

Mustangovský zpěvník

Rejstřík

1			
1982	3		
A		I	
All star	4	I cesta může být cíl	49
Amazonka	5	I'm a believer	50
Amerika	6	Indián (Jaký div)	51
Anděl	7	Inženýrská	52
Andělé	8	J	
Antidepresivní rybička	9	Jahody mražený	54
B		Jarošovský pivovar	56
Batalion	10	Jasná zpráva	55
Bedna od whisky	11	Jdem zpátky do lesů	57
Brno je zlatá loď	13	Jdou po mně, jdou	58
Buráky	14	Jednou mmi fotr povídá	59
Buvol	15	Jelen	60
Běž dál	12	Jožin z bažin	62
C		Junácká hymna	2
C'Est La Vie	18	Já budu chodit po špičkách	53
Cesta	16	Jó, třešně zrály	61
Chtít chytit vítr	48	K	
Co bylo dál?	19	Karavana mraků	63
Colorado	20	Když mě brali za vojáka	64
D		Klidná jako voda	66
Dajána	25	Klára	65
Darling	26	Knockin on Heavens Door	67
Dej mi víc své lásky	27	Kocábka	68
Detaily	28	Kolej Yesterday	69
Dezolát	29	Kometa	70
Divoké koně	30	Kozel	71
Dokud se zpívá	31	Krabička	72
F		L	
Franky Dlouhán	32	Lemon tree	73
František	33	Letim hledat světy	74
G		Linda	75
Gastrosexuál	34	Lokomotiva	76
Goin' blind	35	M	
H		Made in Valmez	77
Hej! Kapitáne!	36	Magdaléna	78
Hej teto!	37	Malování	79
Hey Jude	38	Marie	82
Hlídač Krav	39	Marnivá sestřenice	83
Hodinový hotel	40	Mezi horami	84
Holubí dům	44	Modrá	86, 87
House of the Rising Sun	41	Modrý pondělí	88
Hruška	43	Morituri te salutant	89
Hudsonský šifý	45	Morseovka	90
Husličky	46	Muchomůrky bílé	91
Hvězda na vrbě	47	Mám jednu ruku dlouhou	80
Hymna Psohlavců	1	Mám jízvu na rtu	81
Hříšná těla, křídla motýlí	42	Měsíc	85
		N	
		Na kolena	92
		Nad stádem koní	93
		Nagasaki Hirošima	94
		Nejlíp jim bylo	95
		Netuším	96
		Niagara	97
		Nosorožec	98
		O	
		O malém rytíři	99
		Obchodník s deštěm	100
		Omnia vincit amor	101
		Oregon	103
		Otevřená zlomenina srdečního svalu	104
		Otherside	102
		P	
		Po schodech	107
		Pocity	108
		Podvod	109
		Pověste ho vejš	110
		Prachovské skály	111
		Proměny	112
		První signální	113
		Pátý kafe	105
		Písnička pro tebe	106
		R	
		Radioactive	116
		Riptide	118
		Rodné lány	119
		Ráda se miluje	115
		Rána v trávě	114
		Růže z Texasu	120
		S	
		Samurajský meče	121
		Sarajevo	122
		Sbohem galánečko	124
		Sedmnáct dnů	125
		Sen	126
		Severní vítr	127
		Slavíci z Madridu	129
		Slečna závist	130
		Slunečný hrob	131
		Somewhere Over the Rainbow	132
		Sound of Silence, The	143
		Spomať	133
		Srdce jako kníže Rohan	134
		Stopařská	136
		Svaz českých bohémů	140
		Svařák	139
		Sáro	123
		Síla starejch vín	128
		T	
		Tisíc mil	141
		Touha	142
		Trezor	144
		Tři kříže	145

V		Ř	
<i>V 7:25</i>	146	<i>Řekni kde ty kytky jsou</i>	117
<i>Variace na renesanční téma</i>	147		
<i>Večer křupavých srdíček</i>	148	Š	
<i>Ved' mě dál, cesto má</i>	149	<i>Škrábej</i>	137
<i>Voda čo ma drží nad vodou</i> . . .	151	<i>Šípková Růženka</i>	135
<i>Víno</i>	150	<i>Šťastní a veselí</i>	138
<i>Všichni jsou už v Mexiku</i>	152		
W		Ž	
<i>Wellerman</i>	153	<i>Želva</i>	165
<i>Wonderwall</i>	154	<i>Žily</i>	166
Z			
<i>Za svou pravdou stát</i>	155		
		<i>Zabili</i>	156
		<i>Zafúkané</i>	157
		<i>Zakázané uvolnění</i>	158
		<i>Zejtra mám</i>	160
		<i>Země vzdálená</i>	161
		<i>Známka Punku</i>	162
		<i>Zombie</i>	163
		<i>Zrození hvězd</i>	164
		<i>Zátoka</i>	159
		Č	
		<i>Čarodějnice z Amesbury</i>	21
		<i>Černá díra</i>	17
		<i>Červená řeka</i>	22
		<i>Čmelák</i>	23
		<i>Čtyři slunce</i>	24

---

1 Hymna Psohlavců

Ami Emi Ami Emi
Uprostřed zelených plá - ní,
Ami Emi Ami
kde leží neznámý kraj.
Emi Ami Emi
Za hory Slunko se sklání,
Ami Emi C
to je náš vysněný ráj.
C G C G
Ráno zpěv ptáků přivítáš,
C G C E
měsíc ti dobrou noc dá,
Ami G Ami G Ami G
kamkoli se jen podí - váš bude ta země
Ami
jen tvá.

---

2 Junácká hymna

- D G D
1. Junáci vzhůru, volá den,
Hmi G A
luh květem kývá, orosen,
sluníčko blankytem pílí,
Emi F#mi A
před námi pouť vede k cíli.
D G D
Junáci vzhůru volá den,
G D G A D
junáci vzhůru volá den.
2. Nás neomylí nástraha,
jest na stráži nám odvaha,
jsme silni svailem i duší,
jak růže krásný čin sluší,
nás neomylí nástraha!
nás neomylí nástraha!
3. A každý z nás vždy přímo stát
a před nikým šíj neshýbat,
do očí pravdu a v pýše
jen vlast svou výše a výše.
Tu každý z nás vždy duší stát!
Tu každý z nás vždy duší stát!
4. Chceme věrni zůstat také dál
čím k lepšímu duch mladý vzplál,
poslušni vnitřního kynu
muži budeme krásného činu.
Chceme věrni zůstat také dál.
Chceme věrni zůstat také dál.
5. Junáci, vzhůru, volá den!
Bud' připraven bud' připraven!
V obraně dobra a krásy,
dožiješ vlasti své spásy.
Junáci, vzhůru, volá den!
Bud' připraven, bud' připraven!
-

1. $\begin{matrix} E & C & E & C\# \\ \text{Chlapeček brečí, nesmíš ho hladit} \\ E & A & F\# \\ \text{Když ho budeš hladit, tak ho můžeš} \\ H \\ \text{zabít} \\ E & C & E & C\# \\ \text{Seš víla lipís, máš bílý auto} \\ E & A & F\# & H \\ \text{Všechny nás vozíš a to máme za to} \\ E & C & E & C\# \\ \text{že známe heslo,} \\ E & A & F\# & H \\ \text{že známe heslo,} \\ E & F & E & F \\ \text{Lipís mi kája!} \end{matrix}$

R:

$\begin{matrix} E & D & G \\ \text{devatenátsetosmdesátdva} \\ A \\ \text{- jsem malej ýmo a ty jsi princezna} \\ E & D & G \\ \text{devatenátsetosmdesátdva} \\ A \\ \text{- nejlepší pop art, ledňáček, kofola} \\ E & D & G \\ \text{devatenátsetosmdesátdva} \\ A \\ \text{- brutální všechno, nejlepší vzpomínky} \\ E & D & G \\ \text{devatenátsetosmdesátdva} \\ A \\ \text{- nejlepší nohy maminky, maminky} \end{matrix}$

2. =1

R:

(×2)

1. ^G Somebody once told me the world is ^{Ami}
^D gonna roll me ^C
^G I ain't the sharpest tool in the shed ^{Ami} ^C ^D
^G She was looking kind of dumb with her ^{Ami}
^C finger and her thumb ^D
^G In the shape of an ^{Ami} L on her
^C forehead ^D

2. Well, the years start coming and they
 don't stop coming
 Fed to the rules and I hit the ground
 running
 Didn't make sense not to live for fun
 Your brain gets smart but your head
 gets dumb
 So much to do, so much to see
 So what's wrong with taking the
 backstreets?
 You'll never know if you don't go
 You'll never shine if you don't glow

R:

^G Hey now, you're an all star ^C
^{A7} Get your game on, go play ^C
^G Hey now, you're a rock star ^C
^{A7} Get the show on, get paid ^C
^G And all that glitters is gold ^{A7}
^C Only shooting stars break the mold ^G ^F ^C

3. It's a cool place, and they say it gets
 colder
 You're bundled up now, wait 'til you get
 older
 But the meteor men beg to differ
 Judging by the hole in the satellite
 picture
 The ice we skate is getting pretty thin
 The water's getting warm so you might
 as well swim
 My world's on fire, how 'bout yours?
 That's the way I like it and I'll never get
 bored

R:

4. Somebody once asked
 Could I spare some change for gas?
 "I need to get myself away from this
 place"
 I said, "Yep, what a concept
 I could use a little fuel myself
 And we could all use a little change"
 Well, the years start coming and they
 don't stop coming
 Fed to the rules and I hit the ground
 running
 Didn't make sense not to live for fun
 Your brain gets smart but your head
 gets dumb
 So much to do, so much to see
 So what's wrong with taking the
 backstreets?
 You'll never know if you don't go (go!)
 You'll never shine if you don't glow

R:

(×2)

5 Amazonka

Hop Trop

1. Byly krásný naše plány,
byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány,
starší jsme jen o pár let.

2. Tenkrát byly děti malý,
ale život utíká, -
už na "táto" slyší jinej,
i když si tak neříká.

R:

Nebe modrý zrcadlí se
v řece, která všechno ví,
stejnou barvu jako měly
tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali,
všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkali,
a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí
pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo
"Amazonka" neříká.

R:

5. Zlatý kráse cingrlátek,
jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek,
nosit dálš' ho nechtěla.

R:

6. Ted' jsi víla z paneláku,
samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla
pořád stejná, přísahám,
pořád stejná, přísahám.

6 Amerika

Lucie

Nandej mi do hlavy tvý brouky
A Bůh nám seber beznaděj
V duši zbylo světlo z jedný holky
Tak mi ted' za to vynadej
Zima a promarněný touhy
Do vrásek stromů padá déšť
Zbejvaj roky asi ne moc dlouhý
Do vlasů mi zabroukej... pa pa pa pá
pa pa pa pá, pá pa pa pá
pa pa pa pá, pá pa pa pá
Tvoje oči jenom žhavý tóny
Dotek slunce zapadá
Horkej vítr rozezní mý zvony
Do vlasů ti zabrouká
pa pa pa pá, pa pa pa pá, pá pa pa pá ..

Na obloze krídla tažnejch ptáků
Tak už na svý bráchy zavolej
Na tváře ti padaj slzy z mraků
A Bůh nám sebral beznaděj
V duši zbylo světlo z jedný holky
Do vrásek stromů padá déšť
Poslední dny hodiny a roky
Do vlasů ti zabrouká...
pa pa pa pá, pa pa pa pá, pá pa pa pá...

1. ^G Z ^{Emi} rozmlácenýho ^G kostela v ^{D7} krabici s
^G kusem ^{Emi} mýdla
^G přinesl ^G jsem si ^{D7} anděla, ^G polámali ^{D7} mu
^G křídla,
^G díval ^{Emi} se na ^G mě ^{D7} oddaně, ^G já ^{D7} měl ^{D7} jsem
^G trochu ^{Emi} trému,
^G tak ^G vtiskl ^{D7} jsem ^G mu ^{D7} do ^{D7} dlaně ^{D7} lahvičku ^{D7} od
^G parfému.

R:

^G A ^E proto, ^G prosím, ^G věř ^{D7} mi, ^G chtěl ^{D7} jsem ^{D7} ho
^G žádat,
^G aby ^{Emi} mi ^G mezi ^{D7} dveřmi ^{D7} pomohl ^{D7} hádat,
^G co ^{Emi} mě ^{D7} čeká ^G a ^G nemine,
^G co ^{Emi} mě ^{D7} čeká ^G a ^G nemine,

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorujete
 ptáky,
 debatujete o Bohu a hraní na vojáky,
 do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji
 schovat,
 to asi ptákům záviděl, že mohou
 poletovat.

R:

3. Když novinky mi sděloval u okna do
 ložnice,
 já křídla jsem mu ukoval z mosazný
 nábojnice,
 a tak jsem pozbyl anděla, on oknem
 odletěl mi,
 však přítel prý mi udělá novýho z mojí
 helmy.

R:

1. ^A Co ^E tě ^D to ^D hned ^D po ^D rámu ^D napadá
^A nohy ^E ruce ^D komu ^D je ^D chceš ^D dát.
^A Je ^E to ^D v ^D krvi ^D co ^D tvou ^D hlavu ^D přepadá
^A chtělas ^E padnout ^D do ^D hrobu ^D a ^D spát.

R:

^C Poranění ^G andělé ^F jdou ^F do ^F polí
^C stěhovaví ^G lidi ^F ulítaj
^C panenku ^G bodni, ^F ji ^F to ^F nebolí
^C svět ^G je, ^F mami, ^F prapodivnej ^F kraj.

2. Po ránu princezna je ospalá
 na nebi nemusí se bát
 v ulicích doba zlá ji spoutala
 polykač nálezů a ztrát

R:

3. Co tě to zas po ránu napadá
 za zrcadlem nezkoušej si lhát
 miluju tě, chci tě - to ti přísahám
 na kolenou lásce pomoz vstát

R:

+ svět je mami dokonalej kraj, svět je,
 mami, dokonalej kraj...

1. Ona má antidepressivní rybičku
 vytetovanou na nejtajnějším místě
 možná je pod srdcem a možná trochu
 níž
 ona muže všude prostě tam kam si
 vymyslíš

R:

A ona plave z orgánu do orgánu
 žere plevel kterej po ránu
 omotáva mozek a kotníky na konci
 pelesti -

R:

A ona plave z modřiny do modřiny
 a vygumuje je úplně všechny
 a tvoje vnitřní orgány
 tolerují tvoje rebelství

2. Veze si antidepressivní rybičku
 městem, co má velkou spoustu pastí
 falešný městský strážník
 bary a zloději kol
 a nebo prostě každý
 koho si - ty vymyslíš

R:

Ona je rebel, kouří na zastávce.
 Jí to chutná a v týhle válce
 a její vnitřní orgány
 tolerují její rebelství. (×2)

A potom přijde DJ Punk,
 bude to nejlepší herec a další
 a celej underground
 i ryba pod monopolem (×2)

Ami C G Ami
Víno máš a markytánku
Ami C G Emi Ami
dlouhá noc se prohý - ří.
Ami C G Ami
Víno máš a chvilku spánku
C G Emi Ami
díky, díky verbíři.

1. Ami
Dříve než se rozední
C G Ami Emi
kapitán k osedlání rozkaz dá - vá.
Ami G Ami Emi Ami
Ostruhami do slabin koně po - há - ní.
Ami
Tam na straně polední
C G Ami Emi
čekají ženy, zlatáky a slá - va.
Ami G
Do výstřelů z karabin zvon už
Ami Emi Ami
vy - zvá - ní.

R:

Ami C G Ami
Víno na kuráž a pomilovat markytánku.
Ami C G Ami Emi Ami
Zítra do Burgund batalion za - mí - ří.
Ami C G Ami
Víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku.
Ami C G Ami Emi Ami
Díky, díky vám královští ver - bí - ří.

2. Ami
Rozprášen je batalion
C G Ami Emi
poslední vojáci se k zemi hroutí.
Ami G Ami Emi
Na polštáři z kopretin budou věč - ně
Ami
spát.
Ami
Neplač sladká Marion
C G Ami Emi
verbíři nové chlapce přivedou ti.
Ami G Ami Emi
Za královský hermelín padne kaž - dý
Ami
rád.

R:

11 Bedna od whisky

Miki Ryvola

1. Dneska už mně fóry ňák nejdou přes
pysky,
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod
whisky,
stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej
pinč,
tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce
Lynč.

R:

Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se
dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky
vypitý,
postavil bych malej dům na louce
ukrytý,
postavil bych malej dům a z vokna
koukal ven
a chlastal bych tam s Bilem a chlastal
by tam Ben.

R:

3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl
rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky
pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R:

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zůstane jen dírka mrňavá,
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom
krok,
má to smutnej konec a whisky ani lok.

R:

.... tak kopni do tý bedny.

1. Když máš hlad velikej, tak jako největší
dům,
když je ti zima, tak jako severní pól,
a nebo jižní, jen tak jsem to sem
prdnul,
zkrátka když bolí tě, že dostáváš bum
bum bum,

R:

Když nálada dobrá tě opustila,
a všechno je černý jak černá barva,
co se ti na pyžamu zapustila,
a tvoje sny, pá pá pá pá pá...
Běž dál, za každou zatáčkou
můžeš potkat knedlík s omáčkou,
běž dál, za nějakým rohem je,
ten tvůj někdo, kdo tě zahřeje.

2. Každý je silák, dokud ho něco nesejme,
a pak, jak sirka hoří hoří shoří,
takhle to vodedávna už na světě je,
tato píseň není pro ty, co jsou dobří.

R:

3. Když se to táhne tak jako smaženej sýr,
a když to smrdí jako zkaženej sýr,
a když to má díry tak, jako má sýr,
je to jenom sýr, je to sýr, je to sýr,
je to jen sýr!

Ami Dmi Ami
 Přeběhla mi přes cestu černá srna,
 Dmi Ami
 jel jsem zrovna za maminou do Brna.
 Dmi Ami
 Neměl jsem však smůlu, spíše štěstí,
 H7 E
 až na tři ječná zrna. (Jako Pepek)
 Dmi G7
 Mirka doma spala,
 C A7
 Vůbec nikde netrajdala,
 Dmi E7
 co si vlastně můžu od života ještě více
 Ami G7
 přát?

R:

C Adim Dmi G7
 Brno je zlatá loď,
 C Adim Dmi G7
 za děvčaty z Brna chod',
 A7 Dmi
 hm, jsou hezké,
 G7 C
 hm, a mladá.

R:

C Adim Dmi G7
 Brno je zlatá loď,
 C Adim Dmi G7
 za děvčaty z Brna chod',
 A7 Dmi
 hm, jsou hezké,
 G7 C
 hm, a chytrá.

C7 F
 Kam se hrabou děvčata z Prahy, Plzně,
 Ústí,
 D7 G7
 kdo má trochu filipa do Brna se pustí.

R:

C Adim Dmi G7
 Brno je zlatá loď,
 C Adim Dmi G7
 za děvčaty z Brna chod',
 A7 Dmi
 hm, jsou hezké,
 G7 C
 hm, a věrná.

C7 F
 Kam se hrabou děvčata z Prahy, Plzně,
 Ústí,
 D7 G7
 kdo má trochu filipa do Brna se pustí.

R:

C Adim Dmi G7
 Brno je zlatá loď,
 C Adim Dmi G7
 za děvčaty z Brna chod',
 A7 Dmi
 hm, jsou hezké,
 G7 C
 hm, a věrná.

1. Když ^GSever válčí s Jihem ^Ca zem jde do
^Gválky
a v polích místo bavlny ^Ated' rostou
^Dbodláky.
^GVe stínu u silnice ^Cvidíš z Jihu ^Gvojáky,
^Djak válejí líně a ^Glouskaj' buráky.

R:

^GHej hou, ^Chej hou, nač ^Gchodit do války,
je lepší doma ^Asedět a ^Dlouskat buráky,
^Ghej hou, ^Chej hou, nač ^Gchodit do války,
je lepší doma ^Dsedět a ^Glouskat buráky.

2. ^GPlukovník je v sedle, ^Cvolá: "Yankeeové
^Gjdou!",
ale mužstvo v trávě ^Aleží, ^Dprej dál už
nemohou,
^Gplukovník se otočí a ^Ckoukne do ^Gdálky,
tam jeho slavná armáda ^Dted' ^Glouská
^Gburáky.

R:

3. Až ^Gtahle válka skončí a ^Cmy zas ^Dbudem
^Gžít,
své milenky a ženy ^Apak ^Dpůjdem ^Cpolíbit,
^GKdyž ^Gzeptaj' se tě: ^CHrdino, ^Dcos' ^Cdělal za
^Gválky?
Já ^Dflákal jsem se s kvérem a ^Dlouskal
^Gburáky.

R:

1. ^{Ami} Holky ^{Emi} maj ^G kalhoty a kluci ^D šaty, je ^G jarní
den.
^{Ami} Do ^{Emi} školy ^G jdou a mají na ^D paměti, že se
rozhlédnem.
^{Ami} Na ^{Emi} přechodu a nebo jen ^G tak ^D kolem,
^G dychtivě ^D víš,
^{Ami} jen ^{Emi} náhlý ^G výbuch bomby atomový, ^G tě
může ^D zastavit.

R:

^{Ami} A to je ^{Emi} důvod velkej jak buvol,
^G všichni ^D prahnem po naději.
^C A to je ^G důvod velkej jak buvol,
^D na Highway to Hell.
^{Ami} Nanananana ^{Emi} nanananana
^G nanananana ^D nanananana
^C Nanananana ^G nanananana
^D nanananau
nanananau

2. Holky maj kapuci a kluci rtěnky, parfém
i fén,
a žlutěj pyl dopadá na kapoty, aut v
zácpě jen.
A všichni řidiči, kteří v nich sedí, slyší
ten smích,
jen náhlá změna světel za displejem, to
může zastavit.

R:

R:

A to je důvod, velkej jak buvol,
všichni prahnem po naději.
A to je důvod, když jedem,
po Highway to Hell.

^{Ami} Cesta ^{Emi} vede z ^G jihu na ^D sever
a vyslanci z nebe nade mnou stále bdí.
^C Nakonec ^G přiletíme, ^D říkájí.
^{Ami} Cesta ^{Emi} vede z ^G jihu na ^D sever
a vyslanci z nebe nade mnou stále bdí.
^C Nakonec ^G přiletíme, ^D říkájí.

R:

A to je důvod velkej jak buvol,
á áa aa.
A to je důvod, když jedem,
po Highway to Hell.
A to je důvod velkej jak buvol,
á áa aa.
A to je důvod, když jedem,
po Highway to Hell.
^{Ami} Tam ^{Emi} spolu ^G jedem ^D spolu ^C jedem. ^G ^D
^{Ami} Tam ^{Emi} spolu ^G jedem ^D spolu ^C jedem. ^G Po
^D Highway to Hell!

16 Cesta Kryštof

1. ^CTou cestou
^GTím směrem prý bych se dávno měl dát
^{Am}Když sněží, jde to stěží, ale sněhy pak
^Ftají
^GKus něhy ti za nehty slíbí a dají
^CVíc síly se prát
^GNa dne víc dávat než brát.
^{Am}A i když se vleče a je schudná jen v
^Fkleče
^GDonutí přestat se zbytečně ptát

R:

- ^CJestli se blížím k cíli, kolik ^Gzbývá víry
^{Am}Kam ^Fzvou - svodidla, co po tmě
^Gmi ^Clžou?
^GSnad ^{Am}couvám zpátky a ^Fplýtvám ^Gřádky
^GCo ^Fřvou že uz mi doma neotevrou
2. ^CNebo jít s proudem
^GNa lusknutí prstu se začít hned smát,
^{Am}Mít svůj chodník slávy a před sebou
^Fdavy
^GA přes zkroucená záda být součástí
^Cstáda
^GAle ^{Am}zpívat a hrát, kotníky líbat a stát
^{Am}Na křídlech všech slavíku
^Fa vlastně už ze zvyku
^GPřestat se zbytečně ptát

R:

(×2)

17 Černá díra Karel Plíhal

1. ^DMívali jsme ^Adědečka, ^Gstarého už ^{A D}pána,
^Dstalo se to v ^Ačervenci ^Gjednou ^{A D}časně
^{A D}zrána,
^{Hmi}šel ^Gdo sklepa ^Epro vidle, ^Aaby seno ^{A D}sklízal,
^Duž se ale ^Anevrátil, ^Gprostě ^{A D}někam ^{A D}zmizel.
2. Máme doma ve sklepě malou černou
díru,
na co přijde, sežere, v ničem nezná
míru,
nechoď, babi, pro uhlí, sežere i tebe,
už tě nikdy nenajdou příslušníci VB.
3. Přišli vědci zdaleka, přišli vědci zblízka,
babička je nervózní a nás, děti, tříská,
sama musí poklízet, běhat kolem plotny,
a děda je ve sklepě nekonečně hmotný.
4. Hele, babi, nezoufej, moje žena vaří
a jídlo se jí většinou nikdy nepodaří,
půjdu díru nakrmit zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhne, i našeho děda.
5. Tak jsem díru nakrmil zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhla, i našeho děda,
potom jsem ji rozkrájel motorovou
pilou,
opět člověk zvítězil nad neznámou silou.
6. ^EDědeček se ^Hraduje, ^Aže je zase ^Ev penzi,
^Eted' je naše ^Hpísnička ^Azralá ^{H E}pro ^Erecenzi.

1. Až jednou na rohu oslovím děvče
 a začnu o lásce pět.
 A ona řekne mi: pěv-če,
 kéž by vám bylo míň let.

R:

Rek-nu: c'est la vie, c'est la vie,
 tímto končí bál, a to mě
 nebaví, nebaví, hrajte ještě dál,
 naposledy, la-la-lá, la-la-la,
 la-la-lá, la-la-la.

2. Až jednou budu u konce mé písně
 a ticho ovládne sál,
 já z očí vyčtu vám vý - směch,
 až budu stát opodál.

R:

3. Až jednou za noci nebo i za dne
 srdce mé zpomalí klus,
 až náhle opona spadne,
 až hudba dohraje blues.

R:

R:

C'est la vie, c'est la vie,
 la-la-la-la-lá, a to mě
 nebaví, nebaví, hrajte ještě dál,
 naposledy,
 la-la-lá, la-la-lá, ||4

19 Co bylo dál?

Jelen

1. Někdy si říkám, jestli ještě znáš můj
jméno,
a jak často na mě myslíš, když jdeš spát.
Na zítřek v televizi hlásí zataženo,
a v můj hlavě už tak bude napořád.
2. Život jde dál, lásko, musíme si zvykat,
a není dobrý na té cestě zůstat sám,
pro jeden smutek nemá cenu stokrát
vzlykat,
když má svět otevřenou náruč dokořán.

R:

A co bylo dál, jenom vítr,
po nebi se mraky honily.
A co bylo dál, jenom vítr,
stromy se až k zemi sklonily.

3. V uších mi pořád zněly tvoje něžný věty,
a do vlasů ti sedal bílejší sníh,
z oblohy černý jak díra mezi světy,
se na mě snášel a studil na dlaních.

R:

4. V tom baru nevěděli, že je venku krize,
z rádia zpíval Cohen "Lásko, jsem tvůj
muž",
tys vešla dovnitř jak zhmotnění můj vize,
jako když do srdce mi někdo vrazí nůž.

20 Colorado

Kabát

1. Táta vždycky říkal hochu žádný strachy
seš kovboj v Coloradu můžeš krásy pást
já radši utratil jsem psa a všechny
prachy
do srdce Evropy já odjel v klidu krást
2. Narvaný kapsy prsteny řetězy zlatý
tam kolem krku místní indiáni maj
a ti co nemakaj tak sou nejvíc bohatý
musím si pohnout dokavad' tam
rozdávaj

R:

Z Billa na Nováka změním si svůj jméno
a až tu malou zemi celou rozkradem.
Rozkradem
tak se vrátím ve svůj rodný Colora - do
o té zlatý žíle řeknu doma všem

3. Tam kradou všichni co okolo bydlej
šerif se na ně jenom hezky usmívá
kdyby se nesmál tak ho okamžitě
zmydlej
házej mu kosti za to že se nedívá
4. Místo krav tam nelžu vám prej pasou
holky
a když jim nezaplatíš vyrazej ti dech
ale s IQ to tam nebude tak horký
místo na koních tam jezď v medvědech

R:

(×2)

1. 1. Zuzana ^{Dmi} byla ^C dívka, která žila v
^{Dmi} Amesbury,
s jasnýma ^F očima a ^C řečmi pánům
^{Dmi} navzdory,
^F sousedé o ní ^C říkali, že ^{Dmi} temná ^{Ami} kouzla ^B zná
^{Ami} a že se lidem ^B vyhýbá a s ^C ďáblem ^{Dmi} pletky
^{Dmi} má.
2. Onoho ^{Dmi} léta ^C náhle ^{Dmi} mor ^F dobytek ^C zachvátil
a ^F pověřivý ^C lid se na ^{Dmi} pastora ^F obrátil,
že ^C znají tu ^{Dmi} moc ^{Ami} nečistou, jež ^B krávy ^C
^{Ami} zabíjí,
a ^B odkud ta ^{Ami} moc ^B vychází, to ^C každý ^{Dmi} dobře
^{Dmi} ví.
3. Tak ^{Dmi} Zuzanu ^C hned ^{Dmi} před ^F tribunál
^{Dmi} předvést ^C nechali,
a když ji ^F vedli ^C městem, všichni ^{Dmi} kolem
^{Dmi} volali:
„Už ^F konec ^C je s ^{Dmi} tvým ^{Ami} řáděním, už ^B nám
^{Ami} neuškodíš,
^B teď ^{Ami} na své ^B cestě ^C poslední ^{Dmi} do ^C pekla
^C ^{Dmi} poletíš!“
4. Dosvědčil ^{Dmi} jeden ^C sedlák, že ^F zná ^C její
^{Dmi} umění,
^F ďábelským ^C kouzlem ^{Dmi} prý se v ^C netopýra
^{Dmi} promění
^F a v ^C noci ^{Dmi} nad ^{Ami} krajinou ^B létává ^C pod ^{Dmi} černou
^{Ami} oblohou,
^B sedlákům ^{Ami} krávy ^B zabíjí ^C tou ^{Dmi} mocí
^C čarovnou.
5. Jiný ^{Dmi} zas ^C na ^{Dmi} kříž ^F přísahal, že ^C její ^{Dmi} kouzla
^F zná,
v ^C noci se v ^{Dmi} černou ^F kočku ^C mění ^{Dmi} dívka
^{Dmi} líbezná,
^F je třeba ^C jednou ^{Dmi} provždy ^{Ami} ukončit
^{Dmi} ďábelské ^{Ami} řádění,
^B a všichni ^{Ami} křičeli ^B jak ^C posedlí: „Na ^B šibenici
^{Dmi} s ní!“
6. Spektrální ^{Dmi} důkazy ^C pečlivě ^{Dmi} byly ^F zváženy,
^F pak z ^C tribunálu ^{Dmi} povstal ^C starý ^{Dmi} soudce
^{Dmi} vážený:
^F „Je ^C přece v ^{Dmi} knize ^{Ami} psáno: ^C nenecháš
^{Dmi} čarodějnici ^{Ami} žít
^B a před ^{Ami} ďáblovým ^B učením ^C budeš se na
^C ^{Dmi} pozoru ^{Dmi} mít!“

7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě
 vztyčenou
 a její slova zněla klenbou s tichou
 ozvěnou:
 „Pohrdám vámi, neznáte nic nežli
 samou lež a klam,
 pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni
 umírám!“
8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
 a všude kolem ní se sběhly davy běsnících,
 a ona stála bezbranná, však s hlavou
 vztyčenou,
 zemřela tiše samotná pod letní oblohou
 ...

1. Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
 a kde ční červený kamení,
 žije ten, co mi jen srdce ničí,
 koho já ráda mám k zbláznění.
2. Víím, že lásku jak trám lehce slíbí,
 já ho znám, srdce má dřavý,
 ale já ho chci mít, mně se líbí,
 bez něj žít už mě dál nebaví.
3. Často k nám jezdívá s kytkou růží,
 nejhezčí z kovbojů v okolí, -
 vestu má ušitou z hadích kůží,
 bitej pás, na něm pár pistolí.
4. Hned se ptá, jak se mám, jak se daří,
 kdy mu prý už to své srdce dám,
 ale já odpovím, že čas maří,
 srdce blíž Červený řeky mám.
5. Když je tma a jdu spát, noc je černá,
 hlavu mám bolavou závratí, -
 ale já přesto dál budu věrná,
 dokud sám se zas k nám nevrátí.

1. Žiju si jako v pohádce, když nechci
nejdu do práce
venku se pasou ovce, dělá si každá co
chce
Pošeptáš mi co Tě láká a to je pro
čmeláka
co broukal si v klidu svůj part, najednou
malá louka a start.

2. Tak žijem jako v pohádce když nechcem
nejdem do práce,
a to nechcem nikdy venku se pasou
krávy
šeptáš co Tě láká to je pro čmeláka
co broukal v klidu svůj part najednou
malá louka a

R:

Start, pro všechny první třídu...
Start, pro všechny první třídu...
Ať se propadnu jestli, nemám pravdu tak
dám fant,
slunce Ti pihy na tváře kreslí a co já? Já
nic, já muzikant.

3. Poslední dobou v lese, nikdo neví kde
jsme,
venku se pasou kozy, dělá si každá co
chce.
Pošeptáš mi co Tě láká, a to je pro
čmeláka,
co broukal si v klidu svůj part, najednou
malá louka a

R:

...Já nic, já muzikant.

1. Čtyři slunce svítěj pro radost
 vlnovka se zvedne, -
 když má dost.
 A čtyři slunce svítěj,
 lidem pod nima není zima.
 Si jako malý dítě
 a můžeš začít zase znova.

R:

Já vím, někdy to nejde.
 Já vím, všechno to přejde.

2. Čtyři slunce svítěj pro radost,
 přejdu řeku, vede přes ní most.
 Čtyři slunce svítěj,
 lidem pod nima není zima.
 Si jako malý dítě
 a můžeš začít zase znova.

R:

Já vím, někdy to nejde
 já vím, všechno to přejde

3. Čtyři slunce svítěj pro radost,
 vlnovka se zvedne, když máš dost.
 Čtyři slunce svítěj,
 lidem pod nima není zima.
 Si jako malý dítě
 a můžeš začít zase znova.

R:

Já vím, někdy to nejde.
 Já vím, všechno to přejde.
 Já vím, někdy to nejde
 já vím, všechno to přejde.

4. Čtyři slunce svítěj pro radost,
 vlnovka se zvedne, když máš dost.

1. Lidé o ní říkají, že je v lásce nestálá,
 ona zatím potají jediného v myslí má.
 Na toho, kdo klid jí vzal, dnem i nocí
 čeká dál,
 Krásná, bláhová Dajána.

2. Ten kdo navždy klid jí vzal odešel si
 bůhví kam
 Dajána má v srdci žal, žije marným
 vzpomínkám,
 Předstírá-li ve dne smích, pláče v
 nocích bezesných,
 Krásná, bláhová Dajána.

R:

Srdce, které zastesklo si, s úsměvem teď
 žal svůj nosí,
 stále čeká, čeká dál, o, o, o o o o .

3. Ospalá jde ulicí, nezbaví se lásky pout,
 Sny, jenž voní skořicí, sny, jenž nelze
 obejmut,
 navždy bude sama snít, nenalezne nikdy
 klid.
 Krásná, bláhová Dajána.

1. ^D V bodu, kdy ti zmizí ^A úplně všechno
^{Emi} si já vymyslim nejsladší ^G pointy
^D někdo to neřeší, někdo pije drinky
^{Emi} někdo v tom bodu vykouří ^G jointy
^D já mám rád hrdiny, kteří lezou po dně
^{Emi} a v poslední chvíli se zvednou
^{Emi} někdy taky dělám, že jsem vyřízenej
^{Emi} a je mi to úplně jedno.

Tak jsem řek

^D dno je dobrý na to aby sis ^A ho prohlíd ^{Emi} ^G
^D dno je dobrý na to aby sis ^A ho prohlíd ^{Emi} ^G

R:

^D Tak jsem řek hej máš drobný ^A darling
^{Emi} a ona řekla že nějaký má ^G
^D a já jsem řek fajn, tak na dvě ^A kávy
^{Emi} z ^G automatu on nám je dá
^D a pak jsme šli ven a tam jsme stáli ^A
^{Emi} tři hodiny a dvacet minut ^G
^D a kolem byl svět, který byl ^A správný
^{Emi} a s kelímkama z automatu ^G

2. V bodu kdy ti zmizí úplně všechno
 jsem byl, tam to znám velmi
 v podstatě to tam má svojí poetiku
 a originální genius loci
 lítají tam pořad ty samý bumerangy,
 který se pokaždý vrátěj
 uprostřed toho všeho mezi strážnou věží
 a pornografickým stánkem
 jsem řek
 dno je dobrý na to aby sis ho prohlíd
 dno je dobrý na to aby sis ho prohlíd

R:

Tak jsem řek hej smím prosit darling
 a ona řekla, že jsem to já
 a já sem řek fajn tak je to správný
 dr. Jekyll zvítězí rád
 a pak jsem řek hey, chtěl bych tě darling
 a ona řekla co bude dál
 hráli jsem squash a taky curling
 uklízet a zaparkovat

A tak jsem řek hej - to bude dál
 a pak jsem řek hej - ale je tu i Hyde
 a tak jsem řek hej - to bude dál
 a pak jsem řek hej - ale je tu i Hyde

1. ^{Emi} Vymyslel jsem spoustu nápadů, ^G aů,
^{Emi} co podporujou hloupou náladu, ^D aů, ^{H7}
^{Emi} hodit klíče do kanálu, ^A sjet po zadku
^{Ami} holou skálu,
^{Emi} v ^{H7} noci chodit ^{Emi} strašit do hradu
2. ^{Emi} Dám si dvoje housle pod bradu, ^G aů,
^{Emi} v bílé plachtě chodím ^D pozadu, ^{H7} aů, ^{Ami}
^{Emi} úplně melancholicky, ^A s citem pro věc
^{Ami} jako vždycky
^{Emi} vyrábím ^{H7} tu hradní ^{Emi} záhadu, ^D aů

R:

^G Má drahá, ^{H7} dej mi víc, ^G má drahá, ^D dej mi víc,
^{Emi} ^C má drahá, ^G dej mi víc ^D své lásky, aů,
^G ^{H7} já nechci skoro nic, ^G ^{H7} já nechci skoro nic,
^{Emi} ^C ^G ^{H7} já chci jen pohladit ^{H7} tvé vlásy, aů.

3. ^{Emi} Nejlepší z těch divnejch ^G nápadů, aů,
^{Emi} ^D mi dokonale ^{H7} zvednul náladu, aů,
^{Emi} ^A natrhám ti sedmikrásky, ^A tebe celou s
^{Ami} ^A tvými vlásy
^{Emi} ^{H7} zamknu si na sedm ^{Emi} ^{D7} západů, aů

R:

1. ^{Hmi} Město je horký, srpnový,
^G že v srdci taje to takový
^D nejvíc a nejhůř studený ^A místo.
^{Hmi} Spící sopky se probudí,
^G byl dlouho pryč, kolem a v okolí.
^D Ted' toužil a chtěl cítit ^A blízkost.
- ^{Hmi} Čau, mami! Tak jsem tady zas.
^G Jsem agent Cooper – dám si koláč.
^D Hážu kříž na zem – hlavu mám ^A nízko.

R:

^{Hmi} Mezi ním mezi ní byly detaily
^G a kusy rodiny, který se rozpadly.
^D Byl to šílený horor – řev a taky ^A vřískot.
^{Hmi} Mezi ním mezi ní byly detaily
^G a kusy koláče, který dopadly
^D na ubrus a na zem, ale na stole ^A bylo čisto.

2. Noci jsou vlhý a takový,
 že srdce buší hladový,
 cítíš to v sobě a víš to.
 Hrdinové nekecaj a jdou
 tam, kam nechce vůbec nikdo –
 na nejvíc a nejhůř studený místo.

Čau, lidi! Tak jsem tady zas.
 Jsem agent Cooper a jdu po vás.
 Prostě to najdu – už jsem blízko.

R:

Mezi ním mezi ní byly detaily
 a kusy líčidel, který dopadly
 na ubrus a na zem, ale po pláči bylo čisto.
 (×2)

Bolí to dlouho,
 bolí to dál.
 Bolí to dlouho.
 Vzal za tu zataženou roletu
 a vstal.

R:

Mezi ním mezi ní byly detaily
 a kusy líčidel, který dopadly
 na ubrus a na zem, ale po pláči bylo čisto.
 (×2)

Hrdinové nekecaj a jdou do tmy.
 Hrdinové nekecaj a jdou tam, kam
 nechce nikdo.
 (×4)

1. ^{Emi} Ty si ^C pěkný ^D dezolát ^A řekla „Halíbelí“
a byla to pohoda třeba se to povede
vytáhnem tvý múzy a hodíme je za tebe
kdo ty múzy zachytí ten bude mít
záruku
opravdový kvality ty si pěkný dezolát
tohle řekla ona musíme tě sledovat.

R:

^C ^{Emi}
A celý prostor je sledovaný
^C ^{Emi}
příjemnými lidmi kteří olizují
^C ^{Emi}
šťávu tekoucí
^D
z konečků prstů.

2. Ty jsi pěkný dezolát, ve sprchovém
koutě
teče voda ledová, třeba se to povede
opláchnu svý múzy a vypustím je pod
sebe,
kdo ty múzy zachytí, ten bude mít
záruku
opravdový kvality, ty si pěkný dezolát
tohle řekla ona

R:

^{Emi} ^C
Pustíme si starý gramofon
^D ^A
budeme mít světy který nás zajímají
vinylový bůh je šampion
proležíme v posteli celou neděli
pustíme si starý gramofon
budeme mít světy který nás zajímají
vinylový bůh je šampion
venku ten náš svět sledují kamery
A hudba hraje dál
Pustíme si starý gramofon
budeme mít světy který nás zajímají
vinylový bůh je šampion
venku ten náš svět sledují kamery
^{Emi} ^C ^A
Jsem z toho celej žhavej

1. $\begin{array}{l} \text{Ami} \quad \text{Dmi} \quad \text{Ami} \quad \text{C} \\ \text{Já} \quad \text{viděl} \quad \text{divoké} \quad \text{koně,} \quad \text{běželi} \\ \text{Dmi} \quad \text{Ami} \\ \text{soumrakem,} \end{array}$
 $\begin{array}{l} \text{Dmi} \quad \text{Ami} \quad \text{Dmi} \quad \text{Ami} \\ \text{vzduch} \quad \text{těžký} \quad \text{byl} \quad \text{a} \quad \text{divně} \quad \text{voněl} \\ \text{G\#dim} \quad \text{F} \\ \text{tabá - kem,} \\ \text{Dmi} \quad \text{Ami} \quad \text{Dmi} \quad \text{Ami} \\ \text{vzduch} \quad \text{těžký} \quad \text{byl} \quad \text{a} \quad \text{divně} \quad \text{voněl} \\ \text{E7} \quad \text{Ami} \\ \text{tabákem.} \end{array}$
2. $\begin{array}{l} \text{Běželi,} \quad \text{běželi} \quad \text{bez} \quad \text{uzdy} \quad \text{a} \quad \text{sedla} \quad \text{krajinou} \\ \text{řek} \quad \text{a} \quad \text{hor,} \\ \text{sper} \quad \text{to} \quad \text{čert,} \quad \text{jaká} \quad \text{touha} \quad \text{je} \quad \text{to} \quad \text{vedla} \quad \text{za} \\ \text{obzor?} \end{array}$
3. $\begin{array}{l} \text{Snad} \quad \text{vesmír} \quad \text{nad} \quad \text{vesmírem,} \quad \text{snad} \quad \text{lístek} \\ \text{na} \quad \text{věčnost,} \\ \text{naše} \quad \text{touhu,} \quad \text{ještě} \quad \text{neumírej,} \quad \text{sil} \quad \text{máme} \\ \text{dost.} \end{array}$
4. $\begin{array}{l} \text{V} \quad \text{nozdrách} \quad \text{sládne} \quad \text{zápach} \quad \text{klisen} \quad \text{na} \\ \text{břehu} \quad \text{jezera,} \\ \text{milování} \quad \text{je} \quad \text{divoká} \quad \text{píseň} \quad \text{večera.} \end{array}$
5. $\begin{array}{l} \text{Stébla} \quad \text{trávy} \quad \text{sklání} \quad \text{hlavu,} \quad \text{staví} \quad \text{se} \quad \text{do} \\ \text{šiku,} \\ \text{král} \quad \text{s} \quad \text{dvořany} \quad \text{přijíždí} \quad \text{na} \quad \text{popravu} \\ \text{zbojníků.} \end{array}$
6. $\begin{array}{l} \text{Chtěl} \quad \text{bych} \quad \text{jak} \quad \text{divoký} \quad \text{kůň} \quad \text{běžet} \\ \text{běžet,} \quad \text{nemyslet} \quad \text{na} \quad \text{návrat,} \\ \text{s} \quad \text{koňskými} \quad \text{handlíři} \quad \text{vyrazit} \quad \text{dveře,} \quad \text{to} \\ \text{bych} \quad \text{rád.} \\ \text{Já} \quad \text{viděl} \quad \text{divoké} \quad \text{koně} \quad \dots \end{array}$

1. Z^C Těšína^{Emi} vyjíždí^{Dmi7} vlaky^F co^C
čtvrt^{Emi}hodinu,^{Dmi7}
včera^C jsem^{Emi} nespál^{Dmi7} a ani^F dnes^C
nespočín^{Emi}u,^{Dmi7}
svatý^F Medard,^G můj^C patron,^F ťuká^G si na
čelo,^F
ale dokud^G se zpívá,^C ještě^{Emi} se^{Dmi7}
neumřelo.^G
2. Ve^C stánku^{Emi} koupím^{Dmi7} si housku^F a slané^C
tyčky,^{Emi}
srdce^C mám^{Emi} pro lásku^{Dmi7} a hlavu^F pro
písničky,^C
ze školy^F dobře^G vím,^C co by^G se dělat^G mělo,
ale dokud^F se zpívá,^G ještě^C se^{Emi}
neumřelo.^{Dmi7}
3. Do^C alba^{Emi} jízdenek^{Dmi7} lepím^F si další^C
jednu,^{Emi}
vyjel^C jsem^{Emi} před chvílí,^{Dmi7} konec^F je^C
v nedohlednu,^{Emi}
za oknem^F míhá^G se život^C jak leporelo,^G
ale dokud^F se zpívá,^G ještě^C se^{Emi}
neumřelo.^{Dmi7}

4. Stokrát^C jsem^{Emi} prohloupil^{Dmi7} a stokrát^F
platil^C draze,^{Emi}
houpe^C to, houpe^{Emi} to na housenkové^{Dmi7}
dráze,^F
i^{Emi} kdyby^{Dmi7} supi^G se slítali^F na mé tělo,^C
tak dokud^G se zpívá,^C ještě^G se^F
neumřelo.^G
5. Z^C Těšína^{Emi} vyjíždí^{Dmi7} vlaky^F až na kraj^C
světa,^{Emi}
zvedl^C jsem telefon^{Emi} a ptám^{Dmi7} se: Lidi,^F
jste^C tam?
A z^{Emi} veliké^{Dmi7} dálky^G do uší^F mi zaznělo,^C
||:že dokud^G se zpívá,^C ještě^G se^F
neumřelo.^G ||

32 Franky Dlouhán

Brontosauři

1. Kolik je smutného,
když mraky černé jdou
lidem nad hlavou smutnou dálavou.
Já slyšel příběh, který velkou pravdu
měl,
za čas odletěl, každý zapomněl.

R:

Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán,
po státech toulal se jen sám a že
byl veselej, tak každej měl ho rád.
Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase
jede dál. A každej kdo s ním
chvilku byl, tak dlouho se pak smál.

2. Tam kde byl plač tam Franky hezkou
píseň měl
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak večer ranče tiše usínaj
Frankův zpěv jde dál nocí s písní dál

R:

3. Tak Frankyho vám jednou našli, přestal
žít,
jeho srdce spí, tiše smutně spí.
Bůh ví jak, za co tenhle smíšek konec
měl,
farář píseň pěl, umíraček zněl...

R:

33 František

Buty

1. Na hladinu rybníka svítí sluníčko
a kolem stojí v hustém kruhu topoly,
které tam zasadil jeden hodný člověk,
jmenoval se František Dobrota.
2. František Dobrota, rodák z blízké
vesnice,
měl hodně dětí a jednu starou babičku,
která když umírala, tak mu řekla:
Františku,
teď dobře poslouchej, co máš všechno
udělat.

R:

Balabambam, balabambam.....
Balabambam, balabambam.....
Balabambam, balabambam.....
a kolem rybníka nahusto nasázet topoly.

3. František udělal všechno, co mu řekla
a po snídani poslal děti do školy,
žebříňák s nářadím dotáhl od chalupy
k rybníku,
vykopal díry a zasadil topoly.
4. Od té doby vítr na hladinu nefouká,
takže je klidná jako velké zrcadlo,
sluníčko tam svítí vždycky rádo
protože v něm vidí Františkovu babičku.

1. ^{F#mi} Můj ^E doktor ^{F#mi} sebou ^E sek
^H a ^{F#mi} málem ^E to ^{F#mi} neustál.
^H Víš, ^E já ^{F#mi} mu ^E tehdy ^{F#mi} řek,
^H že ^{F#mi} jsem ^E gastrosexuál.
^H Ale ^{F#mi} jen ^E co ^{F#mi} se ^E z ^{F#mi} lehu ^E zved,
^H přísně ^{F#mi} se ^E zazubil.
^H Blíž ^E jsem ^{F#mi} si ^E k ^D němu ^{F#mi} sed
^H a ^E všechno ^D mu ^{F#mi} vyklopil.

R:

^{Hmi} Do ^E příboru ^{F#mi} se ^D ošatím ^{F#mi} a ^D nebude ^E mi ^{F#mi} zima,
^{Hmi} stříknu ^E pivo ^{F#mi} na ^E rukávy ^{F#mi} a ^E kolu ^E do ^{F#mi} gatí, -
^{Hmi} vzít ^E si ^{F#mi} boty ^D z ^{F#mi} kaviáru ^D není ^{F#mi} volovina,
^{Hmi} na ^E léto ^{F#mi} si ^{F#mi} pak ^{F#mi} uvařím ^{F#mi} šaty ^{F#mi} koprový.

2. ^{F#mi} Doktor ^E řek, ^{F#mi} no ^E pane ^{F#mi} Homola,
^H tím ^{F#mi} ste ^E mě ^{F#mi} zaskočil.
^H Přemýšlím ^{F#mi} stále ^E dokola,
^H čím ^{F#mi} bych ^E vás ^{F#mi} vyléčil.
^H S ^E tou ^{F#mi} tváří ^{F#mi} vaší ^{F#mi} nevinnou
^H já ^{F#mi} bych ^{F#mi} nemarodil.
^H Zkuste ^E svůj ^D úlet ^{F#mi} rozvinout,
^H Doktor ^D mi ^{F#mi} poradil.

R:

^{Hmi} Do ^E příboru ^{F#mi} se ^D ošatím ^{F#mi} a ^D nebude ^E mi ^{F#mi} zima,
^{Hmi} stříknu ^E pivo ^{F#mi} na ^E rukávy ^{F#mi} a ^E kolu ^E do ^{F#mi} gatí, -
^{Hmi} vzít ^E si ^{F#mi} boty ^D z ^{F#mi} kaviáru ^D není ^{F#mi} volovina,
^{Hmi} na ^E léto ^{F#mi} si ^{F#mi} pak ^{F#mi} uvařím ^{F#mi} šaty ^{F#mi} koprový
^E a ^H gulášový ^{F#mi} fiží.
^{F#mi} Nohavičky ^E z ^H marcipánu ^{F#mi} s ^H vanilkovou
^{F#mi} příchutí.
^{F#mi} Šál ^E mazaný ^H brušetou ^{F#mi} z ^{F#mi} tymiánu
^E a ^H knoflíky ^D ze ^{F#mi} salámu ^H kulaťoučky ^D vykrojím.

Na na náj..

R:

35

Goin' blind

Mňága a Žďorp

E F#mi A H
(×2)

1. V^{F#mi} posledním vagónu^A oslepen světlem,
semletý životem po celý čas, vstávám a
padám
A^{F#mi} taky se dívám kam až jsem došel a
pořád nevím kde je dole
Nic neodmítám, nic nežádám, nic
netuším

R:

||: I'm goin' blind and it's so fine
I'm goin' down and it's O.K. :||

2. A^{F#mi} dávno už nevnímám nic, jen tvoje
teplo, jediný světlo
v^{F#mi} posledním vagónu, teď už to
chápu
Po celý čas^{F#mi} vstávám a padám^E
Nic neodmítám, nic^{F#mi} nežádám, nic^A
netuším

R:

36

Hej! Kapitáne!

Hop Trop

1. Moře už se vzteká, stožár^F modře bliká,
to nás právě varuje sám svatej Eliáš,
proto každěj smeká, na palubu kleká,
mezi zuby drtí otčenáš.

R:

Hej! Kapitáne!
Jestli přežijem, tak se nedoplatíš!
Hej! Kapitáne!
Tenhle vrak ti rozbijem a rumu vypijem
sedm galónů, a ty to zaplatíš.
D A7 D G D A7 D

2. Vítr plachty ničí, lana s námi cvičí,
za chvíli se briga kýlem na dno posadí,
my jsme chlapi ryzí, kterejm je strach
cizí,
když natáhnem brka, nevadí.

R:

1. Měl jsem hlídat tetě křečka,
 G dala mi ho se slovy,
 D ať u mě chvíli přečká.
 Ale křečka uhlídati
 nelze jen tak lehce,
 obzvlášť když se vám moc nechce.
 Po pokoji ať si běhá,
 na gauč jsem si lehnul,
 vzápětí se ani nehnul.
 Tlačilo mě do zad kromě
 polštářů i cosi,
 už se vidím tetu prosit:

R:

F C
 Hej teto, já ho zabil,
 E už se to nestane, jo
 Ami
 ten už asi nevstane.
 F C
 Hej teto, nekřič na mě,
 E já ho prostě neviděl,
 Ami
 už dost jsem se nasyděl,
 F
 hej teto!
 C E Ami F C E E7

2. Tak jsem kouknul, co mě tlačí,
 seděl jsem jenom
 na televizním ovladači,
 ale křeččí švitoření
 slyšet není, jenom
 zvláštní smrad se line od topení.
 Zase se mi dech zatajil,
 spečeného křečka
 bych před tetou neobhájil.
 A dřív než tam sebou seknu,
 měl bych asi vymyslet,
 jak tetě potom řeknu:

R:

R:

Hej teto,
 já ho fakt zabil,
 ten bídák sežral magnet
 a k topení se přitavil.
 Hej teto,
 co na to říci?
 Můžeš si ho maximálně připnout na lednici.

R:

1. Hey Jude, don't make it bad.
Take a sad song and make it better.
Remember to let her into your heart,
then you can start to make it better.
2. Hey Jude, don't be afraid.
You were made to go out and get her.
The minute you let her under your skin,
then you begin to make it better.

R:

A7 D F#m
And anytime you feel the pain, hey Jude,
Hm
refrain,
A E7 A
don't carry the world upon your shoulders.
A7 D
For well you know that it's a fool who
F#m Hm
plays it cool
A E7 A
by making his world a little colder.
A A7 E7
Da da da da da...

3. Hey Jude, don't let me down.
You have found her, now go and get
her.
Remember to let her into your heart,
then you can start to make it better.

R:

A7 D F#m Hm
So let it out and let it in, hey Jude, begin,
A E7 A
You're waiting for someone to perform with.
A7 D
And don't you know that it's just you, hey
F#m Hm
Jude, you'll do.
A E7
The movement you need is on your
A
shoulder.
A A7 E7
Da da da da da...

4. Hey Jude, don't make it bad.
Take a sad song and make it better.
Remember to let her into your heart,
then you can start to make it better.
A G D
Na-na-na, Na-na-na na, Na-na-na na,
A
Hey Jude (10x)

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:
 "Dobře se uč a jez chytrou kaši,
 až jednou vyrosteš, budeš doktorem
 práv,
 takový doktor sedí pěkně v suchu,
 bere velký peníze a škrábe se v uchu,"
 já jim ale na to řek': Chci být hlídačem
 krav.

R:

Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
 jíst kaštany a mýt se v lavoře,
 od rána po celý den zpívat si jen,
 zpívat si: pam pam pam .. - .

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
 co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet'
 jsem z nich:
 nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají
 krávy,
 ptal jsem se starších a ptal jsem se
 všech,
 každý na mě hleděl jako na pytel blech,
 každý se mě opatrně tázal na moje
 zdraví.

R:

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
 mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
 a když je mi velmi smutno, lehnu si do
 mokré trávy,
 s nohama křížem a s rukama za hlavou
 koukám nahoru na oblohu modravou,
 kde se mezi mraky honí moje strakaté
 krávy.

R:

1. Tlusté koberce plné prachu
 poprvé s holkou, trochu strachu
 a stará dáma od vedle zas vyvádí
 zbyde tu po ní zvadlé kapradí
 a pár prázdných flašek
 veterán z legií nadává na revma
 vzpomíná na Emu, jak byla nádherná
 a všechny květináče už tu historku znají,
 ale znova listy nakloní a poslouchají
 vzduch voní kouřem.

R:

a svět je
 svět je jenom hodinový hotel
 a můj pokoj je studený a prázdný
 svět je
 svět je jenom hodinový hotel
 a můj pokoj je studený a prázdný

2. Vezmu si sako a půjdu do baru
 absolventi kurzu nudy, pořád postaru
 kytky v klopě vadnou, dívám se okolo
 po stínech:
 Kterou? No přeci žádnou!
 vracím se pomalu nahoru
 cestou potkávám ty, co už padají dolů
 a vedle v pokoji někdo šeptá: "Jak ti je?"
 za oknem prší a déšť stejně nic
 nesmyje...

R:

1. There is a house in New Orleans
 They call the Rising Sun
 And it's been the ruin of many a poor
 boy
 And God, I know, I'm one

2. My mother was a tailor
 She sewed my new blue jeans
 My father was a gambling man
 Down in New Orleans.

3. Now the only thing a gambler needs
 Is a suitcase and a trunk
 And the only time, he's satisfied,
 Is when he's on a drunk

4. O, mother, tell your children
 Not to do what I have done
 Spend your lives in sin and misery
 In the House of Rising Sun

5. Well, I got one foot on the platform
 The other foot on the train
 I'm going back to New Orleans
 To wear that ball and chain

6. Well, there is a house in New Orleans
 They call the Rising Sun
 And it's been the ruin of many a poor
 boy
 And God, I know, I'm one

1. Jednou už tě málem měla a už zase by
tě chtěla
Hříšná těla, křídla motýlí
Krev stéká po růži cos na zed' věšel
průvan sfouk a život nešel
Potrhaná křídla motýlí

R:

- Vyhni se botám který vůní šlapou
drtí řádky psané za pouhou jen skývu
málem zlatou
Prodají tě do výkladních skříní, výstavních
síní
A každý zvlášť do kapsy své džípem si pádí
2. Jednou už tě málem měla, za duši tě
podržela
Hříšná těla křídla motýlí
Navrať se skálou kterou z cesty sešel
Otoč kamenem, kdes věšel
Napni slunci křídla motýlí

R:

Až vyrostе strom až udeří do něj blesk
a hrom
Hmm, noc se válí
Až vyrostе strom až udeří do něj blesk
a hrom
narovná, rozdělí, podělí, poskládáš,
Úterý ke kusům nedělí a půjdeš
dál..

3. Vzpomeň si na svět kdy pro kousek těla
zázraky jsi neviděla, neměla jsi křídla
motýlí
V roklině pod skálou zjevení,
údolí rozšklebené napětím, otevřené
spojením,
jeleni obtěžkáni vápením,
vrhají se bezhlavě do hloubi země...

1. Stojí hruška v širém poli
vršek se jí zelená
Pod ní se pase kůň vraný
pase ho má milá
2. Proč má milá dnes pasete
z večera do rána
Kam můj milý pojedete
já pojedu s váma
3. Ó já pojedu daleko
přes vody hluboké
Kéž bych byl nikdy nepoznal
panny černoooké

1. ^{Emi D Cmaj7 Hmi7 Emi} Zpí-vám ptákům a zvlášt' holubům,
^{D Cmaj7 Hmi7 Emi} stával v údolí mém starý dům.
^{G D G D G} Ptáků houf zalétal ke krovům,
^{Emi D Cmaj7 Hmim7 Emi} měl jsem rád holubích křídel šum.
2. ^{Emi D Cmaj7 Hmi7 Emi} Vlčí - dná dívka jim házela hrách,
^{D Cmaj7 Hmi7 Emi} mávání perutí víří prach.
^{G D G D G} Ptáci krouží a neznají strach,
^{Emi D Cmaj7 Hmim7 Emi} měl jsem rád starý dům jeho práh

R:

^{Ami D7 G} Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu
^{Emi} ví,
^{Ami7 D7 G} míval stáj roubenou, bílý štít.
^{Ami7 D7 G Emi} Kde je dům holubí a ta dívka kde spí,
^{Ami7 Hmi7} vždyť to ví, že jsem chtěl pro ni
^{Emi D Emi} žít. -

3. ^{Emi D Cmaj7 Hmi7 Emi} Sdílný déšť vypráví okapům,
^{D Cmaj7 Hmi7 Emi} bláhový, kdo hledá tenhle dům.
^{G D G D G} Odrůstáš chlapeckým střevícům,
^{Emi D Cmaj7 Hmim7 Emi} ne - slyšíš holubích křídel šum.
4. ^{Emi D Cmaj7 Hmi7 Emi} Na - bízej úplatou cokoli,
^{D Cmaj7 Hmi7 Emi} nepojíš cukrových homolí.
^{G D G D G} Můžeš mít třeba zrak sokolí,
^{Emi D Cmaj7 Hmim7 Emi} ne - spatříš ztracené údolí.

R:

^{Emi D Cmaj7 Hmi7 Emi} Zpí-vám ptákům a zvlášt' holubům,
^{D Cmaj7 Hmi7 Emi} stával v údolí mém starý dům.

1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama
vířený
jako já, jó jako já, G
kdo Hudsonský slapy nezná sírou pekla
sířený,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá,
jo-ho-ho.

2. Ten, kdo nepřikládal uhlí, šíf když na
mělčinu vjel,
málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se
nočním chladem chvěl,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá,
johoho.

R:

F Ami
Ahoj, páru tam hod',
ať do pekla se dříve dohrabem,
jo-ho-ho, jo-ho-ho.

3. Ten, kdo nezná noční zpěvy
zarostenejch lodníků
jako já, jó jako já,
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí
dělat rotyku,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá,
johoho.
4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se
rumem neopil,
málo zná, jó málo zná,
kdo necejtí hrůzu z vody, kde se málem
utopil,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá,
johoho.

R:

5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád
jenom hlad
jako já, jó jako já,
kdo chce celý noci čuchat pekelnýho
vohně smrad,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá,
johoho.
6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu
je to všechno fuk,
kdo je sám, jó jako já,
kdo má srdce v správném místě, kdo je
prostě prima kluk,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá,
johoho.

R:

Ahoj, páru tam hod',
ať do pekla se dříve dohrabem,
jo-ho-ho, jo-ho-ho, jo-ho-ho

1. Čiže ste husličky čie
 Dm Am G
 Kdo vás tu zanechal (×2)
 Dm G C
 Na trávě poválané
 Dm G C F
 Na trávě poválané
 Dm Am G Dm Am G
 U paty ořecha
2. Kdože tu trávu tak zvalal
 Dm Am G
 Aj modré fia - ly (×2)
 Dm G C
 Že ste husličky samé
 Dm G C F
 Že ste husličky samé
 Dm Am G Dm Am G
 Na světě zostaly
3. Který tu muzikant usnul
 Dm Am G
 A co sa mu přišlo zdát (×2)
 Dm G C
 Co sa mu enem zdálo
 Dm G C F
 Bože Co sa mu enem zdálo
 Dm Am G Dmi Am G
 Že už vjec nechtěl hrát
4. Zahrajte husličky samy
 Dm Am G
 Zahrajte zvesela (×2)
 Dm G C
 Až sa ta bude trápit
 Dm G C F
 Až sa ta bude trápit
 Dm Am G Dm Am G
 Která ho nechtěla

1. Kdo se večer hájem vrací, ten ať klopí
 G7 C Emi
 zraky,
 G Ami Emi Ami Dmi G7
 ať je nikdy neobrací k vrbě
 Emi E A C Emi
 křivolaký.
 G Ami Emi Ami F Emi
 Jinak jeho oči zjistí, i když se to
 G7 C Emi
 nezdá,
 G Ami Emi Ami Dmi F
 že na vrbě kromě listí, visí malá
 Ami
 hvězda.
- R:
 C F
 Viděli jsme jednou v lukách,
 C F
 plakat na tý vrbě kluka,
 Dmi B
 který pevně věřil tomu,
 D7 G7
 že ji sundá z toho stromu.
2. Kdo o hvězdy jeví zájem, zem když
 Emi G7 C Emi
 večer chladne,
 G Ami Emi Ami Dmi G7
 ať jde klidně přesto hájem, hvě - zda
 Emi E A C Emi
 někdy spadne.
 G Ami Emi Ami F Emi
 Ať se pro ni rosou brodí a pak vrbu
 G7 C Emi
 najde si,
 G Ami Emi Ami Dmi F
 a pro ty co kolem chodí na tu větev
 Ami
 zavěsí.

R:

Capo III

1. Už dlouho se mi zdá, že ztrácím
 cenu
 africkéjm dětem hlad nezaženu
 zabloudil jsem lhostejností
 nevím jak najít cestu zpět
 jmenuju se po tátovi je mi třicet
 let
2. O mě se v dětství báli celou neděli
 můj táta s mámou možná věděli
 že jako malé pimprle
 do svojí velké škatule
 aspoň na chvíli budu chtít chytit vítr
3. Hledal jsem věc za kterou se dá bojovat
 myslel jsem že má cenu na muže si hrát
 pak během jednoho dne
 jsem poznal že asi ne
 že je to horší než chtít chytit vítr
4. nebudu mít dost sil zmizím do ticha
 v poslední chvíli možná chytím vítr
 a vítr chytí mě
 odletíme společně
 a těm které tu necháme zbude vítr

1. Zrychlený vlak náhle stojí
 asi tak v půli cesty,
 zbývá vzdát čest padlému stroji
 a zbytek dojít pěšky.
2. A náhle už není, kam spěchat,
 vítací výbory nebudou čekat,
 kufry a příbory tu můžeme nechat,
 až déšť se vsákne, tak vystoupí řeka.
- R:
 I cesta může být cíl,
 I cesta může být cíl.
3. Jediný mrak nad hlavou stojí
 nehybně, tak jako vážky,
 jediný klas dozrává v poli
 jediným způsobem lásky.
4. A náhle už není, kam spěchat,
 vítací výbory nebudou čekat,
 kufry a příbory tu můžeme nechat,
 až déšť se vsákne, tak vystoupí řeka.

R:

50

I'm a believer

Smash Mouth

1. I thought love was only true in fairy tales
 Meant for someone else but not for me
 Love was out to get me
 That's the way it seemed
 Disappointment haunted all of my dreams

R:

Then I saw her face, now I'm a believer
 Not a trace, of doubt in my mind
 I'm in love, and I'm a believer
 I couldn't leave her if I tried

2. I thought love was more or less a giving thing
 The more I gave the less I got oh yeah
 What's the use in tryin'
 All you get is pain
 When I wanted sunshine I got rain

R:

What's the use of trying
 All you get is pain
 When I wanted sunshine I got rain

R:

R:

Then I saw her face, now I'm a believer
 Not a trace, of doubt in my mind
 Now I'm a believer, yeah, yeah, yeah, yeah
 Now I'm a believer
 Then I saw her face
 Now I'm a believer
 Not a trace, of doubt in my mind

51

Indián (Jaký div)

Neznámý

1. Indián, jaký div, stepí pán býval dřív),
 byl vládcem prerie, dávno už nežije, jé jé
 je.

R:

Tak zašla dávná sláva indiánů a romantika,
 ta nežije už.

Mám dobrý nápad, však daleký je západ a
 romantika, ta nežije už.

2. Do boje, když se hnal, barvou se
 maloval,
 čím si dřív barvil pleť, barví si vlasy teď,
 jé jé je.

R:

3. Válečná sekera dávno už zetlela,
 dneska s ní, den co den, štípají dříví jen,
 jé jé je.

R:

4. Kultury bílý muž na fúry dovez už,
 nejdřív dal rudochům střelný prach,
 potom rum, jé jé je.

R:

1. ^E Já studoval a studoval a budoucnost si
budoval
má máma chtěla, aby ze mě zeměměřič
^{H7} byl.
^{F#mi7} Pak v běhu věcí nastal zlom, já došel
jsem si pro diplom
ted' už mě hřeje v kapse, čímž se splnil
^{H7} ^E ^{H7} mámin cíl.
2. ^E Mé nadání je všestranné, jsem bystrý,
moje sestra ne
^{H7} však strojařina potkala mě asi omylem.
^{F#mi7} Proč já jen na tu školu lez, když
nevymyslím vynález
a nikdy nepochopím to perpetum
^{H7} ^E ^{H7} mobile.

R:

^E Promovaní inženýři, sínus, kosínus,
deskriptíva
^{H7} Promovaní inženýři, kdo je tu inženýr, ať s
námi zpívá
^E Promovaní inženýři, sínus, kosínus,
deskriptíva
^{H7} Promovaní inženýři, hlavy studované ^E ^{C7}

3. ^F Nemám IQ vynálezce ani za jménem
CSc.
však mám rád hudbu, což je myslím
^{C7} povahový klad.
^{Gmi7} Pracujuj ani nemrknem, když rysujeme
za prknem,
tak není divu, že si chceme taky
^{C7} ^F ^{C7} zazpívat.

4. ^F I když jsem v jádru technokrat, na
banjo umím zabrnkat
můj kolega zas na kontrabas slušně
^{C7} basuje.
^{Gmi7} Tak přesto, že jsme vzdělaní ted'
plivneme si do dlaní
^{C7} a budem všichni hrát a zpívat, kolik nás
^F ^{C7} tu je.

R:

^F Promovaní inženýři, sínus, kosínus,
deskriptíva
^{C7} Promovaní inženýři, kdo je tu inženýr, ať s
námi zpívá
^F Promovaní inženýři, sínus, kosínus,
deskriptíva
^{C7} Promovaní inženýři, hlavy studované ^F ^{D7}

R:

^B Promovaní inženýři, sínus, kosínus,
deskriptíva
^{F7} Promovaní inženýři, kdo je tu inženýr, ať s
námi zpívá
^B Promovaní inženýři, sínus, kosínus,
deskriptíva
^{F7} Promovaní inženýři, hlavy studované ^B

1. ^D Zavři ^G pusy a ^{Emi} jdi spát, ^A vždyť už bude
brzo den,
^D nech si o mně něco zdát, ^G ať ^{Emi} je krásný
^A ten tvůj sen.

R:

^{Emi} Já ^A budu chodit po špičkách, ^{Emi} snad tě tím
^A nevzbudím,
^{Emi} a-až ^A slunce vyjde v tmách, ^G polibkem tě
^A probudím.

2. Jdi si lehnout, ať už spíš a ať z toho
snu něco máš,
ráno, až se probudíš, polibek mi taky
dáš.

R:

3. Rozhod' vlasy na polštář a sni o mně
krásnej sen,
nebo ráno nepoznáš, že je tady nový
den.

^{Emi} Já ^A budu chodit po špičkách (×3)
^{Emi} á ^A ááááá...

1. ^D Poslala mě moje dívka pro jahody
^A červený,
^G bez nich se prý nemám vracet, ^C tak tu ^D
stojím ztrápený.
Když se dívám co je sněhu, fouká vítr,
pálí mráz,
^G možná že si děvče ^C myslí, ^D že se mě tak
^A zbaví snáz.

R:

^C Zapomněla vážení, ^G na jahody ^D mražený, ^A
^C na jahody mražený, ^G v igelitu ^D balený. ^A (×2)

2. ^D Pohádku to připomíná o dvanácti
měsíčkách,
^G nechtěla mi říci sbohem, ^C teď by ^D chtěla,
abych plách.
Mohl bych se klidně vrátit, vím však, že
mě nečeká,
^G měla mi to říci ^C rovnou, ^D že jiného ^A ráda
má.

R:

(×2)

1. Skončili jsme, jasná zpráva,
 Emi C D
 proč o tebe zakopávám dál,
 Ami C G
 projít bytem já abych se bál.
2. Dík tobě se vidím zvenčí,
 Emi C D
 připadám si starší menší sám,
 Ami C G
 kam se kouknu, kousek tebe mám.

R:

Emi Hmi Emi Hmi
 Pěnu s vůní jablečnou, vyvanulý sprej,
 Emi G D
 telefon, cos ustříhla mu šňůru,
 Emi Hmi Emi Hmi
 knížku krásně zbytečnou, co má lživý děj,
 Emi G D
 píše se v ní, jak se lítá vzhůru,
 Ami D
 lítá vzhůru, ve dvou vzhůru.

3. Odešlas mi před úsvitem,
 Emi C D
 mám snad bloudit vlastním bytem sám,
 Ami C G
 kam se kouknu, kousek tebe mám.

R:

4. Skončili jsme jasná zpráva,
 Emi C D
 není komu z okna mávat víc
 Ami C G
 jasná zpráva, rub, co nemá líc.

1. Léta tam stál, stojí tam dál
 G D C G
 G D C D
 pivovar u cesty, každý ho znal,
 G D C G
 léta tam stál, stát bude dál,
 G D C G
 ten, kdo zná Jarošov, zná pivovar.

R:

C D G Emi
 Bílá pěna, láhev orosená,
 C D G
 chmelový nektar já znám,
 C D G Emi
 jen jsem to zkusil a jednou se napil,
 C D G
 od těch dob žízeň mám.

2. Bída a hlad, kolem šel strach,
 když bylo piva dost, mohl ses smát,
 tři sta let stál, stát bude dál,
 ten, kdo zná Jarošov, zná pivovar.

R:

(×2)

C D G
 Jarošovský pivovar.

1. ^{Am7} Sedím na kolejích, ^{D7} které nikam
^{G C G} nevedou,
^{Am7} koukám na kopretinu, ^{D7} jak miluje se s
^G lebedou,
^{Am7} mraky vzaly slunce zase pod svou
^{G Em} ochranu, ochranu
^{Am7} jen ty nejdeš, ^D holka zlatá, kdypak já tě
^{G D7} dostanu? -

R:

^G Z ráje, my vyhnání z ráje, ^{Em}
^{Am7 C7} kde není už místa, ^{G D} prej něco se chystá, ó
^{G Em} z ráje nablýskaných plesů
^{Am7 C7} jdem zpátky do lesů ^{G D7} za nějaký čas - .

2. ^{Am7} Vlák nám včera ujel ze ^{D7} stanice do
^{G C G} nebe,
^{Am7} málo jsi se snažil, ^{D7} málo šel jsi do sebe, ^G
^{Am7} šel jsi vlastní cestou, ^{D7} a to se zrovna
^{G Em} nenosí,
^{Am7} i pes, ^D kterej chce přízeň, ^{G D7} napřed
^{G D7} svého pána poprosí.

R:

3. ^{Am7} Už tě vidím z ^{D7} dálky, jak máváš na mě
^{G C G} korunou,
^{Am7} a jestli nám to bude stačit,
^{D7} ^G zatleskáme na druhou,
^{Am7} zabalíme všechny, ^{D7} co si dávaj' rande za
^{G Em} branou,
^{Am7} v ráji ^D není místa, možná v ^D pekle se
^{G D7} nás zastanou.

R:

1. Býval jsem chudý jak kostelní myš,
 na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
 ||:pak jednou v létě řek' jsem si: ať,
 svět fackuje tě, a tak mu to vrať.:||
2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
 zámek jde lehce a adresu znám,
 ||:zlato jak zlato, dolar či frank,
 tak jsem šel na to do National Bank.:||

R:

Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
 na každém rohu mají fotku mou,
 kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
 tma jako v pytli je v celách Sing-sing. Jé,
 Jé...

3. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
 chudinká vdova mi nabídla byt,
 ||:byla to kráska, já měl peníze,
 tak začla láska jak z televize.:||
4. Však půl roku nato řekla mi: Dost,
 tobě došlo zlato, mně trpělivost,
 ||:sbal svých pár švestek a běž si, kam
 chceš,
 tak jsem na cestě a chudý jak veš.:||

R:

5. Ted' ve státě Utah žiju spokojen,
 pípu jsem utáh' a straním se žen,
 ||:kladou mi pasti a do pastí špek,
 já na ně mastím, jen ať mají vztek.:||

R:

Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
 na nočních stolcích mají fotku mou,
 kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
 žít pod pantoflí je hůř než v Sing-sing. Jé,
 Jé...

1. Jednou mi fotr povídá: zůstali jsme už
 sami dva,
 že si chce začít taky trochu žít,
 nech si to projít palicí a nevracej se s
 vopící,
 snaž se mě hochu trochu pochopit.

R:

Já šel, šel dál, baby, kam mě Pánbůh zval,
 já šel, šel dál, baby, a furt jen tancoval,
 na každý divný hranici, na policejní stanici
 hrál jsem jenom rock'n'roll for you.

2. Přiletěl se mnou černej čáp, zobákem
 dělal rockin' klap
 a nad kolíbkou Elvis Presley stál,
 obrovskej bourák v ulici, po boku
 krásnou slepici
 a lidi šeptaj: přijel nákej král.

R:

3. Pořád tak nák nemohu, chytit štěstí za
 nohu
 a nemůžu si najít klidnej kout,
 bláznivý ptáci začnou řvát a nový ráno
 šacovat
 a do mě vždycky pustí silnej proud.

R:

1. Na jaře se vrací od podzima listí.
 Mraky místo ptáků krouží nad závistí.
 Kdyby jsi se někdy ke mně chtěla vrátit,
 nesměla bys, lásko, moje srdce ztratit.

R:

Zabil jsem v lese jelena.
 Bez nenávisti, bez jména.
 Když přišel dolů k řece pít,
 krev teče do vody, v srdci klid.

2. Voda teče k moři, po kamenech skáče,
 jednou hráze boří, jindy tiše pláče.
 Někdy mám ten pocit, i když roky
 plynou.
 Že vidím tvůj odraz dole pod hladinou.

R:

3. na jaře se vrací, listí od podzima.
 Čas se někam ztrácí, brzo bude zima.
 Svět přikryje ticho, tečka za příběhem.
 Kdo pozná, čí kosti, zapadaly sněhem.

R:

Zabil jsem v lese jelena.
 Bez nenávisti, bez jména.
 Když přišel dolů k řece pít,
 krev teče do vody, v srdci klid.

1. Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
 sladký třešně zrály a teplej vítr vál
 a já k horám v dáli, k modrej m horám
 v dáli,
 sluncem, který pálí, tou dobou stádo
 hnál.

R:

Jó, třešně zrály, sladký třešně zrály,
 sladký třešně zrá - ly, a jak to bylo dál?

2. Tam, kde je ta skála, ta velká bílá skála,
 tam vám holka stála a bourák opodál,
 a moc se na mě smála, zdálky už se
 smála,
 i zblízka se pak smála a já se taky
 smál.

R:

3. Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho
 mě má ráda,
 dlouho mě má ráda, abych prej si ji
 vzal,
 ať nechám ty své stáda, že léta pilně
 střádá,
 jen abych ji měl rád a žil s ní jako
 král.

R:

4. Pokud je mi známo, já řek' jenom:
 dám,
 milá hezká dám, zač bych potom
 stál,
 ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracie,
 svojí malou Gracie, a tý jsem srdce dal.

R:

5. Jó, u tý skály dál třešně zrály,
 sladký třešně zrály a teplej vítr vál
 a já k horám v dáli, k modrej m horám
 v dáli
 slunce, který pálí, zahnal své stádo dál.

1. Jedu takhle tábořit Škodou 100 na
Oravu,
spěchám proto, riskuji, projíždím přes
Moravu.
Rádí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,
žere hlavně Pražáky, jmenuje se
Jo - žin.

R:

G A7 D7
Jožin z bažin močálem se plíží,
G
Jožin z bažin k vesnici se blíží,
A7 D7
Jožin z bažin už si zuby brousí,
G
Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.
C G D G
Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,
C G D G H7
platí jen a pouze práškovací letadlo.

2. Projížděl jsem dědinou cestou na
Vizovice,
přivítal mě předseda, řek' mi u
slivovice:
"Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dceru a půl
Jé-Zé-Dé!"

R:

3. Říkám: "Dej mi, předsedo, letadlo a
prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček."
předseda mi vyhověl, ráno jsem se
vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně
kle - sl.

R:

G A7 D7
Jožin z bažin už je celý bílý,
G
Jožin z bažin z močálu ven pílí,
A7 D7
Jožin z bažin dostal se na kámen,
G
Jožin z bažin - tady je s ním amen!
C G D G
Jožina jsem dostal, už ho držím, johoho,
C G D G
dobré každé lóve, prodám já ho do ZO-O.

1. Slunce je zlatou skobou na vobloze
 přibitý,
 pod sluncem sedlo kožený,
 pod sedlem kůň, pod koněm moje boty
 rozbitý 4. = 1.
 a starý ruce sedřený.

R:

D7 G A Hmi
 Dopředu jít s tou karavanou mraků,
 G A Hmi
 schovat svou pleš pod stetson dřavý,
 Emi A7 Hmi
 || jen kousek jít, jen chvíli, do
 Emi
 soumraku,
 Hmi F#
 až tam, kde svítí město, město
 Hmi D7
 bělavý. - ||

2. Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,
 G A D A7
 v tom městě nikdo nezdraví,
 D Hmi
 šerif i soudce - gangsteři, voba řádně
 zvolení
 G A D
 a lidi strachem nezdraví.
3. Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí
 G A D A7
 a zákon džungle panuje,
 D Hmi
 provazník plete smyčky, hrobař kopat
 nestačí
 G A D
 a truhlář rakve hobluje.

R:

D7 G A Hmi
 V městě je rád a pro každého práce,
 G A Hmi
 buď ještě rád, když huba voněmí,
 Emi A7 Hmi Emi
 || může tě hrát, že nejsi na voprátce
 Hmi F# Hmi D7
 nebo že neležíš pár inchů pod zemí. ||

R:

D7 G A Hmi
 Pryč odtud jít s tou karavanou mraků,
 G A Hmi
 kde tichej dům a pušky rezavý,
 Emi A7 Hmi Emi
 || orat a sít od rána do soumraku
 Hmi F# Hmi D7
 a nechat zapomenout srdce bolavý. - ||

1. ^{Ami} Když mě brali za vojáka ^C
^G stříhali mě dohola. ^C
^{Dmi} Vypadal jsem jako blbec ^{Ami}
^E Jak ti všichni dokola, ^F
^{G C G Ami} la, la, la, jak ti všichni dokola. ^{E Ami}
2. ^{Ami} Zavřeli mě do kasáren, ^C
^G začali mě učit ^C
^{Dmi} jak mám správný voják ^{Ami} být
^E a svou zemi chránit, ^F
^{G C G Ami} ti, ti, ti a svou zemi chránit ^{E Ami}
3. ^{Ami} Na pokoji po večerce ^C
^G ke zdi jsem se přitulil. ^C
^{Dmi} Vzpomněl jsem si na svou milou ^{Ami}
^E krásně jsem si zabulil, ^F
^{G C G Ami} lil, lil, lil krásně jsem si zabulil ^{E Ami}
4. ^{Ami} Když přijela po půl roce, ^C
^G měl jsem zrovna zápal plic, ^C
^{Dmi} po chodbě furt někdo chodil, ^{Ami}
^E tak nebylo z toho nic, ^F
^{G C G Ami} nic, nic, nic tak nebylo z toho nic. ^{E Ami}
5. ^{Ami} Neplačte, vy oči moje, ^C
^G ona za to nemohla, ^C
^{Dmi} mladá holka lásku potřebuje, ^{Ami}
^E tak si k lásce pomohla, ^F
^{G C G Ami} hla, hla, hla tak si k lásce pomohla ^{E Ami}

6. ^{Ami} Major nosí velkou hvězdu, ^C
^G před branou ho potkala. ^C
^{Dmi} Řek jí, že má zrovna volný kvartýr ^{Ami}
^E Tak se sbalit nechala, ^F
^{G C G Ami} la la, la tak se sbalit nechala. ^{E Ami}
7. ^{Ami} Co je komu do vojáka, ^C
^G když ho holka zradila. ^C
^{Dmi} Na shledanou, pane Fráňo Šrámk, ^{Ami}
^E písnička už skončila. ^F
^{G C G Ami} La, la, la, jakpak se Vám líbila? ^{E Ami}
^{G C G Ami} La, la, la, nic moc extra nebyla... ^{E Ami}

H G#mi E Emi
Ná nananannanananana ná
H G#mi E Emi
Ná nananannanananana ná

H D#mi
Kláro, jak to s tebou vypadá
C#mi Emi
od půl devátý, do osmi ráno
H D#mi
Co nám brání bejt spolu jenom ty a já
C#mi Emi
Nebud' včerejší no tak Kláro

H D#mi
Pro tebe slibuju, žaluju denně piju jak
Dán
C#mi Emi
ve skrytu duše marně tajně doufám
H G#mi
že já, jenom já jsem ten tvůj vysněný
E Emi
pán

H D#mi C#mi
Já se prostě nekontroluju a plácám a
Emi
plácám

H D#mi
jsi vážně úžasná já tě nejspíš miluju
C#mi Emi
no ty mi dáváš... jééé

H D#mi
Zabalit, vyrazit, rychle frčíme dál
C#mi Emi
bereme čáru šup do kočáru
H G#mi
Já jenom já jsem ten tvůj vysněný
E
pán
Emi
Inženýr šarlatán

R:

C (Emi) Dmi7 Fmi
Koukám na tebe Kláro už několik dní
C (Emi)
Nejsem nákej ten chlápek jsem
Dmi7 Fmi
solidní

C (Emi) Dmi7 Fmi
Kláro, stačí jen málo a budeme pár
C (Emi)
Královno má, ty to víš, co bych si
Dmi7 Fmi
přál

C Ami F Fmi
Ná nananannananannanaá aáááa
C Ami F Fmi
Ná nananannananannanaá aáááa

C Emi
Hele kotě na co tě nalákám ?
Dmi Fmi
mám doma sbírku cinknutejch
srdcovejch králů

C Emi
naslouchám následně vím kudy kam
Dmi Fmi C
dáme si partičku a skončíme k ránu
Emi Dmi Fmi C
Počkám až usneš a budu se ti zdát
Ami F
Jenom já jsem ten tvůj vysněný pán
Fmi
inženýr žádný šarlatán ..

R:

C# (Fmi)
Koukám na tebe Kláro už několik
D#mi7 F#mi
dní

C# (Fmi)
Nejsem nákej ten chlápek jsem
D#mi7 F#mi
solidní

C# (Fmi) D#mi7 F#mi
Kláro, stačí jen málo a budeme pár
C# (Fmi)
Královno má, ty to víš, co bych si
D#mi7 F#mi
přál

C# Bmi F# F#mi
Ná nananannananannanaá aáááa
C# Bmi F# F#mi
Ná nananannananannanaá aáááa
C# Bmi F# F#mi
Ná nananannananannanaá aáááa...

1. ^C Chodím světem už ^F pěkných pár ^C let,
^C parným létem i ^F zrmzlej jak ^C led.
^{Ami} Zjistil jsem, že lásku ^F smím ^G dávat i ^C vzít,
^F nikdy jsem nešel tou ^C cestou, ^G kudy ty
^C musíš ^C jít.
2. ^C Viděl jsem i místa, ^F lepší ^C zapomenout.
^C Kulky vzduchem ^F hvízdát, těla po ^C vodě
^C plout.
^{Ami} Někdy si až ^F říkám, ^G jestli mám ^C právo ^C žít,
^F a to jsem nešel tou ^C cestou, ^G kudy ty
^C musíš ^C jít.

R:

^F Bud' ^C klidná jako ^G voda, ale ^C silná jako ^C proud,
^F skála se ti ^C poddá a ^G zbavíš se ^C všech ^C pout.
^F Svěží jako ^C ranní ^{E7} rosa a ^{Ami} čistá jako ^C sníh.
^F Když ^C tančíš po ^G kamení ^C bosá, ^G svět máš na
^C dlaních.

3. ^C Život někdy ^F umí lidem ^C naložit ^C kříž,
^C ale ^F ničeho se ^C neboj, jsem tu s ^F tebou,
^C vždyť ^C víš.
^{Ami} A i ^F kdyby nás ^G ďábel ^C chtěl na ^C rohy ^C vzít,
^F spolu ^C půjdem tou ^G cestou, ^G kudy ty ^C musíš
^C jít.

R:

(×2)

^F ... Svěží jako ^C ranní ^{E7} rosa a ^{Ami} čistá jako ^C sníh.
^F Když ^C tančíš po ^{Dmi} kamení ^G bosá, ^C svět máš na
^C dlaních.

1. ^G Mama ^D take this badge ^{Am7} from me
^G I ^D can't use it anymore ^C
^G It's getting dark ^D too dark to see ^{Am7}
^G Feels like I'm knockin' ^D on heaven's ^C
 (D)
 door

R:

^G Knock-knock-knockin' ^D on heaven's ^{Am7} door
^G Knock-knock-knockin' ^D on heaven's ^{C (D)} door
^G Knock-knock-knockin' ^D on heaven's
^{Am7} door
^G Knock-knock-knockin' ^D on heaven's
^{C (D)} door

2. ^G Mama ^D put my guns ^{Am7} in the ground
^G I ^D can't shoot them anymore ^C
^G That long black cloud ^D is comin' down ^{Am7}
^G Feels like I'm knockin' ^C on heaven's ^D
 (D)
 door
- ^G You just better ^D start sniffin' ^{Am7} your own
^G rank subjugation jack ^D 'cause it's just
^{C (D)} you
^G against your tattered libido, the bank
^{Am7} and
^G the mortician, ^D forever man and it
^{C (D)} wouldn't
^G be luck if you ^D could get out of life
^{Am7} alive
^G Knock-knock-knockin' ^D on heaven's ^C door
 (D)

R:

||: Já mám ^G kocábku ^{D7} náram-náram-náram,
^{D7} kocábku ^G náram-náramnou: ||

1. ^G Pršelo a blejskalo se sedm neděl,
^{D7} kocábku ^G náram-, náramnou.
^G Noe nebyl překvapenej, on to věděl,
^{D7} kocábku ^G náram-, náramnou.

R:

^G Archa má cíl, archa má směr, plaví se k
^{D7} Araratu ^G na sever.

R:

2. Šém, Chám a Jáfet byli bratři rodní,
 kocábku náram-, náramnou.
 Noe si je svolal ještě před povodní,
 kocábku náram-, náramnou.
3. Kázal jim uložit ptáky, savce, kocábku
 náram-, náramnou.
 "Ryby nechte, zachrání se samy
 hladce." kocábku náram-, náramnou.

R:

Archa má cíl, archa má směr, plaví se k
 Araratu na sever.

R:

4. Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla,
 kocábku náram-, náramnou.
 tu přilétla holubice, snítka nesla,
 kocábku náram-, náramnou.

5. Na břehu pak vyložili náklad celý,
 kocábku náram-, náramnou.
 ještě že tu starou dobrou archu měli,
 kocábku náram-, náramnou.

R:

Archa má cíl, archa má směr, plaví se k
 Araratu na sever.

R:

(*Ad nauseam*)

1. To bejvávaly na koleji časy,
už ráno začal večírek,
někdo dal dvacet, někdo stovku
a stavěli jsme Eiffelovku
ze snů a peří, ze sirek.

2. To tenkrát ještě rostly holkám
vlasy,
to bylo před tím vejbuchem,
a kdo měl žízeň, tak ji hasil,
a kdo měl žízeň, tak ji hasil,
vracel se s kytkou za uchem.

R:

Prázdnou ulicí na kolej,
jo, to je dávno, Yesterday,
Yesterday.

3. To bejvávalo na koleji snění,
bramborák voněl v kuchyni,
někdo dal dvacet, někdo pade,
za to jsme měli, kamaráde,
hned štěně píva ve skříni.

4. Tenkrát, hochu, ještě ozáření
hrozilo leda od slunce
a byly řeky po setmění,
a byly řeky po setmění,
kde jsi moh čekat na sumce.

R:

A pak je hodit na olej,
jo, to je dávno, Yesterday,
Yesterday.

5. To bejvávaly na koleji časy,
už ráno začal večírek,
někdo dal dvacet, někdo stovku
a někdo zbořil Eiffelovku
ze snů a z peří, ze sirek.

R:

A od té doby na kolej
patří už dávno Yesterday,
Yesterday, ó - ó I believe in
yesterday.

1. ^{Ami} Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
^{Dmi} chtěl jsem jí zazpívat, ^{G7} ona mi zmizela,
^C zmizela jako laň u ^{E7} lesa v remízku,
^C v ^{E7} očích mi zbylo jen pár žlutých
penízků.
2. ^{Ami} Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
^{Dmi} až příště přiletí, ^{G7} my už tu nebudem,
^C my už tu nebudem, ^{E7} ach, pýcho
^C marnivá,
^{E7} spatřil jsem kometu, ^C chtěl jsem jí
^{E7} zazpívat.

R:

^{Ami} O ^{Dmi} vodě, o ^C trávě, o ^{E7} lese,
^{G7} o ^C smrti, se ^{E7} kterou smířit nejde se,
^{Ami} o ^{Dmi} lásce, o ^{E7} zradě, o ^{E7} světě
^E a o ^{E7} všech lidech, co ^{E7} kdy žili na ^{E7} téhle
^{Ami} planetě.

3. ^{Ami} Na ^{Ami} hvězdném nádraží cinkají vagóny,
^{Dmi} pan Kepler ^{G7} rozepsal nebeské zákony,
^C hledal, až ^{E7} našel v ^{E7} hvězdářských
^C triedrech
^{E7} tajemství, která teď ^{E7} neseme na bedrech.
4. ^{Ami} Velká a odvážná tajemství přírody,
^{Dmi} že jenom z ^{G7} člověka člověk se narodí,
^C že ^{E7} kořen s větvemi ve ^{E7} strom se spojuje
^{E7} krev našich nadějí ^{E7} vesmírem putuje.

R:

^{Ami} Na ^{Dmi} na ^{G7} na ^C na ^{E7} na ^{Ami} na ^{Dmi} na ^E na ^{E7} na ^{Ami}
Na na na...

5. ^{Ami} Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
^{Dmi} zpod rukou ^{G7} umělce, který už nežije,
^C šplhal jsem do nebe, ^{E7} chtěl jsem ji
^{E7} osahat,
^{E7} marnost mne vysvlékla ^{E7} celého donaha.
6. ^{Ami} Jak socha Davida z bílého mramoru
^{Dmi} stál jsem a ^{G7} hleděl jsem, ^{E7} hleděl jsem
^C nahoru,
^{E7} až ^{E7} příště přiletí, ^{E7} ach, pýcho marnivá,
^{E7} my už tu nebudem, ^{E7} ale jiný jí zazpívá.

R:

^{Ami} O ^{Dmi} vodě, o ^C trávě, o ^{E7} lese,
^{G7} o ^C smrti, se ^{E7} kterou smířit nejde se,
^{Ami} o ^{Dmi} lásce, o ^{E7} zradě, o ^{Ami} světě
^E bude to písnička o ^{E7} nás a ^{Ami} kometě.

1. ^G Byl jeden pán, ^C ten kozla měl,
^D velice si ^G s ním rozuměl,
^C měl ho ^D moc rád, ^G opravdu ^C moc,
^D hladil mu ^G fous na ^C dobrou noc.
2. ^{Ami} Jednoho dne se kozel splet',
^{Dmi} rudé tričko ^{G7} pánovi sněd',
^C jak to pán ^{E7} zřel, ^{E7} zařval ^{E7} jéjé,
^{E7} svázal kozla ^{E7} na koleje.
3. ^{Ami} Zapískal vlak, kozel se lek':
^{Dmi} to je má ^{G7} smrt, ^{E7} mečel ^{E7} mek, mek,
^C jak tak ^{E7} mečel, ^{E7} vykašlal ^{E7} pak
^{E7} rudé tričko, ^{E7} čímž ^{E7} stopnul ^{E7} vlak.

1. ^G Dala jsi mi ^D dárek ^{Ami}
^C a pak si ^G šla spát.
^D Krabičku s ^{Ami} nápisem ^C FRIDAY I'M IN
^G LOVE.
^D Co víc si ^{Ami} přát a co si ^C něco ^G dát?
2. Víím toho o chlastu stejně jako ty.
 "Ze skla nebo z plastu?", ptá se Robert
 Smith.
 Tak jo, tak jo a nejde se mít líp.

R:

^{G D} ^{Ami} ^C
 Lítá tu tu butterfly.
^{G D} ^{Ami} ^C
 A já ho nechytám.
^{G D} ^{Ami} ^C
 Lítá tu lítá, je modrej.
^{G D} ^{Ami}
 Venku už bude novejš!
^C ^{G D} ^{Ami}
 Bude novejš
^C ^{G D} ^{Ami}
 Bude novejš
^C
 Bude novejš den dál

3. Dala si mi dárek
 a já jsem vyšel ven.
 Jen na malou chvíli.
 Měsíc nad stromem.
 Krabička s nápisem
 tluče za oknem.
4. Nad hlavou je vesmír
 a pod nohama zem.
 Budem chvíli mezi
 a pak se rozplynem.
 Tak jo, tak jo, ale dneska ještě ne.

R:

Lítá tu tu butterfly.
 A já ho nechytám.
 Lítá tu lítá, je modrej.
 Lítá tu tu butterfly.
 A já ho nechytám.
 Láhev je vypitá, je modrej.
 Venku už bude novejš!
 Bude novejš
 Bude novejš
 Bude novejš den dál.
 A alkotester maká!
 A alkotester maká!
 A alkotester maká!
 Bude novejš den dál

1. I'm sitting here in a boring room,
 It's just another rainy Sunday afternoon.
 I'm wasting my time, I got nothing to
 do.
 I'm hanging around, I'm waiting for you,
 But nothing ever happens - and I
 wonder.
2. I'm driving around in my car,
 I'm driving too fast, I'm driving too far.
 I'd like to change my point of view
 I feel so lonely, I'm waiting for you
 But nothing ever happens - and I
 wonder.

R:

C G
 I wonder how, I wonder why
 Ami Emi
 Yesterday you told me 'bout the blue blue
 sky
 F G
 And all that I can see is just a yellow
 C G7
 lemon tree.
 C G
 I'm turning my head up and down,
 Ami Emi
 I'm turning turning turning turning turning
 around
 F G C
 And all that I can see is just another lemon
 G7
 tree.

Ami Emi Ami
 dab...da da da di dab dab
 Emi Dmi Emi Ami
 da da da da di dab dab dab didly da!

3. I'm sitting here, I miss the power.
 I'd like to go out, take in a shower,
 But there's a heavy cloud inside my
 head.
 I feel so tired, put myself into bed,
 Where nothing ever happens - and I
 wonder.
- E Ami
 Isolation - Is not good for me,
 G C
 Isolation - I don't want to sit on a
 E
 lemon tree.
4. I'm stepping around in a desert of joy
 Baby anyhow I'll get another toy
 And everything will happen - and
 you wonder.

R:

R:

C G
 I wonder how, I wonder why
 Ami Emi
 Yesterday you told me 'bout the blue blue
 sky
 F G F
 And all that I can see, and all that I can
 G
 see,
 F G
 And all that I can see is just a yellow
 C
 lemon tree.

1. Mám doma mimozemšťana
 schovaného pod postelí
 spad' k nám z nebe do zahrady, řek' mi
 Ahoj, tak jsem tady
 Spolu prohledáme světy, tiše vklouznem'
 do rakety
 a jen máváme, máváme všem, který
 cestou potkáme, jo hó...

R:

F
 Dmi Letim, letim hledat světy, slunce, hvězdy
 F
 planety
 Dmi Najdu místo na obloze, kde parkujou
 A
 komety
 Dmi Letim, letim hledat světy, chci bejt zpátky
 F
 do pěti
 G Letim hledat světy, můžeš se mnou jet i ty
 Dmi B Dmi B G F A

2. Tam na konci galaxie, tam to lítá, tam
 to žije
 tam je každéj druhej týpek zelenej jak
 pistácie
 Co nás čeká za legraci ve vesmírný
 restauraci
 Číšníky tu nemají, talíře samy lítají
 Už jsme v půlce nekonečna, je
 fakt hustá dráha Mléčná
 bacha, uber do zatáčky, narazíme do
 šlehačky. Jau...

R:

Dsus2 B Dsus2
 Letim, letim hledat světy, slunce, hvězdy
 B
 planety
 G F A
 Najdu místo na obloze, kde parkujou
 Dsus2
 komety
 B Dsus2 B
 Letim, letim hledat světy, chci bejt zpátky
 G
 do pěti
 F A
 Letim hledat světy, můžeš se mnou jet i ty

R:

Dsus2 B Dsus2
 Letim, letim hledat světy, slunce, hvězdy
 B
 planety
 G F A
 Najdu místo na obloze, kde parkujou
 Dsus2
 komety
 B Dsus2 B
 Letim, letim hledat světy, chci bejt zpátky
 G
 do pěti
 F A
 Lítat, to je psina, teď už chápu Gagarina

75

Linda

Ivan Mládek

F A7 D7
 Linda a Linda a Linda nejradši
 G7 C7 F Fdim A7 C7
 marmeládu ze všech jídel má. Tahleta
 F A7 D7
 Linda a Linda a Linda za soudek
 G7 C7
 marmelády cokoliv dá. Říkám jí
 A7 D7
 Lindo, ty moje holka upatlaná
 G7 C7
 proč tvá pusa není aspoň jednou slaná?
 Má milá
 F A7 D7
 Linda a Linda a Linda co dělat
 G7 C7 F
 marmeládu prostě ráda má.

3. Každý příběh má svůj konec, ale ne ten náš,
 nám to bude navždy dojit, všude kam se podíváš,
 naše kachny budou zlato nosit a krmit se popcornem,
 já to každý večer spláchnu půlnočním expresem

R:

4. Dětem dáme jména Jessie, Jeddej, Jad a John,
 ve stopadesáti letech ho budu mít stále jako slon,
 a ty nestratíš svoji krásu, stále štíhlá kolem pasu,
 stále dokážeš mě chytit lasem a přitáhnout na terasu

R:

76

Lokomotiva

Poletíme

- G D
 1. Pokaždé když tě vidím, vím, že by to šlo
 Em C
 a když jsem přemejšlel, co cítím, tak mě napadlo
 jestli nechceš svého osla vedle mého osla hnát,
 jestli nechceš se mnou tahat ze země rezavej drát

R:

G D Em D
 Jsi Lokomotiva, která se řítí tmou,
 jsi indiáni, kteří préríí jedou,
 jsi kulka vystřelená do mé hlavy,
 jsi prezident a já tvé spojené státy

2. Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má
 je to koruna žvejkačkou ke špejli přilepená,
 a dva kelímky vod jogurtu, co je mezi nima niť,
 můžeme si takhle volat, když budeme chtít

R:

C
 jako je sama skála
 F Dmi G
 tak jsem sám i já
 jako je prázdná duha
 tak jsem prázdný i já
 jako je zrádná voda
 tak zradím i já

R:

C
 zkouším se prokopat ven - zkouší se
 prokopat ven!
 F Dmi
 zkouším se prokopat ven - zkouší se
 G
 prokopat ven!
 C
 zkouším se prokopat ven - zkouší se
 prokopat ven!
 F Dmi
 zkouším se prokopat ven - zkouší se
 G
 prokopat

o půl třetí na náměstí ve Valašském
 Meziříčí
 jdu co noha nohu mine a každý sám
 sobě jsme stínem
 nic mi není přítom melu z posledního
 těžko říct o tom něco konkrétního
 stejná slova kolem stejný tváře
 a každý sám sobě jsme lhářem a já už
 zase

R:

1. ^A Zapal ten oheň ve mně. ^D čeho se bojíš?
^A ^D Zápalkou škrtni jemně.
^A ^D Zapal ten oheň ve mně. čeho se bojíš?
^A ^D zimou se celá třeseš, proč venku stojíš.
^A ^D Pojd' dál, prosím tě, nenech se, prosit se
^A dál
^D Nenech se.

2. ^A ^D Sedíme na pavlači, přichází ráno,
^A ^D Tobě se lesknou oči.
^A ^D Sedíme na pavlači, přichází ráno
^A ^D a mně se hlava točí.
^A ^D Pojd' dál, prosím tě, nenech se, prosit se
^A dál
^D Nenech se.

R:

^{F#mi} ^E Hodiny se zastaví a v devět třicet v
pondělí.
^A Magdaléno, tvoje vlasy,
^{F#mi} ^E leží pod mou postelí a i když jsme to
nechtěli,
^A oblíkáš se, pročpak asi?
^{F#mi} ^E Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí
^A jsem sám.

3. ^A ^D Stojíme na rozcestí a zvony zvoní,
^A ^D Daleko od bolestí.
^A ^D Stojíme na rozcestí a zvony zvoní
^A ^D Možná nás čeká štěstí.
^A ^D Pojd' dál. Prosím tě nenech se. Prosit se
^A dál
^D Nenech se.

R:

(×2)

R:

^{F#mi} ^E Hodiny se zastaví a v devět třicet v
pondělí.
^A Magdaléno, tvoje vlasy,
^{F#mi} ^E leží pod mou postelí a i když jsme to
nechtěli,
^A oblíkáš se, pročpak asi?
^{F#mi} ^E Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí
^A máš těžký srdce a mokré řasy.
^{F#mi} ^E Když vycházíš ze dveří, tak sama tomu
nevěříš.
^D Nenech se. Nenech se.

1. ^{Emi} Nesnaž se, ^C znáš se, ^D řekni mi co je jiný, ^{Emi}
^C jak v kleci máš se ^D pro nevinný ^{Emi}
^C noci dlouhý jsou plný touhy a lásky nás ^D
^C dvou ^{Emi}
^D Všechno hezký za sebou mám, ^{Emi}
^C ^D můžu si za to sám, v ^{Emi} ^C hlavě ^D hlavolam,
^{Emi} jen ^C táta a ^D máma jsou s ^{Emi} náma, napořád
s náma

R:

^C ^D ^{Emi} ^C ^D
To je to tvoje malování vzdušnejch zámků,
^{Emi} ^C ^D
malování po zdech holejma rukama
^{Emi} ^C ^D
tě nezachrání, už máš na kahánku,
^{Emi} ^C ^D
nezachrání, už jsi na zádech,
^{Emi} ^C ^D
je to za náma, ty čteš poslední stránku,
^{Emi} ^C ^D ^{Emi}
za náma, na zádech, za náma,
^C ^D ^{Emi}
už máš na kahánku, mezi náma,
^C ^{Ami} ^{Hmi}
mi taky došel dech...

R:

^{Emi} ^C ^D ^{Emi}
Znáš se, řekni mi co je jiný,
^C ^D ^{Emi}
jak v kleci máš se, pro nevinný
^C ^D ^{Emi}
noci dlouhý jsou plný touhy a lásky nás
tří.s

R:

E C#mi A E
Na, nananana náá náá
E C#mi A E
Na, nananana náá náá

1. E C#mi Asmi F#mi
Najdem si místo kde se dobře kouří
E C#mi Asmi F#mi
kde horké slunce do nápojů nepíchá
H H/A E A
kde vítr snáší žmolky ptačích hovínek
H A H
okolo nás a říká

2. E C#mi Asmi
Můžeme zkoušet co nám nejvíce
F#mi
zachutná
E C#mi Asmi F#mi
a klidně se dívat jestli někdo nejde
H F#mi E A
někdo kdo ví, že už tady sedíme
H A H7
a řekne nazdar kluci

R:

E C#mi A E
Mám jednu ruku dlouhou
E C#mi A E
Mám jednu ruku dlouhou

3. A F#mi C#mi
Posad' se k nám, necháme tě
Hmi
vymluvit
A F#mi C#mi Hmi
a vzpomenout si na ty naše úkoly
E Hmi A D E
tu ruku nám dej a odpočívej v pokoji
A F#mi C#mi Hmi
Tam na tom místě, kde se dobře není

R:

A F#mi D A
Na, nananana náá náá (×4)
Ami
na nanana, na nanana
Ami D A
na, nanana náá náá

R:

A F#mi D A
||:Mám jednu ruku dlouhou
A F#mi D A
Mám jednu ruku dlouhou :||

1. C
Jsem příliš starý na to abych věřil v
G
revoluci,
G
a svoji velkou hlavu těžko skryju pod
kapucí.
Ami F
A nechutná mi když se vaří
předvařená rýže,
C G
v náprsní kapse nosím Ventinol na
potíže.
Ami
Jak to tak vidím asi těžko projdu uchem
jehly,
F C
a lesem, běhám tak, aby mě vlci
nedoběhli.
Dmi F
A kdyby se někdo z vás na anděla
ptal,
C G
tak mám jizvu na rtu, když při mně
C F F G
stál.

2. ^C Šako mám od popílku, na kravatě saze,
^G mé hrubé prsty neumí uzly na provaze.
^{Ami} A ^F když mi občas tečou slzy, hned je
polykám,
^C a ^G tančím jen tak rychle, jak hraje
muzika.
^{Ami} Mé oči mnohé viděly a ruce mnohé
měly,
^F a ^C srdce stydělo se, když salvy slávy
zněly.
^{Dmi} A ^F kdyby se někdo z vás na anděla
ptal,
^C tak mám jizvu na rtu, ^G když při mně
^{C F F G} stál.
3. ^C Mluvil jsem s prezidenty, potkal jsem
vrahy,
^G nahý jsem na svět přišel a odejdu nahý.
^{Ami} V ^F patnácti viděl jsem jak kolem jely
ruské tanky,
^C a ^G v padesáti nechával si věštit od
cikánky.
^{Ami} A ^F dříve, než mě přijme svatý Petr u
komise,
^F básníkům české země ^C chtěl bych uklonit
se.
^{Dmi} A ^F kdyby se někdo z vás na anděla
ptal,
^C tak mám jizvu na rtu, ^G když při mně
^{C F F G} stál.
4. ^C V Paříži četl jsem si ruskou verzi
l'Humanité,
^G a z bible zatím pochopil jen věty
nerozvité.
^{Ami} V ^F New Yorku chyt jsem koutek od
plastových lžiček, ale
^C nejlepší káva je v ^G Hypernově U Rybiček.
^{Ami} Trumfové eso v mariáši hážu do talónu,
^F a ^C chtěl bych vidět Baník, jak poráží
Barcelonu.
^{Dmi} A ^F kdyby se někdo z vás na anděla
ptal,
^C tak mám jizvu na rtu, ^G když při mně
^{C F F G} stál.
5. ^C Někteří lidi mají fakt divné chutě, ale
^G já lásko má stále stejně miluju Tě.
^{Ami} Když ^F hážeš bílé křemenáče na cibulku,
^C když ^G zvedáš prst jako dirigentskou
hůlku.
^{Ami} A ^F i když mě to táhne tam a tebe
občas jinam,
^F na špatné věci pro ty dobré zapomínám.
^{Dmi} A ^F kdyby se někdo z vás na anděla
ptal,
^C tak mám jizvu na rtu, ^G když při mně
^{C F F G} stál.
^G když při mě stál. ^{C F F G}
on při mě stál. ^C

1. Je den, tak pojd' Marie ven
budeme žít, házet šutry do oken
jen dva, necháme doma trucovat
když nechtějí - nemusí, nebudem se
vnucovat
jémine, všechno zlý jednou pomine
tak Marie, co ti je?
2. Všemocné jsou loutkařovy prsty,
ať jsou tenký nebo tlustý,
občas přetrhají nit.
A to pak jít a nemít nad sebou svý jistý
pořád s tváří optimisty listy v žití
obracet.
3. Je to jed, mazat si kolem huby med
a neslyšet, jak se ti bortí svět.
Marie, kdo přežívá, nežije, tak ádíjé.

Marie, už zase máš (k) tulení sklony
jako loni.
Slyším kostelní zvony znít
a to mě zabije a to mě zabije a to mě
zabije,
jistojistě.

R:

- Já mám Marii rád, když má moje bytí
spád.
Býti věčně na cestách a k ránu spícím
plícím život vdechovat.
Nechtěj mě milovat, nechtěj mě milovat,
nechtěj mě milovat.
Já mám Marii rád, když má moje bytí
spád.
Býti věčně na cestách a k ránu spícím
plícím život vdechovat.
4. Copak nemůže být mezi ženou a mužem
přátelství, kde není nikdo nic dlužen?
Prostě jen prosté spříznění duší,
aniž by kdokoli cokoli tušil.

R:

- Já mám Marii rád, když má moje bytí
spád.
Býti věčně na cestách a k ránu spícím
plícím život vdechovat.
Nechtěj mě milovat, nechtěj mě milovat,
nechtěj mě milovat.
Já mám Marii rád, když má moje bytí
spád.
Býti věčně na cestách a k ránu spícím
plícím život vdechovat.

1. ^C Měla vlasy samou loknu, ^{G7} já-jé-jé,
^C ráno přistoupila k oknu, já-jé-jé,
^{C7} vlasy samou loknu měla a na nic víc
^{Fmi} nemyslela,
^C a na nic víc nemyslela, ^{A7} já--jé--jé. ^{D7 G7 C}
2. ^{C#} Nutno ještě podotknouti, ^{As7} já-jé-jé,
^{C#} že si vlasy kulmou kroutí, já-jé-jé,
^{C#} nesuší si vlasy fénem, ^{F#} nýbrž jen tak nad ^{F#mi}
^{C#} plamenem,
^{C#} nýbrž jen tak nad plamenem, ^{C#7}
^{Es7 As7 C#} já- - já- - já.
3. ^D Jednou vlasy sežehla si, ^{A7} já-jé-jé,
^D tím pádem je konec krásy, já-jé-jé,
^{D7} když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy ^G
^{Gmi} samou loknu,
^D nemá vlasy samou loknu, ^{H7} já-jé--jé. ^{E7 A7 D}
4. ^{Es} O vlasy už nestará se, ^{B7} já-jé-jé,
^{Es} a diví se světa kráse, já-jé-jé,
^{Es7} vidí plno jinejch věcí, a ^{As} to za to stojí ^{Asmi}
^{Es} přeci,
^{Es} a to za to stojí přeci, ^{C7} já-jé--jé. ^{F7 B7 Es}

1. ^{Ami} /: Mezi ^G horami ^{Ami} lipka ^G zelená : /
^C /: Zabili Janka
^G Janíčka, ^{Ami} Janka
^{Ami} místo jelena : / ^{G Ami}
2. ^{Ami} /: Keď ho ^G zabili ^{Ami} zamordovali : /
^C /: Na jeho hrobě,
^G Na jeho hrobě ^{Ami}
^{Ami} Kříž postavili : / ^{G Ami}
3. ^{Ami} /: Ej křížu křížu ^G ukřížovaný : /
^C /: Zde leží Janík,
^G Janíček ^{Ami} Janík
^{Ami} zamordovaný : / ^{G Ami}
4. ^{Ami} /: Tu šla ^G Anička ^{Ami} Plakat ^G Janíčka : ^{Ami}
^C /
^C /: Hned na hrob padla
^G vjac nevstala ^{Ami}
^{Ami} Dobrá Anička. : / ^{G Ami}

1. Děkuju ti za to, žes mi ještě
zavolala,
moje duše černá už to ani nečekala,
jenže, moje drahá, je to všechno trochu
na nic,
já už jsem se rozhod, zítra budu znovu
panic.
2. Děkuju ti za to, žes to rovnou nepoložil,
že jsi nezapomněl, co jsi se mnou
všechno prožil.
Teď, když svítí měsíc pro každého
zvlášť, je mi to líto,
jenže už je konec, však víš to. Vím to!

R:

Ami G C F C G
Měsíc, svítí měsíc.
Měsíc, svítí měsíc.
Měsíc, svítí měsíc.
Ami
Měsíc.

1. Modrá je planeta, kde můžete žít
Modrá je voda, kterou musíme pít
Modrá je obloha, když odejde mrak
Modrá je dobrá - už je to tak
2. Modrá je Milka, ta naše kráva
Modrá je prej v Americe tráva
Modrá údajně je polární liška
Senzáčně modrá je i moje vojenská
knížka
- R:
R: Jako nálada, když zahrajou poslední kus
Modrá je naděje, láska i moje blues
Je to barva, kterou mám prostě rád
Modrá je dobrá - už je to tak
3. Modrá je Raketa, ta moje holka
Modrá je vzpomínka na Mikiho Volka
Velká rána je modrej přeliv
Modrý oko má i černej šerif

R:

1. ^G Mesiac sedí na strome
^C niekto klope v mojom sně
^C chcem takého ako ty si
^D   ^{Dsus4} ^D   ^G
^G zo mňa celkom opitý,
^D mám, stále-   ^D   ^G   ^G
^G   ^G mám.
^G Môžme behat bosí a nahí ako vtedy
^C keď si bol malý chlapec
^D   ^{Dsus4} ^D   ^G
^G co sa časom mení
^D mám, stále-   ^D   ^G   ^G
^G   ^G mám.

R:

^{Emi}
^D Ležíš so mnou na perách
^G do mňa padáš ako dážď
^G   ^A
^{Emi} si tu so mnou kým ja spím
^D   ^{Dsus4} ^D   ^G
^C mám, stále-   ^G   ^G   ^G
^C   ^G mám.
^C stále ťa mám

2. Motýl ti spí na perách
       sen tu stojí pri dverách
       chcem takého ako ty si
       zo mňa celkom opitý,
       mám, stále ta mám.
       Môžme behat bosí anahí ako vtedy
       ked si bol malý chlapec
       co sa casom mení
       mám, stále ta mám.

R:

1. ^{Ami}   ^{Emi}
 1. Modrý pondělí
       ^F   ^C
       jinej byl včerejší den
       ^{Ami}   ^{Emi}   ^F   ^C
       padá kamení na mou hlavu jen
       ^{Ami}   ^G   ^C   ^G
       já své znám touhy být tady o chvílku
       ^{Ami}
       díl
       ^G
       a je mi to líto.
2. ^{Ami}   ^{Emi}   ^F   ^C
 2. Sedím nevnímám kolem hlavy letí lež
       ^{Ami}   ^{Emi}   ^F   ^C
       neznám odpověď hlavně že tu seš
       ^{Ami}   ^G   ^C   ^G
       Proklínám každej den co jsem bez tebe
       ^{Ami}
       byl
       ^G
       A každej ví to

R:

^C   ^{Ami}
 Ty se díváš, něco skrýváš
       ^F   ^G
 je to smích a nebo pláč
       ^C   ^{Ami}
 je to láska nebo sázka
       ^F   ^G
 modrý pondělí mě máš
       ^C
 jen mě máš

3. ^{Ami}   ^{Emi}
 3. Nemám den vím,
       ^F   ^C
       nemám nikdy klid
       ^{Ami}   ^{Emi}   ^F   ^C
       jaké znamení můžeš si ho vzít
       ^{Ami}   ^G
       zatím spíš
       ^C   ^G   ^{Ami}
       v hlavě honí se pozpátku čas
       ^G
       čas který sčítáš.

R:

(×2)

1. Cesta je prach a šterk a udusaná
 hlína a šedé šmrouhy kreslí do vlasů
 ||:a z hvězdných drah má šperk co
 kamením
 se spíná a pírka touhy z křídel
 pegasů. - :||

2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
 má v ruce štítky a v pase staniol,
 ||:a z očí chtíč jí plá, když háže do
 neznáma,
 dvě křehké snítky rudých gladiol. :||

R:

Seržante písek je bílý jak paže Daniely
 počkejte chvíli mé oči uviděly
 tu strašně dávnou vteřinu zapomnění
 Seržante mávnou a budu zasvěceni
 Morituri te salutant, morituri te salutant
 ...

3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi
 se zmítá
 a písek víří křídla holubí
 ||:a marš mi hrál zvuk děl co uklidnění
 skýtá,
 a zvedá chmýří které zahubí. - :||

4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína
 mosazná včelka od vlkodlaka
 ||:Rezavý kvér, můj brach a sto let stará
 špína
 a děsně velká bíla oblaka. :||

R:

1. ^E Pán ^{F#7} Bůhmi ^H dal dárek,
^A tu nejhezčí ^H z ^E Klárek,
^A kvůli jejím očím
^{C#mi} kočár s panem kočím,
^A předěláme ^{H E} na kočárek.

R:

- ^{C#mi} Na ^{G#} nebi se ^{C#mi} pasou ovce,
^{C#mi} co ^H znamená ^E v morseovce
^A čárka ^{G#mi} tečka ^{A/G#} čárka?
^{A/F#} Tak začíná, tak ^{H E} začíná,
^{A/F#} tak začíná ^{H E} Klárka.
2. Pán Bůh dělá zmatky,
 náruč paní Katky
 způsobila to, že
 volám Pane Bože,
 vem si svoji Klárku zpátky.

R:

- Noční šelma láká lovce,
 co znamená v morseovce
 čárka tečka čárka?
 Tak začíná, tak začíná,
 tak začíná, Katka.
3. Co mě zbejvá k stáru,
 noční můry v denním báru,
 duševně jsem chorým
 pro lásku a pro rým,
 Pane Bože, vrať mi Kláru.

R:

Na nebi se pasou ovce,
 co znamená v morseovce
 čárka tečka čárka?
 Tak začíná, tak začíná,
 tak začíná, Klárka.

1. ^C Člověk ze zoufalství ^F snadno pomate se
^C muchomůrky ^F bílé ^{Dmi} budu sbírat v lese
^C o-o-ó-ó ^{F C F}
2. ^C Muchomůrky bílé - ^F bělejší než sněhy
^C sním je k ^F ukojení své ^{Dmi} potřeby něhy
^C o-o-ó-ó ^{F C F}
3. ^C Neprocitnu tady - ^F až na jiném světě
^C muchomůrky ^F bílé ^{Dmi} budu sbírat v létě
^C o-o-ó-ó - muchomůrky ^F bílé
^C o-o-ó-ó - muchomůrky ^F bílé

1. Táhněte do háje, všichni pryč,
 chtěl jsem jít do ráje a nemám klíč,
 jak si tu můžete takhle žrát,
 ztratil jsem holku, co ji mám rád.
2. Napravo, nalevo, nebudu mít klid,
 dala mi najevo, že mě nechce mít,
 zbitej a špinavej, tancuju sám,
 váš pohled káravej už dávno znám.

R:

Pořád jen ||:na kolena, na kolena, ||:jé jé jé,
 pořád jen ||:na kolena, na kolena, ||:jé jé jé,
 pořád jen ||:na kolena, na kolena, ||:je to tak,
 a vaše saka vám posere pták.

3. Cigáro do koutku si klidně dám,
 tuhleto pochoutku vychutnám sám,
 kašlu vám na bonton, vejmysly
 chytřejch hlav,
 sere mě Tichej Don a ten váš tupej dav.

R:

...a tenhle barák vám posere pták
 (kormorán).

1. ^D Nad ^{A4 A} stádem ^{Em} koní-
^G podkovy ^D zvoní, ^A zvoní, ^{Em}
^G Černý vůz ^A vlečou, ^{Em}
^G a slzy ^G tečou a já volám...
2. ^D Tak ^{A4 A} neplač ^{Em} můj kamaráde,
^G Náhoda je ^D blbec, ^A když ^{Em} krade,
^D Je ^A tuhý jak ^{Em} veka, a řeka ho ^G splaví,
^G Máme ho ^C rádi
^G No tak ^A co, tak ^G co, tak ^A co....
3. ^D Vždycky ^{A4 A} si ^{Em} přál, až bude ^G popel,
^G i s ^D kytarou,
^D vodou ^A ať ^{Em} plavou, jen žádný ^G hotel,
^G s křížkem nad ^G hlavou,
4. ^D Až ^{A4 A} najdeš ^{Em} místo, kde je ^G ten pramen,
^G a kámen, ^D co ^A praská,
^D budeš ^A mít ^{Em} jisto, patří ^G sem ^A popel,
^G a každá ^C láska, ^G
^C No tak ^G co, tak ^A co, tak ^A co....
5. ^D Nad ^{A4 A} stádem ^{Em} koní- ,
^G podkovy ^D zvoní, ^A zvoní, ^{Em}
^D Černý vůz ^A vlečou, ^{Em}
^G a slzy ^G tečou a já ^G šeptám...

6. ^D Vysyp ^{A4 A} ten ^{Em} popel ^G kamaráde,
^G do ^D bílé ^A vody, ^{Em} vody,
^G Vyhasnul ^D kotel, a ^A náhoda ^{Em} je
^G štěstí ^G od ^G podkovy
 (3x)

1. ^C tramvají ^G dvojkou ^F jezdíval ^G jsem do
^C Židenic ^G
^C z tak ^G velký ^F lásky ^G většinou ^{Ami} nezbyde ^G nic
^F z takový ^C lásky ^F jsou ^C kruhy ^G pod ^G očima
^C a dvě ^G spálený ^F srdce - ^G Nagasaki
^G Hirošima
2. ^C jsou ^G jistý ^F věci ^G co bych ^G tesal do
^C kamene ^G
^C tam ^G kde je ^F láska ^{Ami} tam je ^G všechno
^G dovolené ^C
^F a tam ^C kde ^F není ^C tam ^G mě ^G to ^F nezajímá
^C jó ^G dvě ^F spálený ^G srdce - ^F Nagasaki
^G Hirošima
3. ^C já ^G nejsem ^F svatej ^G ani ^C ty ^G nejsi ^C svatá ^G
^C ale ^G jablka ^F z ^G ráje ^{Ami} bejvají ^G jedovatá
^F jenže ^C hezky ^F jsi ^G hřála, ^F když ^G mi ^G někdy
^C bylo ^G zima
^C jó ^G dvě ^F spálený ^G srdce - ^F Nagasaki
^G Hirošima
4. =1.

1. ^E Klidně mluvte sám, ^G já Vás když tak
doplním, či
^D případně se něco pozeptám. ^E
Takže začít sám. Kde však jen začít
mám?
Já začátek Vám možná přenechám.
Tak začneme hned, zda Vám to
nevadilo,
souhrnnou otázkou třicet pět.
Takže třicet pět. To je ta z těch na
konci,
tam bojím se, že neznám odpověď.
^E Hlavně klid, ^G já nevidím to marně,
^D člověk občas musí bruslit, ^A ač je zrovna
na plovárně,
zdárně ono to dopadne,
ač teď se to zdá nesnadné.

R:

^E Ne, ne já netuším, ^G
^D učil jsem se, učil jsem se, učil jsem se na ^A
mou duši,
^E ne, ne já nemám šajn, ^G
^D trojka byla by fakt ^E fajn.
Nananá...

2. Jste jen nervózní, já Vám zcela
rozumím,
však já věřím, že to tam někde je.
Třeba mi dozní kousek nějaký přednášky,
spíš je to ale fakt bez naděje.
Tak co tenhle graf? Popište ho, a hned
by se
Vám pátá otázka pokryla.
Z tý jsem právě paf.
Jinde věděl bych, však ta v tom
vyfoceným testu nebyla.
Co? - Co?

Hlavně klid, já nevidím to marně,
člověk občas musí bruslit,
ač je zrovna na plovárně,
zdárně ono to dopadne,
ač teď se to zdá nesnadné.

R:

3. [Bridge:]
^E Co mám s Vámi dělat? ^G Tu zkoušku
Vám nedat?
^D Test se Vám však povedl, ^A to abych něco
vyzvedl, jen
^E co je ale pravda, ^G máte na kahánku.
^D Co byste si dal za známku?
^A Co že bych si dal za známku?
^A Co byste si dal za známku?
^A Co že bych si dal za známku?

R:

1. Na břehu ^DNiagary, stojí ^{A7}tulák starý,
 na svou první lásku ^Dvzpomíná.
 Jak tam stáli spolu, ^{A7}dívali se dolů,
 až jim ^Dpůlnoc spadla do klína.

R:

Teskně ^{A7}hučí Niagara, teskně ^Dhučí do noci,
 ||:komu ^{D7}vášeň v srdci ^{G Gmi}hárá, ^Dtomu není
^{A7}^Dpomoci-:||

R:

*

^DStřemhlav do propasti ^{A7}padá proud,
 na něm ^Dvidím tebe ^Dděvče plout,
 ||:škoda ^{D7}že ten přelud ^{G Gmi}krásný ^Dnelze
^{A7}^Dobejmout:||

2. ^DOsud tvrdou ^{A7}pěstí, ^{A7}zničil lidské štěstí
 i ten ^Dnejkrásnější jara ^Dkvět
 i ten ^{A7}kvítek jara ^{A7}vzala Niagara
 a už ^Dnevrátí ho nikdy zpět.

R:

1. ^{Ami} Přivedl jsem domů ^{Dmi} Božce ^{Ami} nádhernýho
^{Ami} nosorožce,
^{Dmi} ^{Ami} ^{Esdim} ^{E7} originál nosorožce, koupil jsem ho v
 hospodě.
^{Ami} ^{Dmi} Za dva rumy a dvě vodky ^{Ami} připadal mi
^{Ami} velmi krotký,
^{Dmi} ^{Ami} ^{E7} ^{Ami} pošlapal mi polobotky, ale jinak v
 pohodě.
^{Dmi} ^{Ami} ^{E7} ^{Ami} Vznikly menší potíže při nástupu do
 zdviže,
^{Dmi} ^{Ami} ^{Esdim} při výstupu ze ^{E7} zdviže už ^{Ami} nám to
^{E7} šlo lehce.
^{Ami} ^{Dmi} Vznikly větší potíže, když Božena v
^{Ami} neglizé,
^{Dmi} ^{Ami} ^{E7} když Božena v neglizé řvala, že ho
^{Ami} nechce.

2. ^{Ami} ^{Dmi} Marně jsem se snažil Božce vnutit toho
^{Ami} tlustokožce,
^{Dmi} ^{Ami} ^{Esdim} ^{E7} originál nosorožce, co ^{Ami} nevidíš v
^{E7} obchodech.
^{Ami} ^{Dmi} Řvala na mě, že jsem bohém, pak mi
^{Ami} řekla: padej, sbohem,
^{Dmi} ^{Ami} ^{E7} zabouchla nám před nosorohem, tak tu
^{Ami} sedím na ^{Ami} schodech.
^{Dmi} ^{Ami} ^{E7} Co ^{Ami} nevidím - souseda, jak táhne domů
^{Ami} medvěda,
^{Dmi} ^{Ami} ^{Esdim} ^{E7} originál medvěda, tuším značky grizzly.
^{Ami} ^{Dmi} Už ho ženě vnucuje a už ho taky
^{Ami} pucuje
^{Dmi} ^{Ami} ^{E7} a zamčela a trucuje, tak si to taky
^{Ami} slízli.
3. ^{Ami} ^{Dmi} Tak tu sedím se sousedem, s
^{Ami} nosorožcem a ^{Ami} s medvědem,
^{Dmi} ^{Ami} ^{E7} ^{Ami} nadáváme jako jeden na ty naše slepice.

R:

Ami C
Jede jede rytíř, jede do kraje
G Ami
Nové dobrodružství v dálce hledaje
Ami C
Neví co je bázeň, neví co je strach
G Ami
Má jen velké srdce a na botách prach

1. F E
Jednou takhle v neděli, slunce pěkně
hřálo
F E
Bylo kolem poledne, když tu se to stalo
F G
Panáček uhodí pěstičkou do stolu:
F G
Dostí bylo pohodlí a plnejch kastrólů!
Ami G
Ještě dneska stůjcostůj musím na cestu
se dát
F E
Tak zavolejte sloužící a dejte koně
osedlat!

R:

2. F E
Ale milostpane! spráskne ruce starý
čeledín
F E
Ale pán už sedí v sedle a volá s
nadšením:
F G
Má povinnost mi velí pomáhat
potřebným
F G
Ochraňovat chudé, slabé, léčit rány
nemocným
Ami G
Marně za ním volá stará hospodyně:
F E
Vraťte se pane, lidi sou svině!

R:

3. F E
Ale sotva dojel kousek za městskou
bránu
F E
Z lesa na něj vyskočila banda trhanů
F
Všichni ti chudí, slabí, potřební - no
G
chátra špinavá
F G
Vrhli se na něj a bili ho hlava nehlava
Ami G
Než se stačil vzpamatovat, bylo málem
po něm
F E
Ukradli mu co kde měl a sežrali mu koně

R:

4. F E
Vzhůru srdce! zvolá rytíř, nekončí má
pouť
F E
Svou čest a slávu dobudu, jen z cesty
neuhnout!
F G
Hle, můj meč! (a zvedl ze země kus
drátu)
F G
A zde můj štít a přilbice! (plechovka od
špenátu)
Ami G
Pak osedlal si pavouka, sed na něj, řekl
Hyjé!
F E
Jedem vysvobodit princeznu z letargie

R:

5. ^F A šíleně smutná princezna sotva ho ^E
viděla
^F Vyprskla smíchy a ^E plácla se do čela
^F Začala se chechtat až jí z ^G očí tekly slzy
^F To je neskutečný, volala, jak jsou
^G dneska lidi drzí!
^{Ami} O ^G mou ruku se chce ucházet tahle
figůra
^F Hej, zbrojnoši, ukažte mu ^E rychle cestu
ze dvora!

| R:

6. ^F Tak jede malý rytíř ^E svojí cestou dál
^F Hlavu hrdě vzhůru - on svou bitvu ^E
neprohrál
^F I když král ho nechal vypráskat a drak ^G
mu sežral boty
^F A děvka z ulice mu ^G plivla na kalhoty
^{Ami} Ve ^G světě kde jsou lidi na lidi jak vlci
^F Zůstává rytířem - ^E ve svém srdci

| R:

100 Obchodník s deštěm

Kryštof

1. ^G Jako vášeň, která ^{Em} hasne v ^G kouři,
namačkaná bez ostychu, v zástup
^{Em} živočichů,
jako jas ^C dálkových světél,
jako nad talířem ^D večer mi mizíš.
^G a mizíš někde v ^{Em} dávno,
jsi láska, co mě ^G škrtí, já na pokraji
^{Em} smrti,
ve svém ^C paralelním světě
^D toužím po odvetě a křičím.

| R:

^C Slova jsou jen ^D kapky deště a ty voláš, ^{Em}
ať ^C prším ještě.
^C Slova jsou jen ^D kapky deště a ty voláš. ^{Em}
(×2)

2. ^G Jako touha, sklem co ^{Em} neprorazí,
nekonečné ^G břehy,
s kufry ^{Em} plných něhy
zvu obchodníky s ^C deštěm,
chci koupit to tvé ^D 'ještě' a slyším,
^G v rozestlaném ^{Em} tichu,
zvuky ^G autoplánů, co unáší tě ^{Em} ránům,
jsi ^C tečka v kalendáři,
co ^D nadosmrti září a křičí.

| R:

101 *Omnia vincit amor*

Klíč

1. Šel pocestný kol hospodských zdí,
přisedl k nám a lokálem zní
pozdrav jak svaté přikázání:
Omnia vincit Amor.

2. Hej, šenkýři, dej plný džbán,
ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
se mnou ať zpívá, kdo za své vzal
Omnia vincit Amor.

R:

Zlaták pálí, nesleví nic,
šťěstí v lásce znamená víc,
všechny pány ať vezme d'as!
Omnia vincit Amor.

3. Já viděl zemi válkou se chvět,
musel se bít a nenávidět,
v plamenech pálit prosby a pláč -
Omnia vincit Amor.

4. Zlý trubky troubí, vítězí zášť,
nad lidskou láskou roztáhli plášť,
vtom kdosi krví napsal ten vzkaz:
Omnia vincit Amor.

R:

5. Já prošel každou z nejdelších cest,
všude se ptal, co značí ta zvěst,
až řekl moudrý: Pochopíš sám,
všechno přemáhá láska.

R:

6. Teď s novou vírou obcházím svět,
má hlava zsedla pod tíhou let,
každého zdravím tou větou všech vět:
Omnia vincit Amor.
Omnia vincit Amor...

R:

Am F C
How long, how long will I slide?
G Ami F
Separate my siiii-iiide
C G Ami F
I don't, don't believe it's ba--ad
C G
Slittin' my throat it's all I ever

1. Ami
I heard your voice through a
Emi
photograph
Ami Emi
I thought it up and brought up the
past
Ami Emi
Once you know you can never go back
G Ami
I've got to take it on the otherside
2. Ami Emi
Centuries are what it meant to me
Ami Emi
A cemetery where I marry the sea
Ami Emi
Stranger things never change my mind
G Ami
I've got to take it on the otherside
G Ami
Take it on the otherside
G Ami
Take it on Take it on

R:

3. Ami Emi
Pour my life into a paper cup
Ami Emi
The ashtray's full and I'm spillin' my
guts
Ami Emi
She wants to know am I still a slut
G Ami
I've got to take it on the otherside

4. Ami Emi
Scarlet starlet and she's in my bed
Ami Emi
A candidate for a soul mate bled
Ami Emi
Push the trigger and pull the thread
G Ami
I've got to take it on the otherside
G Ami
Take it on the otherside
G Ami
Take it on Take it on

R:

Emi
Turn me on take me for a hard ride
C
Burn me out leave me on the otherside
Emi
I yell and tell it that it's not my friend
C
I tear it down I tear it down, and then
it's born again

R:

Ami F C G
+Haaa-aaad, I don't, don't believe it's
Ami F
saaa-aaad
C G Ami
Slitting my throat, it's all I ever

1. Kdo vyhnal tě tam na cestu dalekou
 - touha žít, touha žít,
 kdo zboursal ti dům a pravdu staletou
 - touha žít, touha žít,
 těžko se ti dejchá v těsném ovzduší,
 že máš hlad a žízeň, to nikdo netuší,
 kdo přes pláně hnál tvůj osamělej
 vůz - touha žít, touha žít.

R:

C D G
 Oregon, Oregon, slyšíš, jak v dálce bije
 Emi
 zvon,
 C D Emi
 Oregon, Oregon, slyšíš ho znít.

2. Kdo pár cajků tvých pod plachty naložil
 - touha žít, touha žít,
 kdo studenou zbraň ti k líci přiložil
 - touha žít, touha žít,
 na týhletý cestě jen dvě možnosti máš:
 buďto někde chcípnout, anebo držet
 stráž,
 kdo vysnil ti zem a odvahu ti dal
 - touha žít, touha žít.

R:

3. Kdo vést bude pluh, až půdu zakrojí
 - touha žít, touha žít,
 kdo zavolá den a úly vyrojí
 - touha žít, touha žít,
 člověk se drápe až někam k nebi blíž,
 dostává rány, a přesto leze výš,
 hledej svůj sen, ať sílu neztratí
 touha žít, touha žít.

R:

R:

C D G
 Oregon, Oregon, nesmíš tu stát jak uschlej
 Emi
 strom,
 C D Emi
 Oregon, Oregon, dál musíš jít.

1. Jsem jako vítr, kterej sfoukne pírko ze
tvejch dlaní,
špínu jedný noci, jako hygiena ranní,
velká voda slzí, který spláchnou noční
hříchy,
tamburíny zvoní k operaci míchy
Narovnám ti páteř, poškrábu ti záda.
pofoukám ti srdce, zrada kamaráda
lásky účel světí, prostředky a smetí
špínu jedný noci, který neuletíš
Otevřená zlomenina srdečního svalu
trápení a kocovina, vůně tvýho žalu
vypustíš svou hříšnou duši do slanýho
moře
neumírej děvče moje chci ti říct, že

R:

Ohořelou károu chtěl bych dojet ke
hvězdám,
který svítily z tvejch očí dřív než červotoči
se do tvýho srdce daj.
V ohořelým autě už dva
měsíce nedejchám,
sám se svojí vinou, už nikdy
nechci jinou
už asi nedoufám.

2. Pláčem solíš otevřený rány co se hojí
tvoji krev i tělo přijímám pod obojí
stejný lidi se soumrakem mají stejný
stíny
zmizelas jak před přízrakem, padám do
hlubiny
tvůj pramínek vlasů zaliju včelím voskem
koukám na tu krásu a nechápu to
mozkem
to co jsi mi dala já nikomu už nedám
tak mi řekni má opičko, proč tě marně
hledám
otevřená zlomenina srdečního svalu
trápení a kocovina, vůně tvýho žalu
vypustíš svou hříšnou duši do slanýho
moře
neumírej děvče moje chci ti říct, že:

R:

105 *Pátý kafe*

Michal Horák

(capo +4)

1. Přistih' jsem se, jak si dávám pátý kafe,
v jeden den, to nemůže bejt zdravý.
Přistih' jsem se, jak si dávám pátý kafe
s mlíkem a lžící cukru navíc.
Přistih' jsem se, jak si dávám pátý kafe,
v největším hrnku, co mám doma.
Přistih' jsem se, jak si dávám pátý kafe,
když nemá zabrat tohle, no tak co má?

R:

Co mě probudí, co mě probudí,
co mě nabudí, abych zase pracoval?
Co mě probudí, co mě probudí,
co mě nabudí, abych semestr dođál?

2. Přistih' jsme se, jak jsem sežral celý
Merci,
v jeden den, to nemůže bejt zdravý.
Přistih' jsem se jak jsem sežral celý
Merci,
ke kafi holt sladký mě fakt baví.
Přistih' jsem se, jak jsem sežral celý
Merci,
co se ségrama měl jsem dohromady.
Přistih' jsem se, jak jsem sežral celý
Merci,
a teďka už si vážně nevím rady.

R:

R:

Co mě probudí, co mě probudí,
co mě nabudí, abych u noťasu bděl?
co mě probudí, co mě probudí,
co mě nabudí, abych deadline dodržel?

3. Přistih' jsem se, jak si dávám šestý kafe
...
Přistih' jsem se, jak jsem sežral další
Merci ...
Sežral jsem i čokoládu na vaření ...
Ale blbě kupodivu mi furt není ....
Tak si ještě něco dám.

106 *Písnička pro tebe*

Mňága a Žďorp

R:

To je ta písnička pro tebe
Z autobusáku
mrazivé a modravé obrysy mraků
ptáků a paneláků

1. Nic není co by stálo aspoň za něco
A něco nestojí ani za to
Nic není co by stálo aspoň za něco
A něco nestojí ani za to
2. Co za to stojí to neví nikdo
Někdo možná snad Ale nikdo neví kdo
Co za to stojí to neví nikdo Nikdo
To je tá písnička pro tebe

R:

pro tebe, pro tebe, pro tebe...

1. ^{Ami} Výtah opäť ^G nechodí tak zdolať 13
poschodí
^F zostáva mi ^G znova ^{Ami} po svojich
^{Ami} na schodoch ^G čosi šramotí a neón kde tu
nesvieti
^F ešte ^G že sa ^{Ami} po tme nebojím
2. ^{Ami} Počúť ^G hlasné stereo aj výstrahy pred
neverou
^F ktosi ^G čosi vŕta ^{Ami} v paneloch
^{Ami} tatramatky ^G ródeo sa mieša kde tu s
operou
^F všetko ^G počúť ^{Ami} cestou po schodoch

R:

^{Ami} Cestou po ^{Emi} schodoch, po ^{Emi} schodoch
^{Ami} ^G poznávam ^G oschodia
^{Ami} ^{Emi} poznám po ^{Emi} schodoch, po ^{Emi} zvukoch
^F ^E čo sme to ^{Ami} za ^{Ami} ľudia

3. ^{Ami} Štekot ^G smutnej kólie za ^G premárnené
prémie
^F ^G vyhráža sa ^{Ami} manžel ^{Ami} rozvodom
^{Ami} ^G Disko ^G tenis ^G árie ^{Ami} kritika ^{Ami} televízie
^F ^G oddnes ^{Ami} chodím ^{Ami} iba po schodoch

R:

1: Z posledních pocitů...

1. ^G Z ^D posledních ^{Emi} pocitů ^C
poskládám ještě jednou úžasnou chvíli
^G Je to tím, že jsi tu ^D
^{Emi} možná tím, že kdysi jsme byli Ty a ^C
^G já, my dva, dvě nahý těla tak ^D
^{Emi} neříkej, že jinak si to chtěla, ^C
^G tak neříkej, neříkej ^D
^{Emi} neříkej mi nic ^C
2. Stala ses do noci
z ničeho nic moje platonická láska
unaven, bezmocný
usínám vedle Tebe, něco ve mně praská.
A ranní probuzení a slova o štěstí
neboj se to nic není
Pohled a okouzlení, a prázdný náměstí
na znamení.

R:

^G Jenže ty ^D neslyšíš, ^{Emi} jenže ty ^C neposloucháš, ^C
^G snad ani ^D nevidíš, ^{Emi} nebo spíš ^C nechceš vidět ^C
^G a ^D druhejm ^{Emi} závidíš a v očích ^C kapky ^C slaný
vody
^G zkus ^D změnu, ^{Emi} uvidíš. Pak ^C vítej do
svobody.

3. Jsi anděl, netušíš a
nděl, co ze strachu mu utrhali křídla.
A až to ucítíš
zkus kašlat na pravidla.
Říkej si o mně, co chceš
Já jsem byl odjakživa blázen.
Nevím, co nechápeš
ale vrať se na zem.

109 Podvod

Nedvědi

1. Na ^{F#mi} dlani jednu z tvých řas, do tmy
       ^{Hmi} se koukám,
^E hraju si písničky tvý, co jsem ti psal, ^A
       ^{Hmi} je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc ^D
       ^{F#mi} připomíná,
       ^{Hmi} půjdu se mejt a pozhasínám, co bude
       ^{C#7} dál?

2. Pod ^{F#mi} polštář dopisů pár, co poslalas,
       ^{Hmi} dávám,
^E píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk, ^A
       ^{Hmi} je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc ^D
       ^{F#mi} připomíná,
       ^{Hmi} půjdu se mejt a pozhasínám, co bude
       ^{C#7} dál?

R:

Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal
       jsem s tebou,
^{F#mi} ti říct, že už ti nezavolám,
       ^{Hmi} pro jednu pitomou holku, pro pár nocí
^E touhy
       ^A podved jsem všechno, o čem doma si sníš, ^{C#7}
       ^{F#mi} teď je mi to líto.

3. ^{F#mi} Kolikrát člověk může mít rád tak
       ^{Hmi} opravdu z lásky,
^E dvakrát či třikrát - to ne, i jednou je
       ^A dost,
       ^{Hmi} je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc ^D
       ^{F#mi} připomíná,
       ^{Hmi} půjdu se mejt a pozhasínám, co bude
       ^{C#7} dál?

R:

(×2)

110 Pověste ho vejš

Michal Tučný

1. Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste
ho vejš, ať má dost,
pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl
nezvanej host.

Pověste ho že byl jinej že tu s náma
dejchal stejnej vzduch
pověste ho, že byl línej a tak trochu
dobrodruh.

2. Pověste ho za El Paso, za Snídani v
trávě a Lodní zvon,
za to, že neoplýval krásou,
že měl country rád a že se uměl smát i
vám.

R:

Nad hlavou mi slunce pálí, konec můj nic
neoddálí,
do mých snů se dívám z dále
a do uší mi stále zní tahle moje píseň
poslední.

3. Pověste ho za tu banku, v který
zruinoval svůj vklad,
za to, že nikdy nevydržel na jednom
místě stát.

R:

4. Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste
ho vejš, ať má dost,
pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl
nezvanej host
Pověste ho za tu jistou, který nesplnil
svůj slib,
že byl zarputilým optimistou, a tak dělal
spoustu chyb
5. 5. Pověste ho, že se koukal a že hodně
jed a hodně pil,
že dal přednost jarním loukám
a pak se oženil a pak se usadil a žil

R:

1. ^{Ami} Zavři svoje oči, Hano, rozvázalo se ti
^{A7} lano.
^{Dmi} Padej trochu doprava, pod námi jde
^{H7} výprava.
^{E7} Buch, tentokrát to dobře dopadlo. ^{Ami}
^{H7} Zahrálas jen turistům hrozné ^{E7}
^{Ami} divadlo. - ^{G7}

R:

^C Co bychom se báli na ^{G7} Prachovské skály
^C dudlaj, dudlaj, dá ^{G7} ^C ^{G7}
^C Do Českého ráje cesta příjemná je ^{G7}
^C dudlaj, dudlaj, dá ^{G7} ^C ^{G7}
^F Horolezci, horolezkyně, horolezčata, ^C
^{D7} nelezte na skálu co je hodně špičatá. ^{G7}
^C Spadnete do písku a ^{G7} svou rodnou vísku
^{G7} nespatříte více, dudlaj dá. ^C ^{E7}

2. ^{Ami} Je mi podezřelý, Hano, že ti povolilo
^{A7} lano.
^{Dmi} Že jsi něco vypila? Málem jsi se zabila! ^{H7}
^{E7} Ach, příště, než tě vezmu do věží ^{Ami}
^{H7} foukneš si do balónku, on tě ^{E7}
^{Ami} prověří. - ^{G7}

R:

114 Rána v trávě

Žalman

R:

Ami G Ami
Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v
G
trávě,
Ami G Ami Emi
že se lidi mají rádi doufal a procitli
Ami
právě.

Ami G Ami
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do
G
rukávu,

Ami G Ami
a při chůzi tělem sem tam kýval, před
Emi Ami
sebou sta sáhů.

- C G F C Ami G
1. Poznal Moravěnkou krásnou a vínečko
C
ze zlata,
C G F C Ami Emi
v Čechách slávu muzikantů, umazanou
Ami
od bláta.

R:

- C G F C Ami G
2. Toužil najít studánečku, a do ní se
C
podívat,
C G F C Ami
by mu řekla: proč holečku, musíš
Emi Ami
světem chodívat.
- C G F C Ami G
3. Studánečka promluvila: to ses' musel
C
nachodit,
C G F C Ami Emi
abych já ti pravdu řekla, měl ses' jindy
Ami
narodit.

R:

Ami Emi Ami Ami Emi
...před sebou sta sáhů, před sebou sta
Ami
sáhů.

115 Ráda se miluje

Karel Kryl

R:

Ami G C
Ráda se miluje, ráda jí,
F Emi Ami
ráda si jenom tak zpívá,
Ami G C
vrabci se na plotě hádají,
F Emi Ami
kolik že času jí zbývá.

- F C F C
1. Než vítr dostrká k útesu tu její legrační
E
bárku
Ami G C F
a Pámbu si ve svém notesu udělá
Emi Ami
jen další čárku.

R:

- F C F C
2. Psáno je v nebeské režii, a to hned na
E
první stránce,
Ami G C F
že naše duše nás přežijí v jinačí
Emi Ami
tělesný schránce.

R:

- F C F
3. Úplně na konci paseky, tam, kde se
C E
ozvěna tříští,
Ami G C F
sedí šnek ve snacku pro šneky - snad její
Emi Ami
podoba příští.

R:

116 *Radioactive* Imagine Dragons

1. I'm waking up to ash and dust
I wipe my brow and I sweat my rust
I'm breathing in the chemicals -
I'm breaking in, shaping up, then
checking out on the prison bus
This is it, the apocalypse
Whoa

R:

I'm waking up, I feel it in my bones
Enough to make my systems blow
Welcome to the new age, to the new age
Welcome to the new age, to the new age
Whoa, whoa,
I'm radioactive, radioactive
Whoa, whoa,
I'm radioactive, radioactive

2. I raise my flags, don my clothes
It's a revolution, I suppose
We're painted red to fit right in
Whoa
I'm breaking in, shaping up, then
checking out on the prison bus
This is it, the apocalypse
Whoa

R:

All systems go, sun hasn't died
Deep in my bones, straight from inside

R:

117 Řekni kde ty kytky jsou

Marie Rottrová

1. Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima
 mohlo stát,
 řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,
 dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy
 pochopí?

2. Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima
 mohlo stát,
 řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být,
 muži si je vyhlédli, s sebou domů
 odvedli,
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy
 pochopí?

3. Řekni, kde ti muži jsou, co se k čertu
 mohlo stát,
 řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být,
 muži v plné polní jdou, do války je zase
 zvou,
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy
 pochopí?

4. A kde jsou ti vojáci, lidi co se mohlo
 stát,
 a kde jsou ti vojáci, kde mohou být,
 řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí
 tu,
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy
 pochopí?

5. Řekni kde ty hroby jsou, co se s nimi
 mohlo stát,
 řekni kde ty hroby jsou, kde mohou být,
 co tu kyték rozkvétá, od jara až do léta,
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy
 pochopí?

6. = 1.

118 Riptide

Vance Joy

- Am G C
I was scared of dentists and the dark
Am G
I was scared of pretty girls and
C
starting conversations
Am G C
Oh, all my friends are turning green
Am G
You're the magician's assistant in their
C
dreams
Am G C
Ooh, ooh, ooh
Am G C
Oo-h and they come unstuck

R:

Am G C
Lady, running down to the riptide
Am
Taken away to the dark side
G C
I wanna be your left hand man
Am G C
I love you when you're singing that song
and
Am
I got a lump in my throat 'cause
G C
You're gonna sing the words wrong

- Am G
There's this movie that I think
C
you'll like
Am G
This guy decides to quit his job and
C
heads to New York City
Am G C
This cowboy's running from himself
Am G
And she's been living on the highest
C
shelf
Oh
Oh and they come unstuck

R:

3x

Am G
I just wanna, I just wanna know
C Fmaj7
If you're gonna, if you're gonna stay
Am G
I just gotta, I just gotta know
C Fmaj7
I can't have it, I can't have it any
other way
Am G C
I swear she's destined for the screen
Am G C
Closest thing to Michelle Pfeiffer that
you've ever seen, oh

R:

119 Rodné lány

Mňága a Žďorp

1. Rodné lány dávno rozorány
z našeho hřiště je dávno
parkoviště
Rybník zasypán, zmizela hejna vran
a zůstaly jsme jen my děti, zmatené i ve
čtyřiceti

R:

Zamrzli jsme moje milá asi v ledu -
co bude dál - říci nedovedu -
Co zbude po nás až jednou led
roztaje -
asi jen kyselej smích a fakturační
údaje -

2. Z tajných míst je dneska asfaltová
cyklostezka
naš rodný dům ustoupil billboardům
Pryč je řeka čistá zbylo jen málo místa
a zůstali jsme jen my děti, zmatené i ve
čtyřiceti

R:

R:

3. Na startu stojí běžec co ještě nevyběh'
žaludek svírá křeč v žilách tepe krev
Na startu stojí běžec co ještě nevyběh'
tak hodně štěstí hochu a hlavně žádný
spěch

R:

R:

120 Růže z Texasu

Waldemar Matuška

1. Jedu Vám takhle stezkou dát koňům v
řece pít
v tom potkám holku hezkou až jsem
vám z koně slít.
Měla kytku žlutých květů, snad růží, co
já vím,
znám plno hezkejších ženskejch k světu,
ale tahle hraje prim.

R:

Kdo si kazíš smysl pro krásu, ať s tou a
nebo s tou,
dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže
nerostou.
Ať máš kolťák nízko u pasu, ať jsi třeba
zloděj stád,
tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít
už rád.

2. Rekla, že tu žije v ranči, jen sama s
tátou svým
a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá
s kým.
Tak já se klidně nabíd, že půjdu s ní a
rád
a že se dám i zabít, když si to bude
přát.

R:

3. Hned si dala se mnou rande a přišla
přesně v půl
a dole teklo Rio Grande, po něm měsíc
plul.
Když si to tak v hlavě srovnám, co víc
jsem si moh přát,
ona byla milá, štíhlá, rovná, zkrátka
akorát.

R:

4. Od těch dob své stádo koní sem vodím
vždycky pít
a žiju jenom pro ní a chtěl bych si ji vzít
Když večer banjo ladím a zpívám si tu
svou,
tak pořád v duchu hladím tu růži
voňavou.

R:

121 Samurajský meče

Vypsaná fixa

1. ^{Hmi} Lod už pluje několik dní ^{F#mi}
^G vlny bičují přeplněný paluby ^A
^{Hmi} děvčeka 46 kilo
^G 16 roků už jí bylo
^{F#} nebo mohlo být
^{Hmi} nenapadalo ho nic ^{F#mi}
^G jenom ji držel
^A a chtěl jí aspon něco říct
^{Hmi} její dlouhý rusý vlasy
^G se dotkly jeho řasy
^{F#} tak se nadechl a neřekl nic

R:

^{Hmi} ona se dívá a padá tříšt ^A
^G a z jejích očí létají jiskřičky (3x) ^{Emi}
^{Hmi} a nemá cenu brečet
^G když samurajský meče visí nad nimi ^{F#}

2. ^{Hmi} Lod už pluje několik dní ^{F#mi}
^G vybrakovaná země-ta je za nimi ^A
^{Hmi} děvčeka 46 kilo
^G 16 roků to je život
^{F#} je jí zima
nejde se ubránit
^{Hmi} nenapadalo ho nic ^{F#mi}
^G jenom ji držel
^A a chtěl jí aspon něco říct
^{Hmi} její dlouhý rusý vlasy
^G se dotkly jeho řasy
^{F#} tak se nadechl a neřekl nic

R:

^{Hmi} vítr je odnáší ^A do vlčích máků ^G
^{Emi} tam někde stejně skončím i já
^{Hmi} kašlu ti na to a vim, a taky to chápu ^G
^{Emi} musím se vzpamatovat
^{Hmi} vítr je odnáší ^A do vlčích máků ^G
^{Emi} tam někde stejně skončím já
^{Hmi} ale nemá cenu brečet
^G když samurajský meče
^{F#} visí nad náma

R:

1. ^{Emi} Přes haličské pláně ^{Ami} vane vítr zlý,
^{H7} to málo, co jsme měli, ^{Ei} nám vody
^{H7} ^{Emi} sebraly,
^{Emi} jako tažní ptáci, ^{Ami} jako rorýsi
^{H7} ^{Emi} ^{H7} ^{Emi} letíme nad zemí, dva modré dopisy.

R:

^{Emi} Ještě hoří oheň a ^{Ami} praská dřevo,
^{D7} ^G ^{H7} ale už je čas jít spát,
^{Emi} ^{Ami} tamhle za kopcem je Sarajevo,
^{H7} ^{Emi} tam budeme se zítra ráno brát.

2. ^{Emi} Farář v kostele nás ^{Ami} sváže navěky,
^{H7} ^{Ei} ^{H7} ^{Emi} věnec tamaryšku pak hodí do řeky,
^{Emi} ^{Ami} voda popluje zpátky do moře,
^{H7} ^{Emi} ^{H7} ^{Emi} my dva tady dole a nebe nahoře.

R:

3. ^{Emi} Já postavím ti dům z ^{Ami} bílého kamení,
^{H7} ^{Ei} ^{H7} ^{Emi} dubovými prkny on bude roubený,
^{Emi} ^{Ami} aby každý věděl, že jsem tě měl rád,
^{H7} ^{Emi} ^{H7} ^{Emi} postavím ho pevný, navěky bude stát.

R:

R:

Ami Emi F C
Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo,
F C F G
že tři andělé Boží k nám přišli na oběd.
Ami Emi F C
Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo,
F C F G
mi chybí abych Tvoji duši mohl rozumět?

1. Ami Emi F
Sbor kajících mnichů jde krajinou v
C
tichu,
F C
a pro všechnu lidskou pýchu má jen
F G
přezíravý smích.
Ami Emi F
A z prohraných válek se vojska domů
C
vrací,
F C F
ač zbraně stále burácí, a bitva zuří v
G
nich.

R:

2. Vévoda v zámku čeká na balkóně,
až přivedou mu koně, pak mává na
pozdrav.
A srdcová dáma má v každé ruce růže,
Tak snadno pohřbít může, sto
urozených hlav.

R:

3. Královnin šašek s pusou od povidel,
sbírá zbytky jídel, a myslí na útěk.
A v podzemí skrytí slepí alchymisté,
už objevili jistě proti povinnosti lék.

R:

Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo,
že tři andělé k nám přišli na oběd.
Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo,
Ti chybí abys mojí duši mohla rozumět?

4. Páv pod tvým oknem zpívá sotva procit,
o tajemstvích noci ve tvých zahradách.
A já - potulný kejklř, co svázali mu
ruce,
teď hraju o tvé srdce a chci mít Tě
nadosah.

R:

Sáro, Sáro, pomalu a líně,
s hlavou na Tvém klíně chci se probouzet.
Sáro, Sáro, Sáro, Sáro, rosa padá ráno,
a v poledne už možná bude jiný svět.
Sáro, Sáro, vstávej, milá Sáro!
Andělé k nám přišli na oběd.

---

124 *Sbohem galánečko*

Vlasta Redl

1. ^G Sbohem, ^{Emi} galánečko, ^{Ami} já už musím
^{D7 G A7}
jí - ti,
^D sbohem, ^{Hmi} galánečko, ^{Emi} já už musím
^{A7 D D4}
jí - ti.
^{Ami D G Ami D} ||: Kyselé vínečko, kyselé víneč - ko
^{G Ami D G}
podalas' mně k pití. :||
2. ^G Sbohem, ^{Emi} galánečko, ^{Ami} rozlučme sa v
^{D7 G A7}
pá - nu,
^D sbohem, ^{Hmi} galánečko, ^{Emi} rozlučme sa v
^{A7 D D4}
pá - nu.
^{Ami D G Ami D} ||: Kyselé vínečko, kyselé víneč - ko
^{G Ami D G}
podalas' mně v džbánu. :||
3. ^G Ač bylo kyselé, ^{Emi} přeca sem sa ^{Ami} o - pil, ^{D7 G A7}
^D Ač bylo kyselé, ^{Hmi} přeca sem sa ^{Emi} o - pil, ^{A7 D D4}
^{Ami D G} ||: Eště včil sa stydím, eště včil sa
^{Ami D G Ami D G}
sty - dí, co sem všecko tro - pil. :||
4. ^G Ale sa něhněvám, ^{Emi} žes' mňa ošidi - la, ^{Ami} ^{D7 G A7}
^D Ale sa něhněvám, ^{Hmi} žes' mňa ošidi - la, ^{Emi} ^{A7 D D4}
^{Ami D G} ||: To ta moja žízeň, to ta moja
^{Ami D G Ami D G}
ží - zeň, ta to zavini - la. :||
-

1. Jak zavoláš,
když ti dávno v hrdle vyschnul hlas,
tvůj krk je připravený na provaz,
který se houpá blíž a blíž.

2. Kam zavoláš,
když tvoje oči vidí pustinu,
nejradši lehnul by sis do stínu,
jenom kdyby tu nákej byl.

R:

Sedmnáct dnů,
máš v patách ostrý hochy z patroly,
noc beze snů
a pravou ruku furt na pistoli.
V hrdle máš prach
a tvůj kůň teď už neví kam má jít,
máš asi strach,
seš ale chlap a desperád.

3. Jezdci jsou blíž,
pustinou jenom dupot koní zní,
ubal si cigaretu poslední
než zazní obávané hlas.

4. Hands up, old boy,
boučačku uchop rukou za hlaveň,
ať šerif ví, že máš furt úroveň,
že v očích ještě ocel máš.

R:

R:

Kdo prohrát zná,
i když měl předtím v očích temnej strach
ten právo má,
aby řek o něm šerif byl to chlap,
tak naposled,
pohled' na slunce smutným úsměvem.
Život je boj
a tys ho předčasně prohrál.

1. Stíny dnů a snů se k obratníkům stáčí
Ruce snů černejch se snaží zakrýt oči
Světlo tvý prozradí proč já vím
S novým dnem, že se zas navrátí

2. Mraky se plazí, vítr je láme
Stíny tvý duše rozplynou se v šeru
Ve vlnách opouští, po hodinách mizí
A měsíc nový stíny vyplaší

R:

Proud motýlů unáší strach
Na listy sedá hvězdnej prach
Proletí ohněm a mizí stále dál
Neslyšný kroky stepujou
V nebeském rytmu swingujou
Že se ráno, že se ráno vytratí

3. Stíny dnů vyrostou a zmizí
Nebeský znamení, rosvěcujou hvězdy
Všechno ví z povzdálí vedou naše
kroky
A měsíc nový stíny vyplaší

R:

1. Jdu s děravou patou, mám horečku
 zlatou,
 jsem chudý, jsem sláb, nemocen.
 Hlava mě pálí a v modravé dáli se
 leskne
 a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou
 vlčí,
 tam zbytečně budeš mi psát,
 sám v dřevěné boudě sen o zlaté
 hroudě
 já nechám si tisíckrát zdát.

R:

Severní vítr je krutý, počítej lásko má s
 tím,
 k nohám Ti dám zlaté pruty, nebo se
 vůbec nevrátím

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou
 sem,
 už slyším je výt blíž a blíž.
 Už mají mou stopu, už větrí, že kopu
 svůj hrob a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl
 bazén
 a opustil tvou krásnou tvář.
 Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrněk
 a nad hrobem polární zář.

R:

...k nohám Ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec
 nevrátím

128 *Síla starejch vín*

Škwor

1. ^{Ami} Podle nepsanejch ^F zákonů hledáme ^G něco,
co nám nejspíš schází
^{Ami} Podle prastarejch ^F pudů,
^G který nás nutěj furt za něčim jít
^{Ami} Do ^F stejný řeky nikdy nevstoupíš,
^G klacky sám sobě pod nohy házíš
^{Ami} Cos ^F chtěl, máš, ^G stejně dojdeš k poznání

R:

^C Že věci některý ^G jsou neměnný, ^{Ami} jak síla
^F starejch vín
^{Ami} A někdy je tma ^F kolem nás
^{Ami} To když zrovna ^G nejsme stálí
^C Najednou ^G blízky jsou si vzdálený
^{Ami} To z ^F vočí kouká nám
^{Ami} Tak na chvílí ^F stůj, ^G vzpomínej
^{Ami} No a ^G přiznej, ^C taky jsme se báli, co bude dál

2. ^{Ami} Každěj ctí ^F asi jinej ^G zákon a kdo ví,
co nám odvahy dává
^{Ami} Každěj ^F má asi jinej ^G kód a ty sám zřejmě
všechno víš líp
^{Ami} Jak když ^F přesadíš ^G starej strom,
taky to ^G nebude velká sláva
^{Ami} Cos ^F chtěl máš, ^G stejně dojdeš k poznání

R:

(×2)

129 *Slavíci z Madridu*

Valdemar Matuška

1. ^{Emi} Nebe je modrý a zlatý, ^{H7}
^{Emi} bílá je sluneční záře,
^{H7} horko a sváteční šaty,
^{Emi} vřava a zpocený tváře.
^{H7} Vím, co se bude dít,
^{Emi} býk už se v ohradě vzpíná,
^{H7} kdo chce, ten může jít,
^{Emi E7} já si dám sklenici vína

R:

^{Ami} Žízeň je veliká,
^{Emi} život mi utíká,
^{H7} nechte mě příjemně snít. ^{Emi}
^{Ami} Ve stínu pod fíky
^{Emi} poslouchat slavičky,
^{H7} zpívat si s nima a pít. ^{Emi}

2. Ženy jsou krásný a cudný,
mnohá se ve mně zhlídla.
Oči jako dvě studny,
vlasy jak havraní křídla.
Dobře vím, co znamená pád
do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád,
^{E7} já radši sklenici vína

R:

3. Nebe je modrý a zlatý,
Ženy krásný a cudný,
Mantily, sváteční šaty,
Oči jako dvě studny.
Zmoudřel jsem stranou od lidí,
Jsem jak ta zahrada stinná.
Kdo chce, ať mi závidí, ^{E7}
já si dám sklenici vína

R:

---

130 *Slečna závist*
Arakain

- Ami**
1. Ta dívka u oltáře,
co pohled tvůj teď váže,
G
skrýt závist zkouší
Ami
za vlastním bohatstvím.
2. Má krásu moc i slávu,
přesto vidíš, že se trápí,
když tvář zakrývá jí závoj
tkanej z černejch pavučin.

R:

Ami **G** **Ami** **G** **Ami**
Áaa Áaa Áaa Áaa Áaa Áaa Áaa

3. Proč přišla takhle zrána
a co si žádá u pána,
že svíčku drží v dlaních,
tiše obchod nabízí.
4. Bože vyslyš moje přání,
jak neřekneš svý "ano" mi,
tak ďáblu ruku podám,
když mi pomoc přislíbí.

R:

5. No jen řekni, dám ti to, co chceš,
já věřím, ty to dokážeš,
slib krví potvrdím,
jen dej, ať nikdo nemá víc.
6. Mě pálí, když je kdokoliv
s víc štěstím, se vším cokoliv,
co zrovna nemám já,
radši, ať sama nemám nic.

R:

7. Ted' otáčí se s nevolí,
jak ďáblu podpis zabolí,
už do rysů jí kreslí
vrásky z duše šedivý

8. Pak konečně k nám promluví,
skřek havraní tu zakrouží
a mezi námi hledá,
svoji oběť vybírá.
9. Když ne mě, radši nikomu
a slova nejsou k ničemu,
to slečna závist vstoupila
zas do někoho z nás.
-

131 Slunečný hrob

Vladimír Mišík

E F#mi
Usínám a chtěl bych se vrátit
Asmi F#mi
o nějaký ten rok zpátky
E F#mi
být zase malým klukem
Asmi F#mi
který si rád hraje, který je s tebou

1. E F#mi Asmi F#mi
Zdá se mi je to moc let
E F#mi Asmi F#mi
já byl kluk, kterej chtěl
E F#mi Asmi F#mi E
Znáti svět s tebou jsem si hrál ...

2. E F#mi Asmi F#mi
Vrátím se a chtěl bych rád
E F#mi Asmi F#mi
být s tebou zavzpomínat
E F#mi Asmi F#mi E E7
Mám tu teď ale zprávu zlou

R:

C#mi Esmi A Asmi F#mi
Su - chá hlína ta - dy
C#mi Esmi A Asmi F#mi
Bez kví - tí , bez vo - dy
Asmi F#mi Asmi H7
Já na ní poklekám, vzpomínkou pocta
se vzdává

3. E F#mi Asmi F#mi
Loučím se a něco však tam
E F#mi Asmi F#mi
zůstalo, z těch našich dnů,
E F#mi Asmi F#mi E E7
já teď vím, věrný zůstanu

R:

4. E F#mi Asmi F#mi
Loučím se a něco však tam
E F#mi Asmi F#mi
zůstalo, z těch našich dnů,
E F#mi Asmi F#mi E E7
já teď vím, věrný zůstanu

Nemohu spát a probouzím se
a zase se nemohu ubránit myšlence
vrátit se o nějaký ten rok zpátky
být zase malým klukem, který si rád
hraje, který je s tebou.

132 Somewhere Over the Rainbow

Israel Kamakawiwo'ole

Intro: G D C G

G D C G
Oooo, oooo, oooo, oooo...
C H7 Em C
Oooo, oooo, oooo, oooo...

R:

G D C
Somewhere over the rainbow,
Way up high
C G
And the dreams that you dream of,
D Em C
Once in a lullaby...-
G D C
Oh, somewhere over the rainbow
Blue birds fly
C G
And the dreams that you dream of
D Em C
Dreams really do come true...

1. Someday I'll wish upon a star
D
Wake up where the clouds are far
Em C
behind me
Where trouble melts like lemon drops
D
High above the chimney tops
Em C
That's where you'll find me
2. Someday I'll wish upon a star
D
Wake up where the clouds are far
Em C
behind me
Where trouble melts like lemon drops
D
High above the chimney tops
Em C
That's where you'll find me

G D C G
Oooo, oooo, oooo, oooo...
C H7 Em C
Oooo, oooo, oooo, oooo...

133 Spomaľ

Peha

1. D Ami
Za niečím krásnym
D Ami D
tak rýchlo ako sa dá
Ami
do tvojích básní
G D
márne rým hľadám
2. Za niečím zvláštnym
do záhrad kde nie je kríž
kam sa to blázniš
nestíham s tebou ísť

R:

D G
Spomaľ máš privysokú rýchlosť
C G
vnímam ju len šiestym zmyslom
D G C
máááam závrat
D G
náhlim sa po tvojom boku
C G
a mám už dosť zbytočných pokút
D G C
máaaam sa báť?

3. Za niečím stálym
tak rýchlo ako to dá
sa všetko máli
aj napriek výhodám
4. Za niečím bájnym
do záhrad kde nie je kríž
kam sa to blázniš
nestíham s tebou ísť

R:

134 Srdce jako kníže Rohan

Richard Müller

1. ^F Měsíc je jak ^C Zlatá bula ^C Sicílska
^{Ami} Stvrzuje se že kto chce ten se ^G dopíská
^F pod lampou jen krátce v ^C přítmí dlouze
    ^{zas}
^{Ami} Otevře ti ^G Kobera a ^F můžeš mezi nás
    ^C ^{Ami} ^G ^F ^C ^{Ami} ^G
    ..

2. Moje teta, tvoje teta, parole
dvaatřicet karet křepčí na stole
měsíc svítí sám a chleba nežere
Ty to ale koukej trefit frajere.
Protože

R:

^F Dnes je valcha u starýho ^C Růžičky
^{Ami} dej si prachy do pořádný ^G ruličky
^F Co je na tom že to není ^C extra nóbl byt
^{Ami} Srdce jako kníže Rohan ^G musíš
    ^F ^C ^{Ami} ^G
    mít

3. Ať si přes den docent nebo tunelář
herold svatý pravdy nebo inej lhář
tady na to každej kašle z vysoka
pravda je jen jedna - slova proroka říkaj
že:

R:

Když je valcha u starýho Růžičky
budou v celku nanič všechny řečičky
Bud' to trefa nebo kufr - smůla nebo šnit
jen to srdce jako Rohan musíš mít

4. Kdo se bojí má jen hnědý kaliko
možná občas nebudeš mít na mlíko
jistě ale poznáš co si vlastně zač
svět nepatřil nikomu kdo nebyl hráč

R:

Ať je valcha u starýho Růžičky
nebo pouť až k tváři Boží rodičky
Ať je valcha, červen, mlha, bouřka nebo
klid
Srdce jako kníže Rohan musíš mít

R:

Dnes je valcha u starýho Růžičky
když si malej tak si stoupni na špičky
malej nebo nachlapenej Cikán, Brňák, Žid
Srdce jako kníže Rohan musíš mít

R:

Dnes je valcha u starýho Růžičky (to víš že
jo ..)
dej si prachy do pořádný ruličky
Co je na tom že to není extra nóbl byt
Srdce jako kníže Rohan musíš mít

R:

Dnes je valcha u starýho Růžičky
dej si prachy do pořádný ruličky
Co je na tom že to není extra nóbl byt
Srdce jako kníže Rohan musíš mít

R:

Ať je valcha u starýho Růžičky
nebo to udáš k tváři Boží rodičky
Ať je valcha, červen, mlha, bouřka nebo
klid
Srdce jako kníže Rohan musíš mít

---

135 Šípková Růženka

1. Ještě spí a spí a spí zámek šípkový,
žádný princ tam v lesích ptáky neloví,
ještě spí a spí a spí dívka zakletá,
u lůžka jí planá růže rozkvétá.

R:

To se schválně dětem říká,
aby s důvěrou šly spát, klidně spát,
že se dům probouzí a ta kráska procitá,
zatím spí tam dál, spí tam v růžích.

2. Kdo ji ústa k ústům dá, kdo ji zachrání,
kdo si dívku pobledlou, vezme za paní,
vyjdi zítra za ní a nevěř pohádkám,
žádný princ už není, musíš tam jít sám.

R:

+ Musíš vyjít sám, nesmíš věřit
pohádkám,
čeká dívka dál, spí tam v růžích,
čeká dívka dál, spí tam v růžích.

---

136 Stopařská

Dan Vertigo

- Už několik dní trávim na cestách,
můj stopařskej palec dostává zánět
šlach,
dochází mi voda, zato pršet začíná
a jedinou mou útěchou je v krosně
svačina, tak

R:

- Vem mě na palubu svýho korábu,
stojím tu už staletí a dýl to nezvládnu,
vem mě aspoň kousek z týhle prdele,
už přestávám se cejtit vesele. ouje!

- Už několik dní stopem cestuji,
bejvá semtam vedro jak u saní ve sluji,
tou rozžhavenou asfaltovou řekou
vesluji,
tak vem mě třeba do kufru, i s tím se
spokojím, jó

R:

Už přestávám cejtit nohy
a pak, že člověku svědčí pohyb
už se vidím, jak si doma v posteli ležím,
ale teď tu ještě stojím a tak o tom
aspoň sním, jó!

R:

(×2) ..ou je,
už přestávám cejtit nohy
... tak si čuchni k mejm!

1. ^{Emi} Trojstěžníku plachty k rozervání
napnutý,
^G třináctej den je to s náma nějaký
nahnutý,
^D smůlu táhnem za kormidlem s sebou po
^{Emi} vlnách,
my lodníci jsme na tom nejhůř, vím to
na tudy,
^G pískovcovou cihlu v ruce, záda vohnutý,
^D bocman vříská, nejradši bych po krku
^{Emi} mu sáh'.

R:

^{Emi} R: Hej, hej! Škrábej ty prkna, ať jsou bílý!
^{Emi} Hej, hej! Škrábej, ty prkna musej' bejt!
^{Emi} Hej, hej! Říkej si klidně každou chvíli:
^{Emi} ^D nebudem spílat, ^{Emi} ^D ruce spínat, ^{Emi} ^D žalmy zpívat,
^{Emi} hou!

2. Bez vody jsme všichni skoro žízní
leknutý,
nikomu z nás nevadí, že spíme vobutý,
stejně každej den jeden z nás končí na
marách,
čert aby vzal bocmana a s ním i drhnutí,
ze kterýho máme teď ty záda vohnutý,
chcem bejt rovný, až do pekla
překročíme práh.

R:

R:

G C Emi
Chlapům rostou kozy a ženskejm zase
D
kníry,
G C G D
planetu Zemi bozi cvrnkaj do černý díry
Emi C G D
a smysl života se ti z dálky chichotá,
Ami C
v tobě Dona Quijota další mlýn rozmetal.

1. G C Emi D
Ležíme v posteli čumíme na reklamy
G C G D
šťastní a veselí teče nám slina z tlamy
Emi C G D
už vlastně nemáme pražádný cíle
Ami C D
vytržení hledáme ze dlouhý chvíle
2. G C Emi D
děláme věci co vlastně dělat nechcem
G C G
necháme si nalhat kecy kdejakým
D
blbcem
Emi C G D
bojíme se žít tak měníme sny za
C
pohodlí
D
a zatím

R:

(×2)

3. G C Emi D
Na pomníky neštěstí u silnice padá
prach,
G C G D
nic dobrýho nevěstí zvon co bije na
poplach,
Emi C G
jen žádněj strach, klidně spíme i když
D
bdíme,
Ami C D
černý brejle na oči a už nic nevidíme.

4. G C Emi
Tak nebud' další taková, nebud' další
D
takovej,
G C G D
věci jako svoboda a nadhled si zachovej,
Emi C G D
že - prej se život přežít dá,
A C D
ale co ho takhle žít a ne hnít zaživa?

R:

(×2)

5. G C Emi
Ženskejm rostou kníry chlapům zase
D
kozy,
G C G D
celebrity v TV jsou naši noví bozi
Emi C G D
a podzim života se ti v dálce chichotá,
Ami C
v tobě Dona Quijota další mlýn
rozmetal.

1. ^G Když jsem sám doma,
^{Ami} poslouchám Vavra,
^C starýho vola,
^D pořád dokola.
^G Chce to mít nápad,
^{Ami} a né pořád chrápat,
^C já dostal jsem nápad,
^D udělat mejdan. ^C

R:

^G Mám rád svařené ^{Ami} víno červené,
^C já mám rád, rád svařák. ^G
^G Mám rád svařené ^{Ami} víno červené,
^C já mám rád, rád svařák. ^G

2. ^G Se známou partou, ^{Ami} domluva krátká,
^C ^D zejtra v 6 hodin, vstup jedna lampa.
^G Začíná mejdan, ^{Ami} na 200 procent,
^C ^D my plníme plány, ^C rostou nám blány.

R:

R:

^G Vracím se domů nad ránem, kvalitním ^{Dmi}
vínem omámen, ^{Ami}
z přímek se stávaj zatačky, točí se svět, ^F ^C
jsem na sračky. ^G
Vedle mě zvrací princezna, nastavím dlaň a ^{Dmi}
požehnám, ^{Ami}
pro všechny jasný poselství - tomu se říká ^F ^C
přátelství. ^G

1. Mám tisíc otázek na žádnou vzpomínku,
skládám si obrázek kámen po kamínku.
Včerejší produkce šla do bezvědomí,
nastává dedukce, co na to svědomí.
2. A už si vzpomínám, já byl jsem na
srazu,
s kumpány který mám, patříme do
svazu,
vlastníme doménu, tak si nás rozklikni,
svaz českých bohémů...

R:

3. Stačí pár večírků, společně s bohémy,
za kterými se táhnou od školy problémy.
V partě je Blekota, Jekota, Mekota,
dost často hovoříme o smyslu života.
4. Jako je třeba teď, mám tisíc otázek,
na žádnou vzpomínku, si skládám
obrázek.
Z těžkejch ran lížu se, včera jsme slavili,
svatýho Vyšuse.

R:

Svět zrychluje své otáčky, sousedka
peče koláčky.

Hlášen stav nouze nejvyšší, Hapkové
volaj Horáčky.

Zástupy českých bohému, vyráží ven do
terénů
šavlí z kvalitního vína, bojovat proti
systému.

Tak jsme se tu všichni sešli, co myslíš,
osobo?

Na to nelze říci než "Co je ti do toho?"

Tak jsme se tu všichni sešli, co myslíš,
osude?

Na to nelze říci než "Jinak to
nebude." (×3)

---

141 *Tisíc mil*
Waldemar Matuška

1. ^G V nohách mám už ^{Emi} tisíc mil,
^{Ami} stopy ^C deště a vítr ^{Ami} smyl
^{Ami} a můj ^D kůň i já ^G jsme cestou znavení.

R:

1

^G Těch ^{Emi} tisíc mil, těch ^{Ami} tisíc mil
^{Ami} má jeden ^C směr a jeden ^{Ami} cíl,
^{Ami} bílej ^D dům, to malý ^G bílý stavení.

2. Je tam stráň a příkřej sráz,
modrá tůň a bobří hráz,
táta s mámou, kteří věřej' dětskej
snům.

R:

2

^G Těch ^{Emi} tisíc mil, těch ^{Ami} tisíc mil
^{Ami} má jeden ^C směr a jeden ^{Ami} cíl,
^{Ami} jeden ^D cíl, ten starej ^G známej bílej dům.

3. V nohách mám už tisíc mil,
teď mi zbejvá jen pár chvil,
cestu znám, a ta se tam k nám nemění.

R:

1

4. Kousek dál, a já to vím,
uvidím už stoupat dým
šikmej štít střechy čnít k nebesům.

R:

2

---

142 *Touha* Daniel Landa

1. Je to jak nic, to totiž neváží víc
je to něco jak dech, jak přání na křídlech
je to nemožnej cíl, kterej si vymyslíl.

2. Je to jak sen, co ráno rozpustil den
nic není dost velkej cíl, aby ses nepokusil
volej k nebi přání a všechno bude k
mání.

R:

Touha je zázrak, kámo, zázrak.
Touha je zázrak, kámo, zázrak.

3. Je to jak žár, pořádně velikej dar,
je to jak letící drak, naprosto přesnej
prak
je to hukot moře, je to pramen v hoře.

4. Touha je žít, zůstat a neodejít
touha je padnout a vstát a rány
nevnímat.
Je to tlukot srdce, je to poklad v ruce.

5. Je to jak třpyt, jako sluneční svit
úžasná měsíční zář, je to jak boží tvář.
Je to skrytá síla, je to zlatá žíla.

R:

Touha je zázrak, takže přej si co chceš,
probouzej sílu, s ní už neklopýtneš,
touha jsou čáry, v hloubi duše je máš
touha je zázrak, kámo, zázrak,
vždyť už to znáš.

6. Touha je krám, kde mají všechno a
hned,
vlak je tam k mání i ten pitomej svět.
Touha je brána, ke všemu o čem si sníl.
Touha je cesta i cíl.

R:

(×2)

1. Hello darkness my old friend
 I've come to talk with you again
 Because a vision softly creeping
 Left his seeds while I was sleeping
 And the vision that was planted in my
 brain
 Still remains within the sound of silence.
2. In restless dreams I walked alone
 Narrow streets of cobbled stone
 'Neath the halo of a street lamp
 I turned my collar to the cold and damp
 When my eyes were stabbed by the
 flash of a neon light
 That split the night and touched
 the sound of silence.
3. And in the naked light I saw
 Ten thousand people maybe more
 People talking without speaking
 People hearing without listening
 People writing songs that voices never
 share
 And no one dare disturb the
 sound of silence
4. Fools said I you do not know
 Silence like a cancer grow
 Hear my words that I might teach you
 Take my arm that I might reach you
 But my words like silent raindrops fell
 And echoed in the well of silence
5. And the people bowed and prayed
 To the neon god they made
 And the sign flashed out its warning
 In the words that it was forming
 And the sign said
 The words of the prophets are written
 on the subway walls
 And tenement halls and whispered
 in the sound of silence

^D Ze zdi na mě tupě zírá ^G po trezoru
temná díra,
^{E7} poznám tedy bez nesnází, ^{A7} že tam
nepochybně něco schází,
^D ve zdi byl totiž po dědovi ^G velký trezor
ocelový.
^{A7} Mám tedy ztrátu zdánlivě ^D minimální.

^D Na to že náhodně v krámě ^{A7} vášnivé
dámě ^D padl jsem za trofej, ^{Hmi}
^{E7} tvrdila pevně: přijdu tě ^{A7} levně, nezoufej,
ó já, já, já, já.

^D Jenže potom v naší vile ^G chovala se
zhůvěřile,
^{E7} aby měla ^{A7} správné klima, dal jsem ji do
trezoru, ať v klidu dřímá.

^D Spánku se bráním už noc ^G pátou, ne ale
žalem nad tou ztrátou,
^{A7} jen hynu ^G bázní, že ^D kasař úlovek vrátí.

145 Tři kříže

Hop Trop

1. Dávám sbohem břehům prokletejm,
který v drápech má ďábel sám,
bílou přídí šalupa My Grave
míří k útesům, který znám.

R:

Jen tři kříže z bílýho kamení
někdo do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce znavený,
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde
smích,
srdce kámen a jméno "Sten".

R:

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Katty Rodgers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek'...

Snad se chtěl modlit:
"Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí ..."

R:

R:

Ami

V sedm dvacet pět nastupuje do
šestnáctky,

G

E

v sedm dvacet pět, ráno v sedm dvacet
pět ji

Ami

vídám s batohem, mlčky pak jí dávám
sbohem,

G

protože vždy oněmím,

E

oněmím vždy v sedm dvacet -

Ami G E Ami G

ná ná na na ná...

E

oněmím vždy v sedm dvacet pět.

1. Ami C G D

Ami

Při ranním vstávání

C

vždy mě raní očekáváGní

přecpané šestnáctky,

D

přelidněné šestnáctky, však

Ami

v době poslední

C

ranní jízdy mi nezevšední,

G

ptáte-li se „cože?“

E

Tak je to protože -

R:

2.

Ami

Kdyby mi tréma ta

C

nesebrala všechna témata,

G

jak řeč zavést

D

beze trapných předzvěstí.

Ami

Až bude zatáčka

C

nenápadně k ní se namačkám,

D

pak se jí omluvím,

Ami

aspoň tak s ní promluví, když -

R:

Ami F D F

Ami

Ríkáte si, asi jak

F

zafungoval tenhle naviják,

D

řeknu to asi tak -

F

nezafungoval nijak.

Ami

Vážení, jsem nesmělý,

F

snažení je zase ztraceno,

D

však dřív či později

F

zeptám se jí na jméno! (A pak si ji
přidám na fejsbuku.)

R:

1. ^{Ami} Láska je jako večernice plující černou
^{Ami} oblohou,
^F zavřete dveře na ^G petlice, zhasněte v
^{Ami} domě všechny svíce
^F a opevněte svoje těla, vy, kterým ^G srdce
^{Ami} zkameněla.
2. Láska je jako krásná loď, která ztratila
kapitána,
námořníkům se třesou ruce a bojí se, co
bude zrána,
láska je jako bolest z probuzení a horké
ruce hvězd,
které ti oknem do vězení květiny sypou
ze svatebních cest,
které ti oknem do vězení květiny sypou
ze svatebních cest.
3. Láska je jako večernice plující černou
oblohou,
náš život hoří jako svíce a mrtví milovat
nemohou,
náš život hoří jako svíce a mrtví milovat
nemohou.
-

148 Večer křupavých srdíček

Vlasta Redl

1. Když jsi tehdy přinesla na talířku
křupky,
musel jsem se zasmát tomu, co má být
dál, -
ta křupavá srdíčka a zapálená svíčka
mi prozradily, že zas nejde o víc než o
zaběhaný rituál.

R:

- 1: Tak to má být, a sklenku vína na
dobrou noc,
k tomu pár vět o tom, jak vzácný jsem
host,
tak to má být, když tma nad městem
převezme moc
a chce se žít, žít víc než jen dost.

2. Posbíral jsem sirky a pytlík na tabák,
dopil jsem a vstal, že bude líp to dnes
vzdát,
a tys' mi sáhla dlaní na čelo, v tu chvíli
moc ti to slušelo
a navíc nvenku trochu přšelo, a tak
jsem zůs - tal, a rád.

R:

- 2: To se přece nedělá, chtít víc, než dá
se dát,
to není fér, hrát podle vlastních pravidel,
to není fér, chtít jít, když je čas spát
a chce se létat, létat i bez křídel.

3. Pak jsem si skládal na stůl srdíčka, až
mi z nich vyšla osmička,
hle, nekonečno ze dvou malých
vypečených nul, -
a ty jsi bez váhání sáhla jen a špičku
dovnitř otočila ven
a vzniklo srdce z malých srdíček, a já ho
rychle propíchnul.

R:

1:

149 Ved' mě dál, cesto má

Pavel Bobek

1. Někde v dálce cesty končí,
každá prý však cíl svůj skrývá,
někde v dálce každá má svůj cíl,
ať je pár mil dlouhá, nebo tisíc mil.

R:

Ved' mě dál, cesto má, ved' mě dál, vždyť i
já
tam, kde končíš, chtěl bych dojít, ved' mě
dál, cesto má.

2. Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá,
je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

Pak na patník poslední napíšu
křídou
jméno své, a pod něj, že jsem žil
hrozně rád,

písně své, co mi v kapsách zbydou,
dám si bandou cvrčků hrát a půjdu
spát, půjdu spát.

3. Almost heaven, West Virginia
Blue ridge mountains, Shanondoah
river.
Life is old there, older than the trees
younger than the mountains, blowing
like a breeze.

R:

Country roads take me home
to the place I belong,
West Virginia mountain momma
take me home country roads.

4. All my memories gather round her
miner's lady stranger to blue water
dark and dusty, painted on the sky
misty taste of moonshine, teardrop in
my eye.

R:

I hear her voice, in the morning hour
she calls me
the radio reminds me of my home far
away.

Driving down the road I get a feeling
that I
should have been home
yesterday, yesterday.

R:

150 VÍNO Chinaski

1. ^C Zase je pátek a ^G mám toho dost.
^{Bb} Tak беру kramle, za ^F zády Černý most.
^C A pokud mi to ^G D1 dovolí,
^{Bb} než minu Jihlavu, ^F hodím Prahu za
^C hlavu.

2. ^C Jedu jak Pražák, ^G hlava nehlava,
^{Bb} mám jediný ^F cíl a přede mnou je
^C Pálava.
^C Už ^G od Brna jsem jako na trní,
^{Bb} ta sladká ^F píseň tak blízko ^C zní.

R:

^C My máme rádi víno,
^{Bb} ^F milujeme krásné ženy a ^C zpěv
^G a na věc jdeme přímo
^{Bb} v ^F žilách nám proudí ^C moravská krev

3. ^C Jako papír ^G hodím práci a ^{Bb} všechny šéfy
^F za hlavu
^C ^G Pánové omlouvám se, ale ^{Bb} já mizím na
^F Moravu.
^C ^G Najdu tam všechno, co mi doma schází,
^{Bb} ^F dobrý lid a klid a řád.
^C ^G Najdu tam všechno, co na světě mám
^{Bb} rád
^F vodu, slunce a nekonečný vinohrad.

R:

^C ^G My tady totiž máme
^{Bb} ^F ^C Všechno co na světě máš rád
^G a ochutnat ti dáme
^{Bb} ^F ^{Em} Slunce a nekonečný vinohrad.

^F ^G Tak se tu žije na padesátý rovnoběžce
^{Em} ^F V mírném klima našeho podnebí
^G Je krásné nemít nikdy dost
^G a dělat věci jen tak pro radost!

R:

151 Voda čo ma drží nad vodou

Elán

1. Keby bolo niečo, čo sa Ti dá znieť,
 okrem neba nado mnou
 a - miliónov hviezd,
 tak by som to zniesol vždy, znova a
 rád -
 k Tvojim nohám dobré veci ako
 vodopád.

2. Keby som mal kráčať sám a zranený,
 šiel by som až tam, kde Tvoja
 duša pramení.
 Keby som ten prameň našiel náhodou,
 bola by to voda, čo ma drží nad vodou.
 Môžeš zabudnúť stačí kým tu si,
 iba ďalej buď, nič viac nemusíš!

R:

Chcem sa z Teba napiť, šaty odhod' preč,
 čo má byť sa stane, tak cez moje dlane
 ako čistý prameň teč.
 Ak Ťa ešte trápi smútok z rozchodov,
 ono sa to poddá, Ty si predsa voda,
 čo ma drží nad vodou!

3. Keby bolo niečo, čo sa Ti dá znieť,
 okrem neba nado mnou
 a - miliónov hviezd,
 tak by som to zniesol vždy, znova a
 rád -
 k Tvojim nohám dobré veci ako
 vodopád.

R:

(×2)

152 Všichni jsou už v Mexiku

Michal Tučný

1. Kde jen jsou a kde jsem já, proč
všechno končí, co začíná,
Hmi smůla se na mě lepí ve zvyku a všichni
jsou už v Mexiku.

R:

- Všichni jsou už v Mexiku, Buenos Dias já
taky jdu,
Hmi aspoň si poslechnu pěknou muziku, co se
hraje v Mexiku.

2. Kde je můj kůň, co měl mě nést blátem
měst a prachem cest,
Hmi dělal, že se ho to už netýká, asi šel do
Mexika.

3. Kde je ta holka, co měl jsem rád, už tu
na rohu měla stát,
Hmi s pihou na svém krásným nosíku už
se asi nosí někde v Mexiku

R:

4. Kde je můj pes, co mě hlídat měl, že
nezaštěkal, kam jen šel
Hmi bez obojku a bez košíku už se asi toulá
v Mexiku.

5. Kde je ten náš slavný gang, postrach
salonů a postrach bank
Hmi nechali mi všechno pěkně na triku a už
jsou někde dole v Mexiku

R:

6. Kam šel barman, teď tu stál a chlapů
houf, co s nima hrál,
Hmi jen zatykač s mojí fotkou visí tu a
ostatní jsou v Mexiku.

7. Kde je ten chlápek, co tu spal a ta
kočka, co jí nalejval,
Hmi šerif právě bere v baru za kliku, asi jsem
měl být už taky v Mexiku.

R:

153 *Wellerman*

1. There once was a ship that put to sea
And the name of the ship was the Billy
o' Tea
The winds blew hard, her bow dipped
down
Blow, me bully boys, blow (huh!)

R:

F C
Soon may the Wellerman come
Dmi Ami
To bring us sugar and tea and rum
F C
One day, when the tonguin' is done,
E Ami
We'll take our leave and go

2. She had not been two weeks from shore
When down on her a right whale bore
The captain called all hands and swore
He'd take that whale in tow (huh!)

R:

3. Before the boat had hit the water
The whale's tail came up and caught
her
All hands to the side, harpooned and
fought her
When she dived down below (huh!)

R:

4. No line was cut, no whale was freed;
The Captain's mind was not of greed
But he belonged to the whaleman's
creed;
She took the ship in tow (huh!)

R:

5. For forty days, or even more
The line went slack, then tight once
more
All boats were lost (there were only
four)
But still that whale did go

R:

6. As far as I've heard, the fight's still on;
The line's not cut and the whale's not
gone
The Wellerman makes his regular call
To encourage the Captain, crew, and all

R:

$$(\times 2)$$

154 Wonderwall

Oasis

- ^{Em7} Today is ^Ggonna be the day
^{Dsus4} that they're gonna throw it back to
^{Asus4} you.
^{Em7} By now, you should've somehow
^{Dsus4} realized ^{Asus4} what you gotta do.
^{Em7} I don't believe that anybody
^{Dsus4} feels the way I do ^{Asus4} about you
^{Cadd9 Dsus4 A7sus4} now.
- ^{Em7} Backbeat, the ^Gword is on the street
^{Dsus4} that the fire ^{Asus4} in your heart is out.
^{Em7} I'm sure you've heard it all before,
^{Dsus4} but you never really had a doubt.
^{Em7} I don't believe that anybody
^{Dsus4} feels the way I do ^{Asus4} about you
^{Cadd9 Dsus4 A7sus4} now.

R:

^{Cadd9} And all ^D the roads we have to walk are
^{Emi} winding
^{Cadd9} and all ^D the lights that lead us there are
^{Emi} blinding.
^{Cadd9} There are many things that I would like to
^{G/F#} say ^{Emi} to you,
^{A7sus4} but I don't know how.
^{Cadd9} Because maybe ^{Em7} you're gonna be the
^{Em7} one that
^{Cadd9} saves me ^{Em7} and after all, -
^{Em7} you're my wonderwall. ^{Cadd9} ^{Em7} ^G ^{Em7}

- ^{Em7} Today was ^Ggonna be the day,
^{Dsus4} but they'll never throw it back to you. ^{Asus4}
^{Em7} By now, you should've somehow
^{Dsus4} realized ^{Asus4} what you're not to do.
^{Em7} I don't believe that anybody
^{Dsus4} feels the way I do ^{Asus4} about you
^{Cadd9 Dsus4 A7sus4} now.

R:

...I said maybe you're gonna be the one
 that saves me.
 You're gonna be the one that saves me.
 You're gonna be the one that saves me.

1. Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý
 máš,
 jen na tobě teď záleží, na jakou hru se
 dáš.

R:

||: Musíš za svou pravdou stát,
 za svou pravdou stát. :||

2. Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys' rád
 měl,
 už ocenil jsi kompromis a párkrát
 zapomněl.

R:

Že máš ...

3. Už nejsi žádný elév, co prvně do hry
 vpad',
 už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním
 dávat mat.

R:

Takhle...

4. Ted' přichází tvá chvíle, ted' nahrává ti
 čas,
 tvůj sok poslušně neuhnul - a ty mu
 zlámeš vaz!

R:

Neměl...

5. Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu
 to heslo, které dobře znáš z dob, kdy jsi
 býval mlád.

6. =1.

R:

Musíš...

1. ^D Zabili ^G zabili
^{Emi} chlapa ^G z Koločavy
^D řekněte ^G hrobaři
^{Emi} kde ^G je pochovaný

R:

^D Bylo tu ^G není tu
^G havrani na plotu
^D bylo víno v sudě
^G teď tam voda bude
^D není není tu

2. Špatně ho zabili
 špatně pochovali
 vlci ho pojedli
 ptáci rozklovali

R:

3. Vítr ho roznesl
 po dalekém kraji
 havrani pro něho
 na poli krákají

R:

4. ^D Kráká ^{Hmi} starý havran
^{Emi} krákat ^G nepřestane ^D
^D dokud ^{Hmi} v Koločavě
^{Emi} živý ^D chlap zůstane

R:

1. ^{Ami} Větr ^{A2} sněh ^{Ami} zanésl ^{A2} z hor ^{Ami} do ^{A2} polí,
^{Ami} já ^C idu ^G přes ^{Ami} kopce, ^{Ami} přes ^{Ami} údolí,
^C idu ^G k tvej ^{Ami} dědině ^{Ami} zatúlanej,
^F cestičky ^C sněhem ^E sú ^{Ami} zafúkané.

R:

^{Ami} Zafúkané, ^C zafúkané ^G
^F kolem ^C mňa ^{Dmi} všeccko ^E je zafúkané
^{Ami} Zafúkané, ^C zafúkané, ^G
^F kolem ^C mňa ^E fšeccko ^{Ami} je zafúkané

2. Už vašu chalupu z dálky vidím,
 srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
 snád' enom pár kroků mi zostává,
 a budu u tvého okénka stát.

R:

||:Ale zafúkané, zafúkané,
 okénko k tobě je zafúkané.:||

3. Od tvého okna sa smutný vracám,
 v závějoch zpátky dom cestu hledám,
 spadl sněh na srdce zatúlané,
 aj na mé stopy - sú zafúkané.

R:

||:Zafúkané, zafúkané,
 mé stopy k tobě sú zafúkané.:||

158 Zakázané uvolnění

Michal Hrůza

1. Někdy je to tak a nezmůžeš s tím nic,
můžeš se jen smát ze svých plných plic.
Chceš to přivolat a chceš to čím dál
víc,
stačí poslouchat, co se snažím říct.
Můžeš tady stát, všemu vzdorovat,
udělat to pak, tak jak to máš rád.
Nebudem se prát, nemusíš mít strach,
chce to akorát realizovat.
Na chvíli zavřít oči, vesmír se
pootočí,
taky můžeš mít, co si budeš přát a
co budeš chtít!

R:

- Nad hlavou je můj svět, prosím vás,
odpusťte mi.
Teď zůstat ležet na zádech, dejchat
vzdych pod hvězdami.
Moje aura a můj bůh ve mně hoří, zdá se
mi.
Je to pravda, bludnej kruh, zakázané
uvolnění.

2. Někdy je to tak a nezmůžeš s tím nic,
můžeš se jen smát ze svých plných plic.
Chceš to přivolat a chceš to čím dál
víc,
stačí poslouchat, co se snažím říct.
Na chvíli zavřít oči, vesmír se
pootočí,
taky můžeš mít, co si budeš přát a
co budeš chtít!

R:

(×2)

159 Zátoka

Mírek Hoffman

1. V zátocě naší je celý den stín,
dneska je tichá, to já dobře vím,
kdy ten stín zmizí i z duše méj,
za vodou čekám na lásku svojí.
2. Poslední dříví jsem na oheň dal,
i kdyby nocí překrásně plál,
já nespím, to víš, tak jak bych si přál,
proč si mě Hardy na práci bral?
3. Už pomalu svítá a krávy jdou pít,
v sedle zas musím celý den být,
proč má tvůj tatík, ach, tolika stád,
tejdě už sháním a nemůžu spát.
4. Zítra se vrátím na jižní díl,
v zátocě naší, tam bude můj cíl,
vítr se zdvihá a měsíc je blíž,
zítra stín zmizí, dobře to víš.

160 Zejtra mám

Ready Kirken

1. Zejtra mám zejtra mám svůj den
zejtra se mi splní moje tajný přání můj
sen -
dlouho tě znám dlouho tě znám mám tě
rád -
uvidím tě zas uslyším tvůj hlas možná
2. Zejtra mám zejtra mám svůj den
asi to tak bude je to cejtít všude je to
cejtít všude
všude tam kam se podívám něco z tebe
mám
tak se mi zdá tak se mi zdá
že už asi zejtra nebudu sám

R:

Nebudu sám, nebudu sám, zejtra tě
máááám
máááám, máááám, jééé

3. Zejtra mám zejtra mám svůj den
zejtra se mi splní moje tajný přání můj
sen -
všude tam kam se podívám něco z tebe
mám
poslední den jednou vyspím se jen a
pak už nikdy nebudu sám

R:

(×2)

161 Země vzdálená

Kamil Střivka

1. Smutnej déšť a město v kouři,
ticho prázdných rán.
Noční můry pijou silnej čaj.
Smutnej déšť, oči mhouříš,
už v nich nejsem sám,
ještě málo žijou, když se ptaj.

R:

Znám tě mnohem víc, země vzdálená,
spát s tajemnou závratí.

2. Roky ztratí sílu,
když ti dál šeptám:
While my guitar gently weeps.
Pod správnou hvězdou
v malém ráji chtěl jsem říct:
Still my guitar gently weeps.

Den chová stín v záclonách,
toulavej pár koček, strach,
sen ti skrývá na víčkách, že jsi mou.
Bláznům se jen může smát,
když nám ráno dává mat.
Chtěl jsem dál jen poslouchat, že jsi
má, že jsi má.

R:

Znám tě mnohem víc, země vzdálená,
spát s tajemnou závratí. (×2)

1. ^E Holinky ^D nosil ^A vždycky ^G naruby
^E Kohoutí ^D hnát ^A si ^G zapích do huby
^E Teplej ^D rum ^A pili ^G když potom blil
^E Co ^D hořelo ^A to ^G vyhulil
^E Myslel ^D si ^A že je ^G to známka punku

R:

^E .....Ale ^D holky ^A říkaly ^E
^D Že ^A punk ^E je jinde
 Ale holky říkaly
 To snad není možný

2. Přeplněnej autobus nechával vždycky
 ujet
 Kytky v jeho zahradě mohly volně bujet
 Uznával jen kapely co neuměly hrát
 Kolem pasu nosil umělohmotnej drát
 Myslel že je to známka punku

No ale kdo není
 Boží nadělení
 Nedělejme z punka tupce
 No ale kdo není
 Boží nadělení
 Každé zboží má svého kupce

3. Křivák nosila vždycky naruby
 Rtěnku si nanášela rovnou na zuby
 Smála se jenom smutným věcem
 Hrála v kapele s Jardou Švecem
 Myslela že je to známka punku
-

163 *Zombie* The Cranberries

Emi C
Another head hangs lowly,
G D
child is slowly taken
Emi C
And the violence, caused such silence,
G D
who are we mistaken?
Emi C
But you see, it's not me, It's not my
family
G
In your head, in your head, they are
D
fighting
Emi
With their tanks, and their bombs and
C
their bombs, and their guns
G
In your head, in your head they are
D
crying

R:

Emi C
In your head, in your head,
G D
zombie, zombie, zombie-ie-ie
Emi C
What's in your head, in your head,
G D
zombie, zombie, zombie-ie-ie, oh

Emi C G D (×2)
Emi C
Another mother's breaking
G D
heart is taking over
Emi C
When the violence causes silence,
G D
we must be mistaken
Emi
It's the same old theme since
C
nineteen-sixteen
G
In your head, in your head, they're still
D
fighting
Emi
With their tanks, and their bombs and
C
their bombs, and their guns
In your head, in your head, they are
G
dying

R:

(×2)

164 Zrození hvězd

Kamelot

1. ^G Zrození hvězd ^C čas vykřesá kvapem
^{Emi} a můžou mě vézt, až ^{Hmi} vyryju drápem
^C staré medvědice do ^{Emi} skály větrů tvůj
^D obličej.
2. ^G Kraj otěhotněl jak ^C prvnička v máji
^{Emi} tou padlou tmou a někde ve stáji
^C se splaší koně a ^{Emi} přiklušou blíž, ke mně
^D blíž.

R:

A (že) ^C březí klisna má oči jako ty a ^{Emi} sedlo z
^D něhy,
^C možná se jí stýská, možná je zraněná a
^{Emi} možná je ty,
^C všechno možná, všechno možná bude lepší
^G než dřív.

3. ^G Tahleta létavice mně ^C do uší zpívá
^{Emi} píseň panice, co z ^{Hmi} tváře ti slíbá
^C tvůj vodopád slz a ^{Emi} měsíční prach, co ty
^D víš.

4. ^G Kraj Indiánů mě ^C úsvitem vítá
^{Emi} a ranní déšť mou rytinu smývá,
^C jsi vzdálená víc, co ^{Emi} můžu ti říct, můžu
^D říct, jen to

R:

(×2)

165 Želva

Olympic

1. ^D Ne moc ^G snadno se ^D želva ^G po dně
^{D G D G} honí
^D velmi ^G radno je ^{D G D G} plavat na dno za ní
^A jenom počkej, až se ^{Hmi} zeptá, na to, co tě
^D v ^G mozku ^D lechtá
^G nic se ^{D G D G} neboj a vem si něco od ní.
2. Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,
želví nervy od želvy schovám stranou,
jednu kád' dám zvlášť pro tebe, a pak
aspoň dvě pro sebe.
Víš má drahá a zbytek je pod vanou.

R:

^D Když si ^A někdo ^G pozor ^D nedá
^A jak se ^G vlastně ^D želva hledá
^G ona ho ^{E7} na něco ^{A7} nachytá
^G i když si to ^{E7} pozděj ^{A7} vyčítá.

3. Ne moc lehce se želva po dně honí
ten, kdo nechce, pak brzy slzy roní
jeho úsměv se vytratí a to se mu
nevyplatí
má se nebát želez a spousty vodní

R:

1. ^{C#mi} Od januára cez leto a celým rokom
^{F#mi} Ja blázon ľúbil som ťa a zostal len
 otrokom
^A Ďakujem ti že sme spolu ^H žili, ja preťal
^{C#mi} som si žily
2. ^{C#mi} Koľkokrát za posledné som ti kúpil kvety
^{F#mi} Ty radšej vezmeš mi aj posledné
 cigarety
^A Ďakujem ti že sme spolu ^H žili, ja preťal
^{C#mi} som si žily

R:

^{F#mi} ^{C#mi} Nepoznávam seba odkedy ťa nepoznám
^{F#mi} ^{C#mi} bolo mi to treba bolo treba nám
^{F#mi} ^{As} ja cítim zostal som v tom iba sám
^A To čo som s tebou skúsil
^H ^{F#mi} S nikým už nemusím
^H ^E Čo som s tebou musel
^H ^{F#mi} S nikým už neskúsím
 Zavrela si mi dvere
^H ^{F#mi} Za nimi žila s ním
 Ak túžiš po nevere
^H ^{C#mi} Ďakujem neprosím

3. ^{C#mi} Teraz keď ležím a svoju posteľ volám
 Zlato
^{F#mi} Neskoro došlo mi že vôbec nestálo to za
 to

R:

Rejstřík

1			
1982	3		
A		I	
All star	4	I cesta může být cíl	49
Amazonka	5	I'm a believer	50
Amerika	6	Indián (Jaký div)	51
Anděl	7	Inženýrská	52
Andělé	8	J	
Antidepresivní rybička	9	Jahody mražený	54
B		Jarošovský pivovar	56
Batalion	10	Jasná zpráva	55
Bedna od whisky	11	Jdem zpátky do lesů	57
Brno je zlatá loď	13	Jdou po mně, jdou	58
Buráky	14	Jednou mmi fotr povídá	59
Buvol	15	Jelen	60
Běž dál	12	Jožin z bažin	62
C		Junácká hymna	2
C'Est La Vie	18	Já budu chodit po špičkách	53
Cesta	16	Jó, třešně zrály	61
Chtít chytit vítr	48	K	
Co bylo dál?	19	Karavana mraků	63
Colorado	20	Když mě brali za vojáka	64
D		Klidná jako voda	66
Dajána	25	Klára	65
Darling	26	Knockin on Heavens Door	67
Dej mi víc své lásky	27	Kocábka	68
Detaily	28	Kolej Yesterday	69
Dezolát	29	Kometa	70
Divoké koně	30	Kozel	71
Dokud se zpívá	31	Krabička	72
F		L	
Franky Dlouhán	32	Lemon tree	73
František	33	Letim hledat světy	74
G		Linda	75
Gastrosexuál	34	Lokomotiva	76
Goin' blind	35	M	
H		Made in Valmez	77
Hej! Kapitáne!	36	Magdaléna	78
Hej teto!	37	Malování	79
Hey Jude	38	Marie	82
Hlídač Krav	39	Marnivá sestřenice	83
Hodinový hotel	40	Mezi horami	84
Holubí dům	44	Modrá	86, 87
House of the Rising Sun	41	Modrý pondělí	88
Hruška	43	Morituri te salutant	89
Hudsonský šifý	45	Morseovka	90
Husličky	46	Muchomůrky bílé	91
Hvězda na vrbě	47	Mám jednu ruku dlouhou	80
Hymna Psohlavců	1	Mám jízvu na rtu	81
Hříšná těla, křídla motýlí	42	Měsíc	85
		N	
		Na kolena	92
		Nad stádem koní	93
		Nagasaki Hirošima	94
		Nejlíp jim bylo	95
		Netuším	96
		Niagara	97
		Nosorožec	98
		O	
		O malém rytíři	99
		Obchodník s deštěm	100
		Omnia vincit amor	101
		Oregon	103
		Otevřená zlomenina srdečního svalu	104
		Otherside	102
		P	
		Po schodech	107
		Pocity	108
		Podvod	109
		Pověste ho vejš	110
		Prachovské skály	111
		Proměny	112
		První signální	113
		Pátý kafe	105
		Písnička pro tebe	106
		R	
		Radioactive	116
		Riptide	118
		Rodné lány	119
		Ráda se miluje	115
		Rána v trávě	114
		Růže z Texasu	120
		S	
		Samurajský meče	121
		Sarajevo	122
		Sbohem galánečko	124
		Sedmnáct dnů	125
		Sen	126
		Severní vítr	127
		Slavíci z Madridu	129
		Slečna závist	130
		Slunečný hrob	131
		Somewhere Over the Rainbow	132
		Sound of Silence, The	143
		Spomať	133
		Srdce jako kníže Rohan	134
		Stopařská	136
		Svaz českých bohémů	140
		Svařák	139
		Sáro	123
		Síla starejch vín	128
		T	
		Tisíc mil	141
		Touha	142
		Trezor	144
		Tři kříže	145

V		Ř	
<i>V 7:25</i>	146	<i>Řekni kde ty kytky jsou</i>	117
<i>Variace na renesanční téma</i>	147		
<i>Večer křupavých srdíček</i>	148	Š	
<i>Ved' mě dál, cesto má</i>	149	<i>Škrábej</i>	137
<i>Voda čo ma drží nad vodou</i>	151	<i>Šípková Růženka</i>	135
<i>Víno</i>	150	<i>Šťastní a veselí</i>	138
<i>Všichni jsou už v Mexiku</i>	152		
W		Ž	
<i>Wellerman</i>	153	<i>Želva</i>	165
<i>Wonderwall</i>	154	<i>Žily</i>	166
Z			
<i>Za svou pravdou stát</i>	155		
		<i>Zabili</i>	156
		<i>Zafúkané</i>	157
		<i>Zakázané uvolnění</i>	158
		<i>Zejtra mám</i>	160
		<i>Země vzdálená</i>	161
		<i>Známka Punku</i>	162
		<i>Zombie</i>	163
		<i>Zrození hvězd</i>	164
		<i>Zátoka</i>	159
		Č	
		<i>Čarodějnice z Amesbury</i>	21
		<i>Černá díra</i>	17
		<i>Červená řeka</i>	22
		<i>Čmelák</i>	23
		<i>Čtyři slunce</i>	24